

சீனாவின் ஐனநாயகமும் எதிர்காலமும்

பிரான்ஸின் கை சோர்மன்
இத்தாலியின் பார்பரோ அலிகீரோ
ஐப்பானின் யாபுக்கி சுசுமு
ஆகியோர்
சீனாவின் கல்வியாளர்
ஹீ சின்னூடன்
உரையாடல்

சீனாவின் ஜனநாயகமும் எதிர்காலமும்

பிரான்சின் கை சோர்மன்
இத்தாலியின் பார்பரா அலிக்ரோ
ஜப்பானின் யாபுக்கி சுசுமு
ஆகியோர்

சீனாவின் கல்வியாளர்

ஹீ சின்னுடன்

உரையாடல்

சவுத் ஏசியன் புக்ஸ்
&
புதியபூமி வெளியீட்டகம்

Cheenavin Jananayagamum Ethirkalamum

First Edition : Oct 1992

Printed at : Suriya Achagam, Madras-17

Published in Association with

Puthiya Bhoomi Veliyeetagam,

by

South Asian Books

6/1, Thayar Sahib II Lane

Madras-600 002.

Rs. 22-00

சீனாவின் ஜனநாயகமும் எதிர்காலமும்
முதற்பதிப்பு : அக்டோபர் 1992
அச்சு : சூர்யா அச்சகம், சென்னை-17.
வெளியீடு : புதியபூமி வெளியீட்டகத்துடன்
இணைந்து
சவுத் ஏசியன் புக்ஸ்
6/1, தாயார் சாகிப் 2-ஆவது சந்து,
சென்னை-600 002.

சீனாவின் ஜனநாயகமும் எதிர்காலமும்

முதற்பதிப்பு : அக்டோபர் 1992

அச்சு : சூர்யா அச்சகம், சென்னை-17.

வெளியீடு : புதியபூமி வெளியீட்டகத்துடன்

இணைந்து

சவுத் ஏசியன் புக்ஸ்

6/1, தாயார் சாகிப் 2-ஆவது சந்து,

சென்னை-600 002.

ரூ. 22-00

பதிப்புரை

அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் உலகம் முழுவதிலும் தன்னாதிக்கம் செலுத்த முனைந்து நிற்கின்றது. சகல நாடுகளும் தனது கட்டுப்பாட்டிலும் ஆணையிலும் இருக்க வேண்டும் என விரும்புகிறது. தனது ஏகபோக முதலாளித்துவ ஏகாதிபத்திய அமைப்பு முறைக்கு எவ்வித இடரோ எதிர்ப்போ ஏற்படக்கூடாது எனவும் கருதுகின்றது. உலக மேலாதிக்கத்திற்கான அமெரிக்காவின் இத்தகைய வெறித்தனமான பேரவா கிழக்கு ஐரோப்பிய சோவியத் சிதைவுகளினால் மேலும் தூண்டப்பட்ட தொன்றாகக் காணப்படுகின்றது. அமெரிக்காவின் இவ்வெண்ணமும் விருப்பமும் ஈடேறக்கூடிய தொன்றல்ல. ஏனெனில் கடந்த இரண்டு நூற்றாண்டுகளாக முதலாளித்துவத்தினதும் அதன் உச்சக் கட்டமான ஏகாதிபத்தியத்தினதும் கொடுமைகளையும் சீரழிவுகளையும் இயலாமைகளையும் உலகம் நன்கு அனுபவ உண்மைகளாகக் கண்டு விட்டது.

அமெரிக்கா எந்த அமைப்பு முறையை உலக மக்கள் மீது திணித்து தூக்கி நிறுத்த முனைகின்றதோ அதே முதலாளித்துவ அமைப்பு முறைக்கு எதிராக உலக மக்கள் ஏற்கனவே கிளர்ந்து எழு ஆரம்பித்து விட்டார்கள். பல நாடுகளிலே முதலாளித்துவத்தை அடித்து வீழ்த்தி அதற்குப் பதிலாக சோசலிச அமைப்பு முறையை ஏற்படுத்திய வரலாற்று நிகழ்வையும் நிகழ்த்திக் காட்டினார்கள். அத்தகைய வரலாற்றுப் பயணம் பின்னடைவு

களையும் தடைகளையும் சந்தித்த போதிலும் முன்னோக்கியே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது.

சுரண்டலும் அடக்கு முறையும் கொண்ட முதலாளித்துவ ஏகாதிபத்திய அமைப்பு முறையால் உலகில் ஏகப்பெரும்பான்மையான மக்கள் வறுமைக்கும், நோய்களுக்கும், வேலையின்மைக்கும், வீடின்மைக்கும் மட்டுமன்றி யுத்தங்களுக்கும்—உயிர் உடைமை இழப்புகளுக்கும் ஆளாகி நாளாந்தக் கொடுமைகளையே அனுபவித்து வருகின்றனர். தமது கொடிய சுரண்டலை நடத்தி கொள்ளை லாபம் பெறுவதற்காக இதே அமைப்பு முறை ஒவ்வொரு நாட்டினதும் தேசிய செல்வங்களைக் கபளீகரம் செய்து வருகின்றது. சுற்றாடலை மாசுபடுத்தி இயற்கை வளங்களை நச்சுத்தன்மையாக்கி மனித குல அழிவுக்கான அச்சுறுத்தலை விடுத்த வண்ணம் இருக்கின்றது. தமது வளர்ச்சிக்கும் இருப்புக்கும் எத்தகைய அழிவுகரமான செயலையும் செய்ய அவர்கள் தயங்குவதில்லை. மனித உயிர்களை அவர்கள் பெரிதாக மதிப்பதில்லை. ஆகையினால் முதலாளித்துவ ஏகாதிபத்திய அமைப்பு முறை மனுக்குலத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு விரோதமான ஓர் அமைப்பு முறையாகி நிற்கின்றது. உழைப்புச் செல்வத்தின் பெரும்பகுதியை கொள்ளையிட்டு மிகச் சிறுபான்மையான செல்வந்தர்களையும் அவர்களுக்குச் சேவகம் செய்து வாழ்வோரையும் வாழவைக்கும் அதே வேளை ஏகப்பெரும்பான்மையான உழைக்கும் மக்களை அடி நிலையில் அவல வாழ்வு வாழ நிர்ப்பந்தித்துள்ள அமைப்பு முறைதான் முதலாளித்துவ அமைப்பு முறையாகும்.

இதன் மனிதகுல விரோத அம்சங்களை மூடி மறைப்பதற்கும் அதன் இழிவுகளை உலகம் கண்டு கொள்ள விடாது தடுப்பதற்குமே அமெரிக்காவும் அதன் கூட்டாளிகளும் “சுதந்திரம், ஜனநாயகம், மனித உரிமைகள்” எனப் பறை சாற்றுகின்றனர்; இவற்றைப் பாதுகாப்பது

தமது சர்வதேசக் கடமை எனவும் காட்ட முயல்கின்றனர். “சுதந்திரம், ஜனநாயகம், மனித உரிமை” என்பவற்றிற்கு தமது சுரண்டும் வர்க்கு அளவுகோல்களை எடுத்துக் கொண்டு முழு உலகையும் அதனைக் கொண்டே அளந்து பார்க்க முற்படுகின்றார்கள். அமெரிக்காவில் எந்தளவிற்கு சுதந்திரம், ஜனநாயகம், மனித உரிமை வர்க்க அடிப்படையில் வழங்கப்பட்டுள்ளது, அல்லது சமூகப் பிரயோகமாகி நிற்கின்றது என்பதை ஒருவர் ஆழமாக அலசிப் பார்க்காது அவர்கள் மற்றைய நாடுகளுக்கு போதிக்க முற்படும் போக்கைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. அமெரிக்கக் கொள்கை வகுப்பாளர்கள் அக்கறை காட்டும் “சுதந்திரம், ஜனநாயகம், மனித உரிமை” என்பதெல்லாம் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் வர்க்க நலன் சார்ந்ததொன்றே அன்றி வேறு எதுவுமில்லை என்பது தெளிவானதாகும். எனவேதான் முதலாளித்துவ ஏகாதிபத்திய அமைப்பு முறைக்கு எதிரான நாடுகளையும், அரசுகளையும், குடை கவிழ்ப்பதற்கும், ஏகாதிபத்திய விரோதப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு நிற்கும் மக்களை நசுக்குவதற்கும், “சுதந்திரம், ஜனநாயகம், மனித உரிமை” என்ற ஏமாற்றுப் பெயர்ப் பலகையை அமெரிக்கா தூக்கி வைத்திருக்கின்றது. உண்மையில் இப்பெயர்ப் பலகையின் மறைவில் தனது உலக மேலாதிக்கத்திற்கான கபடத்தனமான திட்டங்களை நிறைவேற்ற முனைகின்றது. இன்று சீன மக்கள் குடியரசு அமெரிக்காவின் கண்களுக்கு பெரும் உறுத்தலாகி நிற்கின்றது. அதன் சோசலிச அமைப்பு முறை அழிந்து போக வேண்டும் என எதிர்பார்த்து அதற்கான பெரும் முயற்சியில் ஈடுபடுகின்றது. அங்கு “சுதந்திரம், ஜனநாயகம், மனித உரிமைகள்” மறுக்கப்படுவதாக ஓலம் வைக்கின்றது அமெரிக்கா. தனது பரீட்சார்த்த நடவடிக்கையாகவே 1989 ஜூன் 4ஆம் தேதி மாணவர் கிளர்ச்சி அமெரிக்கப் பின்னணியில் முடுக்கி விடப்பட்டது. அந்த மாணவர் கிளர்ச்சியை அமெரிக்கா

வும் அவர்களது அடிவருடிகளும் பரிஷுடனும் பாசத்
துடனும் பிரச்சாரப்படுத்தினர்.

இந்தக் கிளர்ச்சியின் வர்க்க அடிப்படையையும், அதன் அரசியல் நச்சுத்தனம் கொண்ட சாராம்சத்தையும் காணத் தவறிய பிரகிருதிகள் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் எடுபிட்ப் பிரச்சாரகர்களாயினர். ஆனால் சீன மக்களும் உலக மக்களும் அதன் உள் இயல்பையும் நாசகார நோக்கத்தையும் இனம் கண்டு நிராகரித்தனர். இதன் மூலம் அமெரிக்காவின் ஜனநாயக மனித உரிமை வேஷம் குலைக்கப்பட்டு அதன் கோரத்தனமான முகம் தெளிவாக் கப்பட்டது.

எனவே அமெரிக்காவின் ஜனநாயக முகமூடியின் தன்மை எத்தகையது என்பதை விரிவாக அறிந்து கொள்வதற்கு உதவியாகவும், சோசலிசத்தின் கீழ் சீனாவில் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் ஜனநாயகம் எத்தகைய பரிமாணங்களைக் கொண்டது என்பதை விளக்கிக் கொள்ளவும் இந்நூலிலே இடம் பெற்றுள்ள, சீனக் கல்வியாளர் ஹீசின் அவர்களது ஆழமான கருத்துக்கள் நமக்கு உதவுகின்றது. 1990 ஆம் ஆண்டின் நடுக்கூறிலே பீஜிங்கிற்கு விஜயம் செய்த இத்தாலிய, பிரெஞ்சு பத்திரிகையாளர்கள் இருவர் திரு. ஹீசின் அவர்களை நேர்கண்டனர். மேற்படி நேர்காணலை “பீஜிங் ரிவியூ” சஞ்சிகை தனது 33 ஆம், 34 ஆம் இலக்க 1990 ஆம் ஆண்டு இதழ்களில் பிரசுரித்திருந்தது. சீனாவின் “ஜனநாயகமும் எதிர்காலமும்” என்னும் தலைப்பில் வெளிவந்த மேற்படி நேர்காணலை அதே தலைப்பில் மொழி பெயர்த்து இந்நூலில் இடம்பெறச் செய்துள்ளோம். சீனக் கல்வியாளரான திரு. ஹீசின் வழங்கிய கருத்துக்கள் மிக முக்கியத்துவமுடையவை என்பதால் அதனைத் தமிழ் வாசகர்கள் படிக்கும் வண்ணம் நூலாகத் தருவதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

இன்றைய உலகின் பொருளாதார அமைப்பு முறை ஏகப் பெரும்பான்மையான மக்களுக்கும் நாடுகளுக்கும் உகந்ததாக இல்லை. வளம் பெற்ற செல்வந்த நாடுகள் மேலும் வளர்ச்சி பெற்றவையாகிக் கொண்டு செல்லவறுமையடைந்த பின்தங்கிய மூன்றாம் உலக நாடுகள் மேன்மேலும் வறுமை நிலைக்குள் இருப்பதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப் படுகின்றன. இத்தகைய நிலை நீடிப்பதற்கு முதலாளித்துவ ஏகாதிபத்திய பொருளாதார அமைப்பு முறையே அடிப்படைக் காரணமாகி நிற்கின்றது. சோசலிச பொருளாதார அமைப்பு முறையான திட்டமிட்ட பொருளாதாரம் என்பதனை அழித்து அதற்குப் பதிலாக சந்தைப் பொருளாதாரத்தையே முதலாளித்துவ உலகு நிலைநாட்ட முற்படுகின்றது. திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் கீழ் சுதந்திரமான போட்டியின் மூலம் பொருளாதார முன்னேற்றங்கள் எய்துவதையே ஏகாதிபத்தியத்தின் பல்தேசிய நிறுவன அமைப்பு முறையானது வற்புறுத்துகின்றது. இந்நிலையில் உலகப் பொருளாதார முறைகள் பற்றியும் சீனாவின் சோசலிசப் பொருளாதாரமும் அதன் அமைப்பில் ஏற்படுத்தப்பட்ட மாற்றங்களின் தன்மைகள் பற்றியும் விளக்குவதாக அமைந்துள்ள ஒரு உரையாடலை இந்நூலிலே இரண்டாவது பகுதியில் காணலாம்.

சீனக் கல்வியாளரான ஹீசின் ஜப்பானியப் பொருளாதாரப் பேராசிரியர் யாபுக்கி சுசுமு அவர்களுடன் பீஜிங்கில் நீண்டதோர் உரையாடலில் ஈடுபட்டார். அவ் உரையாடலில் சீனாவினதும் உலகினதும் பொருளாதார நிலமைகள் சம்பந்தமானதாகும். இவ் உரையாடல் "பீஜிங் ரிவியூ" சஞ்சிகையின் 47ஆம் 48ஆம் 49ஆம் இலக்க 1990ஆம் ஆண்டு இதழ்களில் வெளியானவையாகும். பொருளாதாரத் துறையில் முதலாளித்துவ சோசலிச பொருளாதார அமைப்புக்களுக்கிடையிலான பல்வேறு தன்மைகளையும் இறுதியில் சோசலிசம் பொருளாதாரத்தின் எதிர்கால நம்பிக்கையையும் மேற்படி.

உரையாடலில் திரு. ஹீசின் தெளிவுபடுத்தியிருக்கின்றார். இதுவும் நமது தமிழ் வாசகர்களுக்கு அவசியமான தொன்றாகையால் தமிழில் தருகின்றோம்.

இன்று சர்வதேச தொடர்பு சாதனங்களும் அவற்றின் பிரச்சார வீச்சும் சோசலிச கம்யூனிச இயக்கங்களுக்கெதிராகப் பரந்த அளவில் முடுக்கிவிடப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் பொய்களும், புழுக்களும், திரிபுகளும் நிரம்பிக் காணப்படுகின்றன. இதனால் மக்களைத் திசை திருப்பி விடலாம் என்றும் அவை நம்புகின்றன. இவற்றை முறியடித்து உண்மைகளையும் யதார்த்தமான நிலைமைகளையும் முடிந்தளவிற்கு மக்கள் முன் வைக்க வேண்டிய கடப்பாடு நமக்கு உண்டு. ஆதலினாலேயே சீனக் கல்வியாளர் திரு. ஹீசின் அவர்களின் நேர்காணல், உரையாடல் ஆகியவற்றை நூல் வடிவிலே தருகின்றோம். இதனைத் தமிழாக்கம் செய்து தந்த நண்பர்களுக்கும் அதனைச் சரிபார்த்து பிரதி செய்து தந்த தோழர்களுக்கும் எம்முடன் இணைந்து நூலாக வெளியிட்டுத் தரும் சவுத் ஏசியன் புகஸ் நிறுவனத்தினருக்கும் அச்சக ஊழியர்கள் அனைவருக்கும் எமது நேசம் கலந்த நன்றி இந்நூல் பற்றிய வாசகர்களின் கருத்துக்களை அறிய. ஆவலாக உள்ளோம்.

புதியபூமி வெளியீட்டகம்

கொழும்பு.

உள்ளே...

I

சீனாவின் ஜனநாயகமும் எதிர்காலமும்

கை சோர்மனுடன் ஹீ சின்னின் உரையாடல்	1
1. ஜனநாயகமும் சீனாவும்	2
2. சீனா பிளவுபட்டால்	7
3. சீனாவுக்கு ஒரு ஜனநாயகப் பாரம்பரியம் உண்டா?	10
4. ஒரு பண்டைய ஏகாதிபத்தியம் என்றால் முழுமையான ஏதேச்சதிகாரம் என்று பொருள் அல்ல.	15
5. சீனாவின் எதிர்கால ஜனநாயகத்தின் வழி	17
6. சீனாவில் மார்க்சியத்தின் முக்கியத்துவம்	22
7. 1989ஆம் ஆண்டு தியனான்மென் சம்பவம்	27
8. ஜூன் 4 சம்பவம் சரித்திரத்தால் மீள்—மதிப்பீடு செய்ய முடியுமா?	32
9. சீனாவின் எதிர்காலத்துக்கான வாய்ப்புக்கள்	35

பொருளாதார அரசியல் சீர்திருத்தங்கள்

பார்பரா அலிகீரோவுடன் ஹீ சின். நடத்திய சம்பாஷனை	39
1. ஸொங்னான் ஹையில் ஒரு கூட்டம்	41
2. திபேத் பிரச்சினை	45
3. அமெரிக்காவின் உலக யுத்த தந்திரம்	48
4. சந்தைப் பொருளாதாரப் பிரச்சினை	53
5. வெளிநாட்டு முதலீடுகள் சீனாவுக்கு ஏன் பெருமளவில் செல்லவில்லை?	59

6.	சமூகக் குழப்பம் பொருளாதார அபிவிருத்தியை நாசம் செய்யும்	63
7.	புதிய அதிகாரத்துவம் பற்றி	66
8.	சந்தை என்கின்ற மாயை	69
9.	வெறும் வார்த்தை ஜாலங்கள் சீனாவைப் புண்படுத்த மட்டுமே செய்யும்	76
10.	விலைச் சீர்திருத்தமும் பணவீக்கமும்	79

II

இன்றைய உலகப் பொருளாதாரம் - 1

யாபுக்கி சுசமு — ஹீ சின் சந்திப்பு

1.	இன்றைய உலகப் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள்	84
2.	தொழில்மய நாடுகள் செல்வந்த நாடுகளாக இருப்பதற்கு என்ன காரணம்?	89
3.	வளர்முக நாடுகள் ஏன் வறுமையில் உழல்கின்றன?	93
4.	உலகப் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கான சாத்தியக் கூறுகள்	97
5.	உலகப் பொருளாதாரம் ஆழமான சிக்கலை எதிர்நோக்குகிறது	100

சோசலிசத்தின் சாதகங்களும்

பாதகங்களும் - 2

6.	இரண்டு தத்துவ முறைகளில் எது உயர்ந்தது?	102
7.	சோசலிசத்திலும் ஏன் பொருளாதாரச் சுழற்சி உள்ளது?	105
8.	மேற்கு நாடுகள் ஏன் சோசலிசத்தை முற்றுக்கெடுக்க உட்படுத்துகின்றன?	107

9.	சோசலிசத்தின் சாதக நிலைகள்	110
10.	கெட்டதை இல்லாமல் செய்து நல்லதை ஊக்கிவிப்பதே சீர்திருத்தத்தின் நோக்கம்	116
11.	பத்து ஆண்டு சீர்திருத்த காலத்தில் நஷ்டங்களை காட்டிலும் இலாபங்களே அதிகம்	118
12.	உலகமெங்கும் சோசலிசத்தின் எதிர்கால வாய்ப்புக்கள்	121
13.	நீதிக்கான ஒரு பாதை	123
14.	திறந்த கொள்கைக்கான அவசியம்	125

சீன பொருளாதாரத்தின் அபிவிருத்தி - 3

15.	சீனாவின் முன்னேற்ற வேகம்	129
16.	வேகம் கூடிய அபிவிருத்தி பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்துகின்றது	131
17.	திட்டங்களையும் சந்தைகளையும் ஒருங்கிணைத்தலும் சமன்சீர்செய்தலும்	134
18.	சீனாவின் பொருளாதார அபிவிருத்தியை முன்னேற்றுவதற்கான ஆலோசனைகள்	139
19.	சீனா ஏன் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையை வலியுறுத்த வேண்டும்	144
20.	சீனாவின் அபிவிருத்திக்கு வாய்ப்பு வழங்கல்	147
21.	எதிர்நோக்கும் ஒரு "முன்றாவது அலை"	152
22.	எதிர்காலம் பற்றிய ஜப்பானின் தெரிவு	159
23.	கிழக்கு பசிபிக் பிராந்திய பொருளாதார விளிம்பு	163
24.	தேசபக்தி பற்றிய பிரச்சினை	167

1990, மே 15, ஜூலை 6 ஆகிய நாட்களில் சீனாவின் சமூக விஞ்ஞான அக்கடமியைச் சேர்ந்த ஆய்வாளர் ஹீ சின் அவர்களை முறையே, பிரான்ஸ் நாட்டு "ஃபிகாரோ"வின் விசேட திருபர் கை சோர்மனும், இத்தாலி நாட்டைச் சார்ந்த அன்சா செய்தி ஏஜென்ஸியைச் சேர்ந்த பார்பரா அலிகீரோ அவர்களும் பேட்டி கண்டனர். எங்களுடைய வெளிநாட்டு வாசகர்களுக்கு ஆர்வத்தைத் தரக்கூடிய சீனாவின் அபிவிருத்தி பற்றிய கேள்விகளுக்கு அவர் பதிலளித்துள்ளார். ஹீசின், தனது தனித்துவமான கருத்துக்களுக்குப் பெயர்போன ஒரு ஆய்ந்தறிந்த கல்விமான். திரு. சோர்மன் ஒரு பிரபல பிரெஞ்சு அரசியல் விமர்சகர். பார்பரா அலிகீரோ நீண்டகாலம் சீனாவுடன் பரிச்சயமானவர். அவர்களது சீன மொழியில் நடத்தப்பட்ட சம்பாஷனை சுதந்திரமாகவும், வெளிப்படையாகவும் பல்வேறு துறை பற்றியும் அமைந்தது. ஹீ கூறியதுபோல தனது சார்பாகவே அவர் தனது கருத்துக்களைக் கூறினார். அவரது அனுமதியோடு அவர்களது சம்பாஷனைகளை, பதிவு செய்து மொழிபெயர்த்து எங்களுடைய வாசகர்களுக்கு தமிழில் தருகின்றோம்.

சீனாவின் ஜனநாயகமும் எதிர்காலமும்

கை சோர்மனுடன் ஹீ சின்னின் உரையாடல்

சோர்மன் :

ஹீ அவர்களே! கடந்த வருடம் இடம்பெற்ற தியனான் மென் நிகழ்ச்சி பற்றிய உங்கள் கருத்துக்களையும் அது பற்றிய தனித்துவம் மிக்க தீர்ப்பையும் சமீபத்தில் “நியூ யோக் டைம்ஸில்” வெளியான உங்கள் கட்டுரை ஒன்றில் படித்தேன். இதே நிகழ்ச்சி பற்றி நானும் கூட தொடர்ச்சியான பல கட்டுரைகளை வெளியிட்டிருக்கிறேன். ஆகவே உங்களைச் சந்திக்க நான் மிகவும் விருப்பினேன்.

ஹீ :

உங்களைச் சந்திப்பதில் மகிழ்ச்சி. நீங்கள் குறிப்பிட்ட அந்த “நியூ யோக் டைம்ஸ்” கட்டுரையை நானும் படித்தேன். அதிலிருந்த ஒரு போக்கு எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. அது என்னை ஒரு அரசியல் பிரமுகராக விபரித்தது. ஆனால் உண்மையில் நான் ஒரு கல்வியாளன்.

சோர்மன் :

இருக்கலாம். (சிரிக்கிறார்)

ஹீ :

நான் முன்பு கலாச்சார விஷயங்களிலேயே ஈடுபாடு கொண்டிருந்தேன். ஆனால் சமீப காலங்களில் சில அரசியல் பொருளாதார விஷயங்களிலும் நான் எனது கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வேண்டி இருக்கிறது. இது ஏனென்றால் குறிப்பிட்ட சில காலம் மோசமடைந்திருந்த எனது தாய் நாட்டின் தலைவியையும் எதிர்காலத்தையும் பற்றி நான் கொண்டிருந்த கவலையாலேயே இது தவிர்க்க முடியாதது ஆயிற்று.

சோர்மன் :

இந்த விஷயத்தைப் பற்றிக் குறிப்பாக அறிவதிலே தான் நான் ஈடுபாடு கொண்டுள்ளேன். அது பற்றி நீங்கள் பேசுவீர்களா?

ஹீ :

எனது எந்த விஷயமான கருத்துக்கள் உங்களைக் கூடுதலாக நாட்டம் கொள்ள வைக்கின்றன என்பதை குறிப்பிட்டுச் சொல்வீர்களா?

1. ஜனநாயகமும் சீனாவும்

சோர்மன் :

எல்லாவற்றிலும் முதன்மையாக சீன ஜனநாயகம் பற்றிய உங்களுடைய கருத்துக்களை அறிவதில் நான் நாட்டம் கொண்டுள்ளேன். மேற்கத்திய ஜனநாயகத்துக்கும் சீனாவின் பாரம்பரிய நாகரீகத்துக்கும் இடையில் எதுவித ஒத்த தன்மையும் இல்லவே இல்லையா என்பதை அறிய விரும்புகின்றேன். உதாரணமாக ஒரு வருடத்துக்கு முன்பு மாணவர்களால் எழுப்பப்பட்ட ஜனநாயகக் கோரிக்கைகள் முழுக்க முழுக்க வெளிநாட்டுச் செல்வாக்கால் தான் எழுந்ததா? அது சீனாவின் இயல்பான

அரசியல் மரபுடன் எதுவித தொடர்பும் அற்று எழுந்ததா? இதன் பொருள் சீனா எப்பொழுதும் ஒரு இரக்கப்படும்படியான சர்வாதிகார கம்யூனிஸ்ட் நாடாகவே இருக்குமா?

நான் எனது எண்ணத்தை மேலும் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். சீன ஜனநாயகத்தை அதன் கலாச்சார இயல்பு அடிப்படையில் அறிவதில்தான் நான் அக்கறை கொண்டுள்ளேன். உங்களைப் போலவே நானும் உண்மையான அரசியலில் ஈடுபாடு அற்றவன். ஏனென்றால் அரசியல் எப்பொழுதும் மாறுபாடு அடைந்து வருகின்றது. நான் எதைப் பற்றிச் சிரத்தை கொள்கின்றேன் என்றால் ஜனநாயக தாற்பரியம் என்பது—மனித இனத்தின் பிடிவாதமான பின் தொடர்தலின் சின்னம் என்ற வகையில் அது மேற்கத்திய நாடுகளுக்கு மட்டுமே விசேடமான மரபாகின்றதா? சீனாவின் எதிர்கால அரசியல் அமைப்பில் மேற்கத்திய ஜனநாயகத்தை நடுகை செய்யக் கூடிய வாய்ப்புக்கள் எவ்வளவுக்கு உள்ளது?

ஹீ :

நீங்கள் பல கடுமையான கேள்விகளைக் கேட்டுள்ளீர்கள். எங்களுடைய காலகட்டத்தின் மிகப் பிரதானமான ஒரே பிரச்சினை இதுதானோ என்று கருதுமளவுக்கு “ஜனநாயகம்” உலகளாவிய கவனத்தை ஈர்த்துள்ளது. இந்த விஷயத்தின் மீது நான் நீண்ட காலமாக, ஆழ்ந்து யோசித்துள்ளேன். தற்கால சர்வதேச அரசியல் அமைப்பில் “ஜனநாயகம்” ஒரு வெறும் பெறுமதிப்பற்ற பிரச்சினை மட்டுமல்ல வெறுமனே ஒரு சாரமான கலாச்சாரப் பிரச்சினையும் அல்ல. சரியாகச் சொன்னால் அது ஒரு முழு அரசியல் பிரச்சினையாகும். மேலும் துல்லியமாகக் கூறினால் இன்றைய சமகால உலகில் சர்வதேச யுத்தோபாய

விஸ்தரிப்புக்கான ஒரு வழிவகையாக ஆகிவிட்டது. அது ஒரு தனி நாட்டின் அரசியல் அமைப்பு முறை அல்லது அதன் பெறுமதியின் பரிமாணத்தை உயிர்த்தி யுள்ளது.

சோர்மன் :

ஓ!

ஹீ :

சமீபத்தில் பல அமெரிக்க நிருபர்கள் என்னைப் பேட்டி கண்டனர். அவர்கள் அனைவரும் ஜனநாயகத்தைப் பற்றிய கேள்வியையே எழுப்பினார்கள். ஆனால் நான் எனது கேள்விகளையும் கேட்க விரும்புகின்றேன். வாஷிங்டனில் உள்ள கொள்கை உருவாக்குவோர்கள் சீன ஜனநாயகத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படுவது ஆத்மீகப் பெறுமதியின் அடிப்படையிலா? அல்லது உள்ளூரவுள்ள யுத்தத்தந்திர அக்கறைகள் காரணமாகவா? இந்த அக்கறைகளுக்கான உள்ளெண்ணங்கள் இருந்தால் யாருடைய நலன்களுக்காக, அமெரிக்க அரசு போராடுகின்றது. சீன மக்களுக்காகவா? அல்லது வாஷிங்டனின் நலன்களுக்காகவா? உலகிலுள்ள "ஜனநாயக இயக்கங்களுக்காக" அமெரிக்கா தரும் ஆதரவும் ஆத்மீகத் தேடலுக்கான அடிப்படையில் அமைந்ததே என்று கூறினால் அது மிகவும் வேடிக்கையாகவே இருக்கும். எல்லா நாடுகளும் தங்கள் சொந்த நலன்களில் திருப்தி அடைய கடுமையாக விழைகின்ற இந்த உலகத்தில் எப்படி இவ்வளவு காலமும் பிறர் கருமத்தில் தலையிடுகின்ற அமெரிக்கா திடீரென்று ஒரு பரோபகார சீலமுள்ள றொபின் ஹிட்டாக மாறி பிறருடைய நலன்களை மட்டுமே பேணும் நாடாக மாறமுடியும்.

சோர்மன் :

ஓ!

ஹி :

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் உலகத்தின் யுத்தோபாய நிலைமை ஒரு விநோதமான நிலையாக உருவெடுத்து வருவதை நீங்கள் அவதானித்திருப்பீர்களோ என்று நான் விசனிக்கிறேன். மக்கள் இந்த உலகத்தை இருதுருவ உலகம் என்று அழைத்தனர். பின்பு அது மூன்று துருவம் ஆகிவிட்டதாகக் கூறினர். அதன் பின்பு பலதுருவங்களாக உலகம் போய்க் கொண்டிருக்கின்றது என்று கூறுகின்றார்கள். ஆனால் நான் கேட்க விருப்புகின்றேன். இந்த உலகம் பலதுருவங்களாகப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றதா? அல்லது ஏகாதிபத்திய துருவமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றதா? தற்போது சோவியத் யூனியன் இனப்பிரிவினை பிரச்சினையையும் வேறு மோசமான பிரச்சினைகளையும் எதிர் நோக்குகின்றது. சீனா உடைந்து போய் குழப்பங்களுக்குள் ஆழ்ந்து போனால் உலகம் எப்படிப்பட்டதாகத் தோற்றமளிக்கும் பின்பு “சர்வ ஜனநாயகம்” என்ற சொர்க்கத்துக்குள் மனித குலம் சென்று விடுமா?

சீனாவும் சோவியத் யூனியனும் உள்நாட்டுப் பிரச்சினைகளாளோ அல்லது ஒரு உள்நாட்டு யுத்தத்தாலோ அழிந்து விடுமானால் அல்லது இனப்பிரிவினைகளால் பிரிந்துவிடுமானால் அமெரிக்காவை பொருளாதார அரசியல் அல்லது ராணுவ ரீதியாக எதிர்க்கக்கூடிய வல்லமை எந்த நாட்டுக்கு இருக்கும்? அமெரிக்கா அல்லவா உலகின் விவாதத்துக்கு இடமில்லாத தலைவனாக பொருளாதார அரசியல் துறைகளிலும் ஏன் சித்தாந்த துறையிலும் இருக்கப்போகின்றது. இந்த உலகம் பன்மைப்பட்ட ஜனநாயக உலகமாக இருக்கப்போகின்றதா அல்லது அமெரிக்காவைச் சுற்றி பிணைந்துள்ள ஏகாதிபத்திய உலகமாக இருக்கப்போகின்றதா? இது ஒரு “சர்வஜனநாயக”

புதிய சகாப்தமாக இருக்கப்போகின்றதா அல்லது ஒரு உலக சாம்ராச்சியமாக இருக்கப் போகின்றதா?

நான் "உலக சாம்ராச்சியம்" என்ற சொல்லை ஏன் பாவிக்கின்றேன் என்றால் இச்சொல் அமெரிக்க யுத்தோபாய தந்திரிகளின் ஆக்கங்களில் இடம் பெற்றுள்ளது. (உதாரணமாக: பிக்நியூ பிரளின்ஸ்கி) அவர்கள் புத்தகங்களில் இருந்து நான் எனது உண்மைகளை நிரூபிக்க முடியும். அப்படி ஒரு திட்ட அமைப்பு உள்ளது என்பதை உலகில் உள்ள அமெரிக்க யுத்தோபாய ராணுவ நிலைகளில் இருந்து என்னால் நிரூபிக்க முடியும்—அதாவது அமெரிக்க நாட்டின் தலைமையில் ஒரு உலக சாம்ராச்சியம் என்ற திட்ட அமைப்பு. ஆகவே சர்வதேச யுத்தோபாயப் போட்டி என்ற கருத்தில் துவங்கி "ஜனநாயகம் என்ற விசயம்" புத்திஜீவிகள் பின்தொடர்கின்ற, தேடுகின்ற, ஒரு பெறுமதி, ஒரு சீரிய கொள்கை என்ற நினைப்பாட்டில் இருந்து விலகிப் போய் விட்டது என்று நான் நினைக்கின்றேன்.

சோர்மன் :

ஓ

ஹீ :

• நான் ஒரு பொருளாதாரவாதி என்ற முறையில் நினைக்கிறேன். இன்று உலகில் உள்ள நாடுகளிடையே உள்ள அரசியல் பொருளாதார சமன்ற்ற நிலை என்ற கொடூரமான யதார்த்த நிலையை நீங்கள் மறுக்க மாட்டீர்கள். செழுமை, செல்வம், நவீனமயமாக்கல் என்ற பாதையை நோக்கி முன்னேற போதுமான சமசந்தர்ப்பங்கள் எல்லா நாடுகளுக்கும் இல்லை. ஒவ்வொரு வல்லரசும் ஏனைய நாடுகள் வளம் பெறவும் நவீனத்துவம் அடையவும் விரும்புவதில்லை.

பிரஞ்சப் புரட்சியின்போது இருந்ததைப் போன்று இன்றைய உலகம் கற்பனையான ஒன்றாக இல்லை. ஒரு நாடு உள்நாட்டுக் குழப்பங்களுள் அமிழிந்தால் அது தன்னைத்தானே அழித்துக் கொள்ளும். அதன் மூலம் சர்வதேசப் போட்டிகளில் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பை முற்றாக இழந்து விடும். இன்று ஒரு முன்னேற்றமடையும் நாட்டை உள்ளிருந்தே “ஜனநாயகப் பதாகையை” ஆட்டுவது போல் வேறு எதுவும் மிகவும் பலிதமுள்ள அழிவை ஏற்படுத்த முடியாது. ஏனென்றால், முன்னேற்றமடையும் நாடுகள் பொருளாதார, அரசியல் ரீதியாக வளர்ச்சி அடையாதவை. ஜனநாயகம் அங்கு திடமாக வளர்க்கப்படுவதில்லை என்பது உண்மை. ஆகவே எனது கருத்து என்னவென்றால், ஜனநாயகம் நேசிக்கப்படக் கூடியதுதான். ஆனால் கவனம் செலுத்துக; இன்றைய உலக அரசியலில் இரக்கமற்ற, போட்டிகள் நிறைந்த இந்தக் களத்தில்—ஜனநாயகப் பதாகை சர்வதேச யுத்தோபாயக் கலகத்தில் ஒரு சக்தி மிகுந்த நெம்புகோலாக மாறி விட்டது.

சோர்மன் :

ஓ!

2. சீனா பிளவுபட்டால்

ஹீ :

கடந்த தசாப்தத்தில் சீனாவுக்கு அமெரிக்க—பாணி ஜனநாயகத்தை அமெரிக்கா தொடர்ந்து போதித்து வந்தது. அமெரிக்க ஜனநாயகத்தைப் பற்றி விபரிக்க நாள் எண்ணவில்லை. ஆனால் அது ஒரு பிரயோசனமான நவீன அரசியற் கலாச்சாரம் என்பதை நான் ஒத்துக் கொள்கின்றேன்.

அதே வேளை, இந்த முறையை சீனாவில் நடுகை செய்வது சாத்தியமானதா? அமெரிக்கா அத்தகைய அரசியல் முறையை சீனாவுக்கு சிபாரிசு செய்கின்றது. ஆனால் சீனா முற்றிலும் வித்தியாசமான பொருளாதார அரசியல் அத்திவாரத்தைக் கொண்டுள்ளது. இந்த விதமான முறை சீனாவில் பின்பற்றப் பட்டால், அரசியலில் பலவீனமான, தளர்ந்த மிகத் தீவிர—அமெரிக்க சார்பான, நாட்டின் ஒற்றுமையைக் காப்பாற்ற முடியாத ஒரு நத்தை அரசாங்கத்தை உருவாக்குவதிலேயே சென்று முடியும்.

அத்தகைய பலவீனமான அரசால் தற்போதுள்ள சிக்கலான கடுமையான சமூகப் பிரச்சினைகளை சீனாவில் தீர்க்க முடியுமா? அதனால் உள்நாட்டு சசசரவுகளையோ நாடு பிரிவினைக்கு உட்படுவதையோ தடுக்க முடியுமா? ஸின்ஜியாங் மாகாணமும், திபேத் மாகாணமும் சீனாவில் நிலப்பரப்பில் மூன்றில் ஒரு பங்கு குறைந்து விடும். ஏற்கனவே சீன நாட்டின் பெரும்பான்மையான மக்கள் இந்த இரு மாநிலம் தவிர்ந்த ஏனைய பகுதிகளில் அடர்த்தியாக வாழ்கிறார்கள்.

சீனாவில் கரையோர உள்நாட்டு மாகாணங்களில் கைத்தொழில் ஒப்பீட்டளவில் சிறந்த அளவு முன்னேறியுள்ளது. மிகுதியான தொழிலாளர் ஆட்பலம் உள்ளது. தொழில் நுட்பம் முன்னேறி உள்ளது. போதுமான முதலீடு உள்ளது. கல்வி, கலாச்சாரப் பரிமாணம் உயர்வாக உள்ளது. அதே வேளை ஸின்ஜியாங், திபேத் மாகாணங்களில் மனித பலம் போதாது. பொருளாதார நவீனப்படுத்தலுக்கு தேவையான கைத்தொழில், தொழில்நுட்ப, முதலீட்டு வளங்கள் போதாது. இருப்பினும் அவை கீழ் மட்டக் கீழ் வளம், சுரங்கத் திரவியங்களில் வளம் பொருந்தியவையாக உள்ளன. தாய் நாட்டில்

இருந்து அவை பிரிந்தால், ஸின்ஜியாங், திபேத் மாகாணங்கள் அதன் அத்தியாவசியத் துறைமுகங்களை இழந்து, தனிமைப்படுத்தப்பட்டு பின்தங்கிய நிலத்தால் சூழப்பட்ட, உலகத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்ட பகுதிகளாக மாறி விடும். இது சீனாவில் உள் நாட்டுச் சந்தையை சுருக்கி விடும். அத்தோடு அதன் மேலதிக இருப்பு வளங்களையும் குறைத்து விடும். சீனாவின் பொருளாதார அபிவிருத்தி செயற்படுவதற்கான இடம் குறைந்து விடுவதோடு ஒரு சமசீர் நிலை அற்றதாகி விடும். இது ஸின்ஜியாங்குக்கும் திபேத்துக்கும் என்ன பயனைக் கொண்டு வரப் போகின்றது. பிரிந்துபட்ட சீனா (அது ஹான் பெரும்பான்மையினருடன் தொடர்புடைய பகுதியாகினும் சரி, மொழிச் சிறுபான்மையினரின் பகுதியாகினும் சரி) முன்னேற்றமடைந்த நாடுகளுடன் சமநிலை அடையக் கூடிய நம்பிக்கையையோ அவற்றை விட முன்னேற்றமடையும் சந்தர்ப்பத்தையோ இழந்துவிடக் கூடிய கடைசி வாய்ப்பாக அமைந்து விடும்.

ஆகவே, மேற்கத்திய அரசியல்வாதிகள் “ஜனநாயகத்தின்” பெயராலும் “மனித உரிமைகள்” பெயராலும் சீனாவின் தேசியப் பிரிவினைக்காக தூண்டுகின்ற போதும் சீனாவின் மக்கட் கட்டுப்பாட்டுக் கொள்கையை எதிர்க்கும் போதும்—இவற்றை நான் செய்தித் தாள்களில் படிக்கும்போது அவர்கள் சீனாவை நேசிக்கின்றார்களா? அல்லது உண்மையாகவே வெறுக்கின்றார்களா என்று அங்குலாய்க்கின்றேன். சீனாவின் அபிவிருத்தியிலும் முன்னேற்றத்திலும் இவர்கள் சிரத்தை கொள்கின்றார்களா? அல்லது சீனாவின் பிரதேசங்கள் விரைவில் பிரிவதை எதிர்பார்க்கின்றார்களா?—அதன் மூலம் சீன மக்கள் கதியற்றவர்களாக, வீடற்றவர்களாக இருப்பதைப் பார்க்க விரும்புகிறார்களா? இதுதானா

சில சர்வதேச யுத்தோபாய தந்திரிகள் சீனாவில் மேற்கொள்ள இருக்கும் யுத்தோபாயத் திட்டமா? அல்லது பெறுதிக் கொள்கை பற்றிக் கூடிய கணிப்பீடு செய்கின்ற அவர்களது அரசியல் அறிவீனத்தால் எழுவதொன்றா?

நான் சீன நாட்டவன். நான் எனது தேசத்தை நேசிக்கிறேன். ஜனநாயகத்தை பின்தொடர்தல் என்ற பெயரில் கூட—சீனா நான் தற்போது விபரித்தது போன்ற ஒரு நிலைக்குத் தள்ளப் படுவதை நான் விரும்பவில்லை. அந்நிலையைப் பார்க்க என்னால் தாங்க முடியாது. இதனால்தான் மேற்கு நாடுகளில் தற்போது பரதேச சஞ்சாரம் செய்யும் சில சீனப் புத்திஜீவிகளுடன் என்னால் ஒத்துப் போக முடியவில்லை.

3, சீனாவுக்கு ஒரு ஜனநாயகப் பாரம்பரியம் உண்டா ?

சோர்மன் :

சீனா ஒரு தெளிவு பெற்ற ஏகாதிபத்திய ஆட்சியைத் தொடரும் என்று நீங்கள் ஒத்துக் கொள்கின்றீர்கள் என்று கருதலாமா?

ஹீ :

நீங்கள் இந்தக் கருத்தை இருமுறை குறிப்பிட்டுள்ளதை நான் அவதானிக்கின்றேன். இந்தக் கருத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. நான் மேலும் அவதானிக்கிறேன்—சீனாவிடம் ஒரு இயற்கையான ஏகாதிபத்திய பாரம்பரியம் ஒன்று இருப்பதாக நீங்கள் தற்போது கூறினீர்கள். அத்தோடு ஜனநாயகப் பாரம்பரியம் என்பது மேற்கத்திய நாடுகளுக்கே தனித்துவ விசேடமானது என்று தோன்றுமாப் போல் தெரிகின்றது. நான் இதில் உங்களை

ஒத்துக் கொள்ள மாட்டேன். முதலாவதாக மேற்கத்திய நாகரீகம் நடு மையமானது என்ற கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன். சில மேற்கத்தியர் இன கலாச்சார அடிப்படையில் சீனர்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவர்கள் என்ற கருத்தைக் கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பதை நான் உணர்கின்றேன்.

சீனா இன்றும்—பின்தங்கிய நாடு என்பதை உணர்கின்றேன். இருப்பினும், சீனாவின் 5000 ஆண்டு நாகரீகத்தின் அடிப்படையில், தங்களைத் தாழ்ந்தவர்களாக சீன மக்கள் நினைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. சீனாவின் ஜனநாயகப் பாரம்பரிய பிரச்சினையில் கூட நாங்கள் தாழ்வாக நினைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. மேற்கத்திய அரசியல் சித்தாத்தம் “சம்பிரதாய” ஜனநாயகத்துக்கும் “கணிசமான” ஜனநாயகத்துக்கும் இடையே வித்தியாசம் கொண்டிருப்பதை நான் அவதானிக்கிறேன். அத்தகைய வித்தியாசம் ஜனநாயகம் பற்றிய பொதுவான கதையை விட மேலானது. சீனப் பாரம்பரியத்தில் பல கட்சி, அல்லது பாராளுமன்ற முறைமை போன்ற மேற்கத்திய பாணி ஜனநாயக முறைகள் இல்லை. ஆனால் சீன நாகரீகத்தின் பாரம்பரியத்தில் ஜனநாயகக் கருத்துக்கள் ஒன்று இல்லை என்பது பொருளல்ல. சீனாவின் பண்டைய அரசியலில் ஜனநாயக நடைமுறைகள் முற்றாக இல்லாதிருந்தன என்பதும் அதன் பொருளல்ல.

சோர்மன் :

நீங்கள் கூறிய “கணிசமான ஜனநாயகம்” என்பது என்ன?

ஹீ :

“கணிசமான ஜனநாயகம்” என்பது ஒரு தேசத்தின் வேலை முறையில் ஜனநாயக செயற்பாடு உள்ளதா

என்பதை அறிந்து கொள்ளும் ஒரு சித்தாந்தம். அதில் இரண்டு பகுதிகள் உள்ளன. முதலாவதாக, எந்த அளவுக்கு ஒரு அரசின் கொள்கை, சட்ட ஆக்கம், சட்டம் என்பன அந்த மக்களின் பெரும் பாலானோரின் அடிப்படை உயரிய நலன்களை தன்னகத்தே கொண்டுள்ளன என்பது. இரண்டாவதாக, மக்களுடைய விருப்பம், அபிலாஷைகள், கஷ்ட நட்டம் தேவைகள் என்பன அங்கு கொள்கை உருவாக்கும் ஸ்தாபனங்களுக்கு தொடர்புணர்த்தக் கூடிய வாய்ப்புக்கள் உண்டா? என்பது. அவ்வாறு தொடர்புணர்த்தலுக்கு தேவையான பதிலளிக்கக் கூடிய, சக்தி வாய்ந்த ஒழுங்கமைப்பான சூத்திர முறை உண்டா? இறுதியாக அத்தகைய முறைமை மூலம், அரசு சட்ட மன்றத்திலும் அதன் கொள்கை, சட்டங்களிலும் ஒரு தாக்கத்தை ஊடுருவும் தன்மையை, உருவாக்கல் நிலைப்பாட்டை ஏற்படுத்துமா? அத்தகைய ஒரு சூத்திரமுறை, ஒரு அரசியல் வேலைமுறையிலே இருக்குமானால், அது அடைந்துள்ள உண்மையான ஜனநாயகப் பரிமாணம் அதன் அரசியல் வேலைமுறையால் பாதிக்கப்படாது இருக்குமானால்—அது எத்தகைய அரசியல்முறையாக இருந்தாலும் சரி—அதுவே “கணிசமான ஜனநாயகம்”

ஆகவே சீன வரலாற்றில் பல ராஜ தந்திரிகள் சிவில் உரிமைகள் பற்றியும் ஜனநாயகம் பற்றியும் தங்கள் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்திய பல சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு என்பதையும், சில சட்ட ஆக்கங்களும் அரசியல் முறைமைகளும் சீனப் பிரத்தியேகத் தன்மைகளையும் பேரரசர்களையும், அதிகாரிகளையும் கட்டுப்படுத்தும், மேற்பார்வையிடும், குற்றச் சாட்டுக்கு உட்படுத்தும் ஒரு நடைமுறை உட்பட ஜனநாயக தாற்பரியத்தைக் கொண்டிருந்த உண்மையை நாம் கவனத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளா

விட்டாலும் சீனாவில் ஏதேச்சாதிகாரம்தான் உள்ளது. ஜனநாயகம் இல்லை என்ற வலியுறுத்தலை நான் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டேன்.

சோர்மன் :

உங்களுடைய கருத்தின் படி, சீன வரலாற்றில் எந்தக் கால கட்டங்கள் ஜனநாயக காலங்கள் ஆகும்?

ஹீ :

வசந்த கால கோடை கால கட்டம் (770 கி. மு. — 476 கி. மு) மற்றும் சண்டை ராச்சியங்கள் கால கட்டம் (475 கி. மு—221 கி.மு.) ஆகியன சீன வரலாற்றில் முழு பலமும் ஜனநாயக தாற்பரியமும் கொண்ட காலகட்டங்களாகும். அந்தக் காலகட்டத்தில், அத்தகைய ஜனநாயக குழல் இருந்திரா விட்டால், பல்வேறு சிந்தனைக் கலாசாலைகள் அக்கால கட்டத்தில் உருவாகியிருக்க முடியாது. அரசியல் பரிசுத்தமான கால கட்டங்களும் இருந்தன. அக்கால கட்டத்தில் ஞானம் உத்வேகத்துடன் தேடப்பட்டது. சமுதாயங்கள் பொருளாதாரத்திலும், கலாச்சாரத்திலும் அற்புதமான நிலையில் இருந்தன. இவை ஹான், ரங், சொங், மிங், குயிங் ராஜ வம்சங்களின் காலத்தில் ஏற்பட்டன.

17ஆம் நூற்றாண்டில் 14ஆம் லூயி ஆட்சியில் பிரான்ஸ் நாடும் 18ஆம் நூற்றாண்டில் ராணிமுறை ஆட்சியில் இங்கிலாந்தும் ஏற்கனவே ஒரு நவீன பாணி பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தை உருவாக்கி விட்டன. ஆனால் இந்த இரு நாடுகளிலும் இருந்து சீனாவுக்கு அனுப்பட்ட ராஜதந்திரிகளும் மத போதகர்களும், குயிங் வம்சத்தைச் சேர்ந்த பேரரசர்கள் காங்சி, குயான்லோங் ஆகியோர் காலத்தில் இருந்த அரசியல் கலாச்சாரத்துறைகளில் காணப்பட்ட பயன்

களையும் விவேகத்தையும், மேலாண்மைத் திறத்தையும் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டதோடல்லாமல், பாராட்டுதலையும் வெளியிட்டனர். மேற்கத்திய நாட்டவர்கள் சீனர்களிடம் இருந்து கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூட அவர்கள் ஆலோசனை வழங்கினர்.

பண்டைய சீனத்தில் அரசியல் எப்பொழுதும் ஜனநாயக ரீதியிலேயே இருந்தது என்று நான் சொல்லவில்லை. அல்லது சீனாவின் பண்டைய அரசியலில் ஜனநாயகச் செயற்பாடு முழுமையாக இருந்தது என்றோ அது இன்றும் பிரயோசனமாக உள்ளது என்றோ நினைக்க வில்லை. மேற்கத்திய நாடுகள் மேற்கத்திய பாணியில் ஜனநாயக பாரம்பரியத்தைக் கொண்டிருந்தன. அதே வேளை சீனா அதன் சொந்த பிரத்தியேகமான ஜனநாயக பாரம்பரித்தைக் கொண்டிருந்தது. இருப்பினும் 1966ஆம் ஆண்டு கலாச்சாரப் புரட்சி துவங்கிய பின்பு, சீனத் தேசிய கலாச்சாரத்தை மறுதலிக்கும் ஒரு சிந்தனைப் போக்கு வியாபித்தபோது, சீனாவின் பண்டைய ஜனநாயகத்தின் அற்புதமான அரசியல் தாற்பரிய முற்று முழுதாக அழிக்கப்பட்டு அமிழ்த்தப்பட்டது. இந்தப் பாரம்பரியம் மேலும் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டு அங்கீகரிக்க வேண்டியது அவசியமாகும்.

இயல்பாகவே, சீனாவில் பண்டைய சமுதாயங்களில் சில பூர்வாங்க ஜனநாயக செயற்பாடுகள், நவீன வரலாற்றில் மேற்கத்திய நாடுகள் அபிவிருத்தி செய்துள்ள சித்தாந்த செயற்பாடுகள் அளவுக்கு பரிபூரணமானவை அல்ல என்பதை நான் அறிவேன். உதாரணமாக, சீனாவில் பண்டைக் காலத்தில் நீதி மான்கள் இருந்தார்கள். ஆனால் சார்ள்ஸ் மொண்டேஸ்கு போன்ற பிரெஞ்சு தத்துவஞானிகள் இருக்கவில்லை.

4. ஒரு பண்டைய ஏகாதிபத்தியம் என்றால் முழுமையான ஏதேச்சதிகாரம் என்று பொருள் அல்ல!

சோர்மன் :

சார்எஸ் மொண்டெஸ்கு பற்றிக் குறிப்பிட்டதற்கு நான் நன்றி கூறுகின்றேன்.

ஹீ :

(சிரித்துக் கொண்டே) உங்களுடைய கலாச்சார நாட்டுப் பற்றில் நான் கவரப்படுகின்றேன். சீனாவின் பண்டைய அரசியல் முறைமை ஏகாதிபத்தியமாக இருந்ததால் சீனா ஏதேச்சாதிகாரத்தை தொடர்ந்து நடைமுறைப்படுத்தியது என்று சிலபேர் கருதுகின்றார்கள். உண்மையில் நவீன அரசியலை உற்று நோக்குவோமானால், ஏகாதிபத்தியத்துக்கும் ஜனநாயக ஆட்சி முறைக்கும் இடையே முழுமையான வேறுபாடுகள் இல்லைபோல் தெரிகின்றது. சில அரசியலமைப்புக்குட்பட்ட ஏகாதிபத்திய நாடுகளில் உள்ள நிலைமைகளால் இந்தக் கருத்து ஆதாரப்படுத்துகின்றது.

பண்டைய சீனாவின் சில செயற்பாட்டு அரசியல் நடைமுறைகள் ஒரு அரசியலமைப்புக்குட்பட்ட ஏகாதிபத்தியத்துக்கு ஒப்பாக இருந்தன என்பதை நான் சேகரித்திருக்கும் வரலாற்றுச் சுவடிகள் மூலமாக என்னால் ஊர்ஜிதம் செய்ய முடியும் சமீப காலங்களில் மேற்கு நாடுகள் சீனாவில், நிறைவேற்று அதிகாரம், சட்ட ஆக்கம், நீதி போன்ற மட்டத்தில் ஆட்சிப்பங்கீட்டை அறிமுகப்படுத்த முனைகின்றன. அத்தகைய ஒரு பூரணமான சித்தாந்தம் ஒன்றும் பண்டைய சீனாவில் இருக்கவில்லை. ஆனால் மிங்,

குமிங் அரசியல் நடைமுறைகளை ஆராய்ந்ததன் மூலம், பேரரசால் அல்லாமல் அவரின் நம்பிக்கைக்குட்பட்ட உயர் குடும்பத்தவர்கள் உயர் அதிகாரிகள் கொண்ட ஒரு கூட்டு மகாநாட்டிடம் சட்ட ஆக்க, கொள்கை ஆக்க அதிகாரம் இருந்தது என்பதை நான்கண்டுபிடித்திருக்கின்றேன். பிரதம அமைச்சரோ அல்லது பேரரசரின் மந்திராலோசனை சபையின் தலைவரோ நிறைவேற்று அதிகாரத்தை கொண்டிருந்தனர். நீதி அதிகாரம் சுதந்திரமானதாகவும் வழக்குகள் தலிஷியாலும் (மேன் முறையீட்டு மகா நீதிமன்றம்) தண்டனை அமைச்சாலும்—எழுதப்பட்ட சட்டங்கள், பொதுச் சட்டங்கள் அடிப்படையில் விசாரிக்கப்பட்டது. அவற்றைவிட துச்சாயுன் (சென்சார் நீதிமன்றம்) அதிகாரிகளின் சட்ட மீறல் சட்ட அமைப்புக்களின் நேர்மையினமான நடவடிக்கைகளை விசாரிக்கப் பொறுப்பாக இருந்தது. நீதி, மேற்பார்வையிடல் திணைக்களங்கள், ஏனைய திணைக்களங்களிலிருந்து, சுதந்திரமாக இயங்கியதோடு அரசுக்கு நேரடிப் பொறுப்புள்ளவர்களாக இருந்தனர். சித்தாந்தத்திலும், செயற்பாட்டிலும், மந்திரிசபை மாநாடு, பிரதம மந்திரி சென்சார் ஆகியோருக்கு ஆலோசனை வழங்க, விமர்சிக்க பேரரசர் மீது கூடக் குற்றஞ்சாட்ட உரிமை இருந்தது. பல சந்தர்ப்பங்களில் பேரரசர்கள் சடங்குகளை நடத்தவும் ஆதிபத்தியத்தின் சின்னமாகச் செயல்படவுமே செய்தனர். (சீன வரலாற்றில் பேரரசர்களின் கடமைகளை சிறுவர் பேரரசர்கள் நிறைவேற்றினர் என்பது இந்த அரசியல் சின்னமான கடமைகளையே பிரதிபலித்தன)

பண்டைய சீனாவின் ஏகாதிபத்தியத்தை வேண்டுமென்றே நியாயப்படுத்த நான் முயலவில்லை. மாறாக ஜனநாயகத்தின் உண்மையான பரிமாணத்தை அளவு செய்ய கிரேக்க மாதிரி ஜனநாயகம்

தான் ஒரு முழுமையான அளவுகோல் அல்ல என்பதையே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகின்றேன். சில ஐரோப்பிய நகரங்கள் இடைக் காலத்தில் பண்டைய கிரேக்க நகர—ராச்சிய ஜனநாயக ஆட்சி முறையை பின்பற்றின. ஆனால், இதனால் இடைக்காலத்தில் நிலவிய இருண்ட ஏகாதிபத்தியத்திலிருந்து ஏனைய மேற்கத்திய பிரதேசங்களைப் போலவே பாதிப்படையாமல் இருக்கவில்லை. மேற்கத்திய சமய ஸ்தாபனங்கள் கூட அந்தக் காலத்தில் நவீன பாராளுமன்ற முறையிலேயே அமைக்கப்பட்டன. அதனிடையே, எனது ஞாபகசத்தி சரியாக இருக்குமானால் 17 ஆம் நூற்றாண்டு இத்தாலிய சித்தாந்தவாதி ஜியார் தானோ புறுனோ ஒரு சமய சங்க விசாரணைக் குழுவின் பெரும்பான்மை அனுமதிக்குப் பின்பே உயிருடன் எரிக்கப்படுவதற்காக காரம்போ டியோரிக்கு கொண்டு வரப்பட்டார். அவருடைய மிலேச்சத்தனமான படுகொலை அந்தச் சதுக்கத்தில் இருந்த ஆயிரக்கணக்கான மக்களால் ஆதரிக்கப்பட்டது. சம்பிரதாயமான பெரும்பான்மை என்பது நம்பத்தக்க தொன்றல்ல என்பதை இது தெளிவாகக் காட்டுகின்றது.

5. சீனாவின் எதிர்கால ஜனநாயகத்தின் வழி

சோர்மன்

ஜனநாயகத்துடன் சீனாவுக்கு ஒரு பிரச்சினை உள்ளது என்பதை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்கின்றீர்களா? எது உங்களுடைய சீரிய குறிக்கோளான ஜனநாயகம்?

சீ—2

ஹீ :

என்னைப் பிழையாக விளங்கிக் கொள்ளாதீர்கள் சோர்மன்! சீன அதன் ஜனநாயகத்துக்கு மேலும் உருவாக்கல், உயர்த்தல், அபிவிருத்தி செய்தல், தேவைப்படுகின்றது என்று நான் நினைக்கிறேன். குறிப்பாக கடந்தவருட ஜூலை 4 சம்பவத்துக்குப் பிறகு முன்னெப்பொழுதைக் காட்டிலும் தற்போது சீனாவுக்கு இந்தப் பிரச்சினை மிகவும் அவசரமான பிரச்சினையாக உருவாகியுள்ளது. எனது கருத்தின் படி மக்களுக்கு தற்போது கிடைக்கக்கூடிய அத்தியாவசியமான ஜனநாயக உரிமைகளை பரவலாக்குவதன் மூலமும் முன்னேற்றுவதன் மூலமும் அதன் ஜனநாயகத்தை சீனா அமைத்துக் கொள்வது சிறப்பானதாகும் மேற்கத்திய ஜனநாயக மாதிரிகளை கண்ணை மூடிக்கொண்டு பிரதி செய்வதிலும், பின்பற்றுவதிலும் பார்க்க இது சிறந்ததாகும்.

சோர்மன் :

எது அத்தியாவசியமான ஜனநாயக உரிமை?

ஹீ :

அத்தியாவசியமாக அரசியல் ஜனநாயகம், அரசு நிர்வாகத்தின் மீது மக்களின் சர்வ சுதந்திர உரிமையை அனுமதிக்கும் குறிக்கோளைக் கொண்டது. மாஓ சேதுங் சரியாக வர்ணித்தபடி ஜனநாயகம் என்பது ஒரு கருவியே தவிர ஒரு கருத்து அல்ல என்பது உண்மையே.

ஒரு நாட்டின் ஆக உயர்ந்த இலட்சியம், மக்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தேடிக் கொடுப்பதே, வரலாற்றில் ஜனநாயக ஆட்சி முறைகளை வகுப்பதே, அதிகாரத்தில் உள்ளவர்கள் தங்கள் தனிப்பட்ட வருமானங்களைத் தேடுவதற்காக தங்கள் பதவியை துஷ்பிரயோகம் செய்வதைத் தடுப்பதற்காகவே.

ஐனநாயகப் பாதையைச் சீனா தொடரும் போது அதன் நீண்ட காலக் குறிக்கோள். மிகப்பெரும் பாலான மக்களின் அடிப்படை நலன்களை அனுசரித்துச் செல்லக்கூடியதாக நாட்டின் அரசியல் பொருளாதாரக் கொள்கை ஆக்கத்தை உறுதிப்படுத்தக்கூடிய ஏராளமான ஸ்தாபனங்களையும் சட்ட ஆக்கங்களையும் உருவாக்கி அமைப்பதே என்று நான் கருதுகின்றேன். அரசுடையதும் மக்களுடையதும் நலன்களுக்கு விசுவாசமாக உள்ள அற்புதமான தலைமைப் பீடத்தை மக்கள் தேர்ந்தெடுக்க நற்சாட்சிப் படுத்த நியமிக்க ஏதுவாக இருக்கவேண்டும். எல்லா மட்டத்திலுமுள்ள அதிகாரிகள் மீதும் மக்கள் மேற்பார்வை இடும், ஆட்சேபிக்கும் அதிகாரம் போதுமான அளவு முன்னேற்றப்படவேண்டும். தங்கள் கடமையைக் கண்கண்டும் அதிகாரிகளும் தங்கள் கடமையைச் செய்ய முடியாத அதிகாரிகளும் சட்டத்தின்படி தங்களில் பத்திகளில் இருந்து அகற்றப்படவேண்டும். இது எவ்வித தாமதமும் இன்றி நிறைவேற்றப்படுவதன் மூலம் மக்களுக்கும், தங்கள் கடமைகளுக்கும் உள்ள பொறுப்புணர்வையும் புனித கடமை உணர்வையும் அதிகாரிகளுக்கு உணர்த்தவும் அவ்வுணர்வை உறுதிப்படுத்தவும் இவ்வாறு செய்யவேண்டும். அத்தோடு கொள்கை உருவாக்கக் குழுக்களையும் எல்லா மட்டத்திலுமுள்ள அரசு பணிமனைகளையும் மக்களோடு எளிதாகவும் நெருக்கமாகவும் தொடர்புபடுத்துவதற்காக மேலும் பல வழி வகைகளும், ஸ்தாபனங்களும் உருவாக்கப்பட வேண்டும். அதன் மூலம் பொதுமக்கள், கருத்துக்கள், நிலைமைகள் அபிலாஷைகள், விமர்சனங்கள் ஆகியன அதிக சுதந்திரத்துடன் வெளிப்படுத்தப்பட்டு கொள்கை உருவாக்கும் ஸ்தானங்களுக்கு விரைவாக எடுத்துரைக்கப்படுவதன் மூலம், அரசின் கொள்கை உருவாக்கும் ஸ்தானங்களிலும் அதன் கொள்கை

6. சீனாவில் மார்க்சியத்தின் முக்கியத்துவம்

சோர்மன் :

சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, சீனாவில் தனது விசேட இடத்தை அனுபவிக்கும் அதேவேளை அது எப்போதும் தனது விசேட பாத்திரத்தைத் தொடர்ந்து பேணும் என்று நீங்கள் கருதுகின்றீர்களா?

ஹீ :

ஒரு அரசியல் கட்சியும் எப்பொழுதும் நிலைத்து இருக்க முடியாது என்று மார்க்ஸ், லெனின், மாஓ சேதுங் ஆகியோர் கூறியிருக்கின்றார்கள் என்பதை நினைவு கூர்கின்றேன். அது எவ்வாறு பிறந்ததோ அவ்வாறே அது இறந்துவிடும்.

சோர்மன் :

ஆம்! அவ்வாறுதான் அவர்கள் கூறினார்கள் எப்போது அது கலைந்து போகும்.

ஹீ :

வரலாற்றோடு அது இணைந்து நடைபெறும் என்பது இயற்கையானதே. சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, அதன் அரசியல் நோக்கங்களையும் பணிகளையும் முடித்த பின்பு கலையும். ஆனால் அது இன்றே கலையும் என்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டேன். அத்தோடு, இத்தடவை அது கலையாது. சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இல்லாவிட்டால், சீன சமுதாயம் மீண்டும் ஒரு பிரிவினை, ஒற்றுமையின் நிலைக்குத் தள்ளப்படும். நூற்றிப் பதினொரு கோடி மக்களை ஒன்றிணைக்கும் ஒரு மத்திய அரசியல் ஸ்தாபனத்தை சீனா இழந்துவிடும். தற்போதைய நிலையில் கட்சி அகற்றப்பட்டால் சீனா கடுமையான அரசியல் சூறாவளிக்குள் தள்ளப்படுவதோடன்றி,

மக்களுடைய ஐக்கியத்தையும் இழந்துவிடும். இது நிச்சயமாக சீனாவுக்கு பேரழிவைக் கொண்டு வரும். உங்களுக்கு ஒரு விஷயம் தெரிய வேண்டும். நான் சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உறுப்பினன் அல்ல.

சோர்மன் :

ஓ! ஏன்!

ஹீ :

ஏனென்றால் நான் கட்சி உறுப்பினரிமைக்கு விண்ணப்பிக்கவில்லை. அரசியலில் ஈடுபடும் எண்ணம் எனக்கு இல்லை என்பதை நான் கூறியிருக்கின்றேன்.

சோர்மன் :

தற்போது கூறியீர்கள், சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அதன் அரசியல் பணிகளை நிறைவேற்றும் என்று கூறியீர்கள். அதன் பொருள் என்ன?

ஹீ :

(சிரித்துக் கொண்டே) மாஓ சேதுங் ஒரு தடவை கூறினார் சீனா சோசலிச நவீனமயப்படுத்தல் நிலையை நிறைவேய்தும் போதும், அதாவது சோசலிச நிலையைக் காட்டிலும் பெருளாதார, அரசியல், கலாச்சார நிலையில் மேம்பாடு பெற்ற ஒரு சமுதாயமாக உருவான பிறகு கட்சியின் பணி நிறைவேய்தி விடும்.

சோர்மன் :

சீனாவின் அரசியலில், சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஒரு பெரும் பங்கு வகிப்பதை நான் பார்க்கின்றேன். ஆனால் மார்க்சியம்—ஒரு வகையான சித்தாந்தம் என்ற வகையில் சீன சமுதாயத்தில் அது என்ன பங்கு வகிக்கின்றது. மார்க்சியம் ஏன் கிழக்கு ஐரோப்பாவில் தோல்வியுற்றது. அது நீடிக்குமா?

ஓர் :

மாஓ சேதுங் காலத்தில் இருந்தே சோவியத் யூனியனிலும் கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் உள்ள மார்க்சியத்திலிருந்து சீன மார்க்சியம் வெகுவாக மாறுபடுகின்றதென்பதை நீங்கள் பார்த்திருப்பீர்கள் என்று நம்புகின்றேன். சீனாவில் மார்க்சிய பாரம்பரியச் சித்தாந்தத்தைப் பொறுத்தவரை வெகுவாக வளையும் தன்மை உடையது. அத்தோடு மிகவும் வலிமையும் சிருஷ்டித் தன்மையும் கொண்டது. அதேவேளை செயற்பாட்டில் மிகவும் யதார்த்த தன்மை உடையது. சித்தாந்தத்தையும் செயற்பாட்டையும் ஒருங்கிணைப்பதில் அது மிகுந்த கவனம் செலுத்துகின்றது.

சோர்மன் :

ஆம். அதை நான் பார்த்திருக்கிறேன்.

ஓர் :

கிழக்கு ஐரோப்பாவில் நடந்தது குறித்து நான் ஆச்சரியப்படவில்லை. குவாங்குனில் இருந்து வெளியாகும் சீனா ஜின்பாவில் மே 19, 1989இல் வெளியிடப்பட்ட எனது கட்டுரையில் இதை நான் தீர்க்கதரிசனப்படுத்தியுள்ளேன். சீனாவில் மார்க்சியத்தின் பங்கு பற்றிய கேள்வியைப் பொறுத்த வரையிலும், கிழக்கு ஐரோப்பாவில் இடம் பெற்ற சம்பவங்களின் முக்கியத்துவம் பற்றிய பிரச்சினையிலும் நான் மிகுந்த ஆழமாக ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்துள்ளேன்.

சோர்மன் :

அதன் முடிவு என்ன?

ஓர் :

இன்று சீனாவுக்கு அதன் சொந்தப் பிரச்சினைகள் உள்ளன. ஆனால், கிழக்கு ஐரோப்பாவில் ஏற்பட்ட

நிலை சீனாவில் ஏற்படாது என்று நான் நம்புகிறேன்.

சோர்மன் :

வதனால்?

ஹீ :

ஏனென்றால் சீனாவின் நவீன மயப்படுத்தலுக்கு ஒரு வரலாற்றுத் தேவையாக மார்க்சியம் பொருந்தியுள்ளது. அத்துடன் மார்க்சியம் வெளிச்சக்திகளால் சீனாவுக்குள் அறிமுகப்படுத்தப்படவில்லை. 20 ஆம் நூற்றாண்டில் வெகுவாகக் கஷ்டப்பட்ட சீன மக்களுக்கு, மார்க்சியம், முதலாவதாக ஏகாதிபத்தியத்துக்கும் காலனி ஆதிக்கத்துக்கும் எதிராகப் போராடுவதற்கான ஒரு சித்தாந்த ஆயுதம். நாடு பிரிக்கப்பட்டு, ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு என்ற நெருக்கடியினை எதிர்த்துப் போராட சீன மக்களுக்கு அது தூண்டு கோலாக இருந்தது. ஒரு வெற்றிகரமான தேசிய விடுதலை யுத்தத்தை நடத்தவும் துண்டாடப்படுவதில் இருந்து சீனாவைக் காப்பாற்றவும் அது உதவியது. ஒரு மனோதத்துவ பலமாக, மார்க்சியம், சீனாவின் தேசிய பொருளாதாரத்தைப் பாதுகாப்பதிலும் அதன் தேசிய ஆத்மசக்தியை புத்தெழுச்சி பெறச் செய்வதிலும் ஒரு தனித்துவமான கடமையைச் செய்தது.

இரண்டாவதாக மார்க்சியம், அரசுடமை ஆக்கலையும் (மக்கள் உடைமை) சமூக முதலீட்டையும் அதன் ஆதாரவளங்களையும் திட்டமிடுதலையும் நியாயப்படுத்துகின்றது. அத்தகைய சித்தாந்தம் கைத்தொழில் மயமாக்கலுக்குத் தேவையான அவர்களது முதலீட்டுத் தேவையை பின்தங்கிய நாடுகள் வேகமாக, ஒருங்கீடுபடுத்தவும் சேர்க்கவும் அது உதவுகின்றது. அத்தோடு சக்திவாய்ந்த நாடுகளை சர்வதேச சந்தையில் பொருளாதார ரீதியாக

வும், தொழில் நுட்ப ரீதியாகவும் எதிர்க்கும் சக்தியை அது வழங்குகின்றது.

முன்றாவதாக மார்க்சியம் தொழிலாளர்களதும் விவசாயிகளதும் நலன்களைக் காக்கும் சித்தாந்தமாக இருப்பதால், அது ஏழைகளுக்கும் பணக்காரர்களுக்கும் உள்ள இடைவெளியைக் குறைக்க உத்தேசிக்கின்றது. அத்தோடு ஏழை மக்களுக்கு ஒரு சமூக பாதுகாப்பு யந்திரோபாயமாக அது அமைகின்றது. இந்தச் சித்தாந்தத்தின் அடிப்படை வழிகாட்டலில் உருவாக்கப்பட்ட 1950ஆம் ஆண்டு சீனாவின் கொள்கை—கைத்தொழில் துறை மேம்பாட்டுக்கு நாடு முழுமுயற்சி மேற்கொண்டபோது—மேற்கு நாடுகளில் ஆதிகால முறை முதலீட்டுச் சேர்க்கை மேற்கொள்ளப்பட்ட போது பொதுவாக அங்கு ஏற்பட்ட கொடுமான பிடுங்கலை—சீனாவில் தவிர்க்க முடிந்தது. (தயவுசெய்து முற்காலத்தைப் பார்க்கவும். பிரிட்டனின் தடை இயக்கம் கறுப்பு அடிமை தோட்டங்கள் முறை வட அமெரிக்காவில் இடம்பெற்ற ரத்த ஆறு ஓடிய மேற்கு நோக்கி நகரும் இயக்கம், 18-19ஆம் நூற்றாண்டின் அமெரிக்காவில் இடம்பெற்ற கொடுமான தொழிலாளர் கையாள் முறை)

நான்காவதாக மார்க்சியத்தின் வழிகாட்டலின் கீழ், சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அமைக்கப்பட்டது. அத்தோடு நாட்டின் நவீன மயமாக்கலுக்கு பாரிய அளவிலான சமூக இயக்கம் ஒன்று உதயமானது அதன் மூலம் மேற்கத்திய சக்திகளின் படையெடுப்பால் பாதிக்கப்பட்டிருந்த சீன நாடு ஐக்கியத்திற்கான அரசியல் மற்றும் மனோவலிமையைப் பெற்றது. அதன் மூலம் சீனாவின் அரசியல், பொருளாதார நவீனத்துவ நடைமுறையை முன்னெடுக்க முடிந்தது.

1949ஆம் ஆண்டின் பின்பு சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி என்ன பிழைகளை விட்டிருந்தாலும் பரவாயில்லை.

எந்த ஒரு நியாய மனோபாவம் உடைய மனிதனும் இந்த நான்கு அம்சங்களையும் முழுதாக மறுதலிக்க மாட்டான் என்று நினைக்கின்றேன். உண்மையில் 1950களின் முடிவில் சோனியத் அனுபவங்களின் பாடங்களில் இருந்து சீனா படிப்பினை பெற முயன்றது. “கலாச்சாரப் புரட்சி” என்ற பெரும் சோக சம்பவம் இடம்பெற்ற போதிலும் கடந்த 40 ஆண்டுகளில் விரைவான பொருளாதார கலாச்சார அபிவிருத்தியைக் கண்ட உலக நாடுகளில் சீனாவும் ஒன்றாகும். உண்மையில் இந்தப் பிழைகள் மட்டும் தளிக்கப்பட்டிருந்தால் இப்பொழுது உள்ளதைக் காட்டிலும் நிலைமை சிறப்பானதாக இருந்திருக்கும்.

7. 1989 ஆம் ஆண்டு தியனான்மென் சம்பவம்

சோர்மன் :

கடந்த வசந்த கால கோடைகாலங்களில், சில கல்லூரி மாணவர்களும் வேறு மக்களும் சீனாவின் வேறு பல நகரங்களிலும் பீஜிங்கிலும் ஆர்பாட்டம் நடத்தினர். இவர்கள் ஏன் இதைச் செய்தார்கள் என்பதை விளக்குவீர்களா? ஏதும் மாயத் தோற்றங்களை அவர்கள் சிந்தையில் வைத்திருந்தார்களா? அல்லது அவர்கள் ஏனையோரால் இயக்கப்பட்டார்களா? அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளை எவ்வாறு விபரிப்பீர்கள்?

ஹீ :

கடந்த வருடம் இந்தச் சம்பவம் பற்றி நான் ஆச்சரியப்பட்டவில்லை. திரு. சோர்மன் இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பே ஒரு கலகம் ஏற்படுமா என்று நான் சிந்தித்தேன்.

சோர்மன் :

உண்மையாகவா?

ஹீ :

1988 நவம்பரிலே ஹொங்கொங் மிங்பாவ் (மாத சஞ்சிகை)இதழில் ஒரு தொடர்ச்சியான கட்டுரைகளை பிரசுரித்தேன். அதில் சீனா ஒரு கலகத்தை அநுபவிக்கும் என்ற கருத்தை விவாதித்தேன். அந்தக் கலகம் ராணுவக் கட்டுப்பாட்டில் முடியும் என்று நான் கருதினேன். அந்தக் குழப்பம் நிறுத்தப்பட முடியாமற் போனால் சீனா துண்டு துண்டாகப் போய்விடும். வேறு பெரிய நாடுகளின் ஆதாரத்தில் தங்க வேண்டிய நிலை சீனாவுக்கு ஏற்படும் என்று கூறினேன்.

சோர்மன் :

ஆனால் நீங்கள் இதுவரை அதற்கான காரணங்கள் பற்றிப் பேசவில்லை.

ஹீ :

நான் ஏற்கனவே இது பற்றி தூர்திருஷ்டியாகக் கூறியிருந்ததினால் நான் உண்மையில் இதற்கான காரணங்களை சிந்தித்தேன். எனது கட்டுரைகளைப் படிக்குமாறு உங்களுக்கு ஆலோசனை கூறுகின்றேன். அதில் நான் ஒரு இலக்கு உடைய, நிலை தரும்பாத ஆய்வு ஒன்றை சீனாவின் கொள்கைப் பிழைகள், சில சமூகப் பிரச்சினைகள் மீது செய்திருந்தேன். தற்போது மேலும் ஒரு விஷயத்தை மட்டுமே சேர்க்க விரும்புகின்றேன். இந்த சம்பவத்திற்கான காரணங்களைப் பொறுத்த வரை சில வெளிநாட்டவர்கள் மேற்புறத்தில் நடந்த சிலவற்றை மட்டுமே பார்த்தார்கள். அதன் பின்பு தாங்களாகவே முடிவுகளை கற்பித்தார்கள். சில மேற்கத்தியர்கள் உதாரண

மாக சீனாவின் நடைமுறையில் ஏற்பட்ட தோல்வியின் சின்னம் என்று கருதினார்கள். இந்தச் சம்பவம் பெரும்பாலான சீன மக்கள் சோசலிசத்தைக் கைவிட விரும்புகின்றனர் என்பதைக் காட்டியது என்று கூறினார்கள்.

சோர்மன் :

இது அவ்வாறான ஒன்றில்லையா?

ஹீ :

இல்லை. இல்லவே இல்லை. அந்த நேரத்தில் மக்களுடைய மனத்தாங்கல் உயரப் பறக்கும் பணவீக்கம், சமநிலையற்ற சமூகப் பங்கீடு, அதிகாரிகளின் லஞ்ச ஊழலும்—சலுகை எதிர்தோக்கலும் ஆகியவற்றுக்கு எதிராக இருந்ததை நான் அவதானித்தேன். பல மக்கள் வேகமான சமூக எதிரிடைத்தன்மையால் அதிர்ச்சியுற்றிருந்தனர். சமூகப் பெறுமதியான சிந்தனைகள் அழிந்து கொண்டிருக்கின்றன என்று கவலையுற்றனர். பண வழிபாடும் அரசியல் நடவடிக்கைகளில் அதன் செல்வாக்கும் மக்களின் கவலையைத் தூண்டின. இந்த மனத்தாங்கல்தான், ஆர்ப்பாட்டம் செய்வதற்காக மக்களைத் தெருக்களுக்குச் செல்ல தூண்டுவதற்கு பிரதான காரணிகள் ஆயின. இது துல்லியமாக முதலாளித்துவ முக்கியத்துவத்துக்கு எதிர்ப்பான மனோபாவமாகும்.

தனிப்பட்ட முறையில், துவக்கத்திலிருந்தே அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளை நான் எதிர்த்தேன். சட்டத்துக்கு மாறான முறையிலும் நியாயத்திற்கு மாறான முறையிலும் தங்கள் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும் மக்களுடன் நான் ஒத்துப்போக மாட்டேன். ஆனால் அவர்களுடைய மனத்தாங்கல்களை நான் அறிவேன். ஆனால் அந்த நல்ல நேர்மையான மக்களுக்கு அரங்கிற்குப் பின்னால்

நடக்கும் விஷயங்கள் தெரியாது. மக்களுடைய விருப்பத்திற்கு நேர் எதிர்மாறாக அந்தத் தூண்டுதல் காரர்கள் அரசியல் நோக்கங்களை கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் ஆட்சியைக் கைப்பற்றியிருந்தால் நிச்சயமாக அவர்கள் பல தொடர்ச்சியான கொள்கைகளைச் செயற்படுத்தியிருப்பார்கள். அது இத்தகைய நியாயமற்ற நடத்தையை மேலும் ஊக்குவித்திருக்கும். ஆகவே இது ஒரு மடத்தனமான நிலைமை. இதில் பொதுமக்கள் முதலாளித்துவத்தை எதிர்க்கும் மனோபாவத்தைக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் அரங்கிற்குப் பின்னாலிருந்தவர்களுக்கு அரசியல் நோக்கங்கள் இருந்தன. அது முதலாளித்துவத்தை ஆழமாக அபிவிருத்தி செய்வதுதான். இந்த நோக்கில் பார்த்தால் பொதுமக்களின் அபிலாஷைகளும், மனத்துயரங்களும், வெறுப்பு ஆவேசங்களும் இந்த தூண்டுதல் திட்டக்காரர்களால் பாவிக்கப்படவில்லையா?

சோர்மன் :

எங்களுடைய உரையாடலின் துவக்கத்தில் அரசியல் சீர்திருத்தம் என்ற பிரச்சினையைப் பிரஸ்தாபித்தோம். சில நடைமுறைகளும், பாதைகளும் ஏற்படுத்தப்படுவதன் மூலம் கொள்கை உருவாக்குவோர்களுடன் மக்கள் தங்கள் கருத்துக்களையும், தேவைகளையும் எடுத்துக் கூற வழியேற்படும் என்று கூறினீர்கள், அவை எத்தகைய உருப்படியான கொள்கைகளை என்பதை குறிப்பாக விபரிப்பீர்களா?

ஹீ :

அரசியல் சீர்திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரை, செய்வதைக் காட்டிலும் சொல்வது எளிது. முதலாவதாக சீனா ஒரு பெரிய நாடு. வெளி நாட்டாரின் கண்களில் எல்லாச் சீனர்களும் முற்றிலும் ஒன்றானவர்

களாகத் தோற்றமளிக்கிறார்கள். ஆனால் யதார்த்தத்தில் சீனா முழுவதிலும் அரசியல் பொருளாதாரக் கலாச்சார அபிவிருத்தி வெகுவாக வித்தியாசப்படுகின்றது. பொதுமக்களின் அரசியல் பரிமாணமும் சமநிலையில் இல்லாதிருக்கின்றது. சீனாவில் எந்த ஒரு மாதிரி அரசியல் சீர்திருத்தமும், வேறு எதற்கும் மேலாக இந்த ஒரு சிக்கலான தேசிய நிலைமையை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். தற்போது அரசு, தனது மக்களுக்கு அரசியல் சித்தாந்தக் கல்வியின் மீது கவனம் செலுத்துகின்றது. கட்சி அரசு ஊழியர்களின் ஊழல், லஞ்சம் பெறல் ஆகிய பல்வேறுபட்ட பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு அரசு முன்னுரிமை அளித்துள்ளது. இந்த நடவடிக்கைகள் காலப் பொருத்தமானவை. அரசியல் சீர்திருத்தத்துக்கு இவை உருப்படியான படிக்கற்களாகும். சீனாவில் அரசியல் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி மேற்கத்தியர்கள் பேசும்போதெல்லாம் சீனா பல—கட்சி அரசியல் நடைமுறையைத் தழுவுமா என்பதையே பிரஸ்தாபிக்கிறார்கள்.

உண்மையில் இருபது வருடங்களுக்கு முன்னால், “கலாச்சாரப் புரட்சி”யின்போது சீன மக்கள் கட்சிகள் குழுக்கள் அமைக்க அனுமதிக்கப்பட்டனர். இதன் விளைவாக கிளர்ச்சிக் கூட்டமைப்புக்கள் உள்ளிட்ட ஒரு டஜனுக்கு மேற்பட்ட அரசியல் ஸ்தாபனங்கள், கிராமங்களிலும், நகரங்களிலும், வர்த்தக ஸ்தாபனங்களிலும் அமைந்தன. அவர்கள் முடிவில்லாத விவாதத்தில் ஈடுபட்டார்கள். அவர்கள் பலாத்காரத்தில் கூட ஈடுபட்டார்கள். அதன் மூலம் சீனா முழுவதும் பெருங்கலவரத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். வெவ்வேறு பிரிவினர்களுக்கிடையே ஏற்பட்ட உட்சண்டைகள் தனிப்பட்டவர்களின் மனதைப் புண்படுத்தின. அந்த நிலைமை ஒரு குறிப்பிட்ட

அளவுக்கு ஒரு வகையான பல கட்சி, பல குழு நடை முறையேயாகும். சீனாவில் தற்போதுள்ள சமூக, அரசியல் சூழ்நிலையில் மக்கள் அரசியல் கட்சிகளை சுதந்திரமாக அமைப்பதற்கு சீனா அனுமதித்தால், கலவரச் சூழ்நிலை மீண்டும் தோன்றி விடும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

8. ஜூன் 4 சம்பவம் சரித்திரத்தால் மீள் — மதிப்பீடு செய்யமுடியுமா?

சோர்மன் :

கடந்த வருட தியான்மென் சம்பவத்துக்கும் கலாச்சாரப் புரட்சிக்கும் இடையே உள்ள உறவு பற்றி நீங்கள் பேசினீர்களா?

ஹ் :

(ஆச்சரியத்துடன்) ஆம், ஆம். உங்களுக்கு அது எப்படித் தெரியும்.

எனது கருத்தின்படி எந்த மக்கள் இயக்கமாயினும் அதன் வளர்ச்சிக் கிரமத்தில் சட்டத்தாலும் நியாயத் தாலும் வரையறை செய்யப்படாது போனால், அது பரிணாம வளர்ச்சி அடையும்போது அது மேலும் அரசியல் ரீதியான சிக்கலுக்கு உள்ளாகும். ஆகையால் அது சுய நலமிகளாலும், சதிகாரர்களாலும் கையாளப்படுவதற்கு சார்பானதாகி விடும். உலக வரலாற்றில் இது ஒன்றும் புதிதானதல்ல. உதாரணமாக "கலாச்சாரப் புரட்சி"யின் துவக்க காலத்தில் ஸாங் சன்குயாவ், ஜியாங்குயின் தலைமையிலான குழு, மக்களின் தலைவர் மாஓ சேதுங் மீதான வழிபாட்டை தமக்கு சாதகமாக்கிக் கொண்டு அரசியல் மற்றும் ஏனைய பிரத்தியேக சலுகைகளைத் தேடிய சில முதிர்ந்த அரசியல் ஊழியர்களுக்கு எதிராக மக்களின் வெறுப்புணர்ச்சியைத்

தூண்டி விட்டனர். தங்களைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் மக்கள் சொர்க்கத்துக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுவார்கள். அங்கு ஊழல் எதுவும் இராது நியாயமற்ற தோற்றங்கள் ஏதும் இராது, என்று அவர்கள் வாக்குறுதி வழங்கினார்கள். அவர்கள் ஒரு தொடர்ச்சியான பெரும் அளவிலான தீவிரவாத சித்த சுவாதீனமற்ற மக்கள் இயக்கங்களைத் தொடங்கினார்கள். (அவற்றில் சில ஜூன் 4 சம்பவத்தை ஒத்ததாக இருந்தன.)

லின் பியாவின் உதவியோடு அந்தக் கூட்டம் இறுதியில் நாட்டின் உயர்பதவிகளை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டது. அதுவரையில் தாங்கள் முட்டாள்கள் ஆக்கப்பட்டு விட்டார்கள் என்பதை மக்கள் உணரவில்லை. அந்தக் கூட்டத்தின் கொள்கையினால் ஏற்பட்ட நாசகார விளைவுகளைக் கண்ட பின்பு மக்கள் அவர்களை வெறுக்கத் தொடங்கினர். ஆனால் அது நாட்கடந்து விட்டது.

சேர்மன் :

கடந்த வருட சம்பவத்தைப் பற்றி எதிர்காலத்தில் மக்கள் வேறு வித்தியாசமான நோக்கைக் காட்டுவார்கள் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா?

ஹி :

உள்ளூரிலும் வெளிநாடுகளிலும் உள்ள வெவ்வேறு பதவிகளில் உள்ளோர் இந்த சம்பவம் பற்றி வெவ்வேறு கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கின்றனர். இருப்பினும் இந்தச் சூழ்நிலை எவ்வழியை நோக்கி முன்னேறினாலும் சரித்திரம் இதை மீள்—ஆய்விடு செய்வது பெரும்ளவுக்கு சாத்தியமில்லை என்று நான்

சீ—3

கருதுகிறேன். சில மக்கள் இந்தச் சம்பவத்தை 1976 தியனான்மென் சம்பவத்தோடு ஒப்பிட முயற்சிப்பதை நான் கவனித்திருக்கிறேன். தோற்றத்தில் இவை ஒன்றுபட்டது போல் தெரிந்தாலும் இவை முற்று முழுதாக வேறான விஷயங்கள்.

1976 தியனான்மென் சம்பவம் 'கலாச்சாரப் புரட்சி'யை மறுப்பதையும் டெங்ஷ்யாவ் பிங்கே நாட்டின் தலைவர் என்பதை ஆதரிப்பதையும் குறிக்கோளாகக் கொண்ட அடிப்படையில் ஒரு சுயேச்சையான மக்கள் இயக்கமாகும். ஆகவே அந்த இயக்கம் நேர்மையானதும் மக்களின் விருப்பத்தை அனுசரித்த ஒரு இயக்கமாகும். பாரிய மாற்றங்களையும் சீர்திருத்தங்களையும் நாட்டின் அரசியல் பொருள்தார சித்தாந்த கலாச்சார துறைகளில் ஏற்படுவதற்கு அது உறுதுணையாக இருந்தது. கடந்த வருடச் சம்பவம் வெகு வித்தியாசமானது. அது துவக்கத்தில் இருந்தே பல்வேறு அரசியல் சக்திகளால் கையாளப்பட்டது. அந்தச் சம்பவம் நடந்த முழுக் காலப்பகுதியிலும் அது ஒரு சதிச் சூழ்நிலையில் மூழ்கி இருந்தது.

வெளிப்படையாக, இந்த இயக்கம் ஜனநாயகத்தை கோரியது. ஆனால் அதன் உண்மையான திட்டமும் அதன் பின்னால் உள்ள குறிக்கோளும் வெளியில் தெரியாமல் வைக்கப்பட்டிருந்தது. கடந்த வருடச் சம்பவத்தில் பங்கு பற்றிய சில ஏதுமறியா மக்களை நான் சந்தித்திருக்கிறேன். தாங்கள் முட்டாள்களாக ஆக்கப்பட்டு விட்டார்கள் என்பதை அவர்கள் அனைவரும் உணர்கின்றனர்.

1989 சம்பவம், 10 வருட சீர்திருத்தத்துக்குப் பின்பு சீனா சிக்கலான பிரச்சினைகளாலும், பிழைகளாலும் சூழப்பட்டிருந்த போதிலும் அரசியல்,

பொருளாதாரம் ஆகிய இரு துறைகளிலும் முன்னேறிக் கொண்டிருந்தபோது நடைபெற்றது. இந்தச் சம்பவம், சீனாவின் எதிர்கால முன்னேற்றத்தின் மேல் ஒரு பெரிய மறைப்பை ஏற்படுத்தியதோடு பாரிய பொருளாதார, அரசியல் நட்டத்தையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. இச்சம்பவத்தின் விளைவும் முற்றாக ஒழிக்கப்பட்டு விட்டன என்று ஒருக்காலும் சொல்ல முடியாது.

9. சீனாவின் எதிர்காலத்துக்கான வாய்ப்புக்கள்

சோர்மன் :

ஓ! சீனாவின் எதிர்காலம் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

ஹீ :

இரண்டு சாத்தியக் கூறுகள் உள்ளன. முதலாவதாக தற்போதுள்ள ஸ்திரத்தன்மையும் ஐக்கியமும் எதிர்காலத்தில் நீண்ட காலத்துக்கு நீடித்திருக்கும். அதன்மூலம் கட்சியும் அரசும் தங்கள் வேலையில் உள்ள பிழைகளைத் திருத்திக் கொள்ளவும் புதிய பிழைகள் ஏற்படாமல் தவிர்ப்பதற்குப் போதுமான கால அவகாசம் கிடைக்கும். இந்தப் பாதையின் அடுத்த நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் சீனா ஒரு வளம் மிக்க நவீனத்துவமான நாடாக விளங்கும். அந்த நேரத்தில் நாங்கள் பின்னோக்கி இச்சம்பவத்தை ஆய்வு செய்வோம் எனால் நாங்கள் பெரும் பரலும் அதையிட்டு மிகவும் துயரம் அடைவோம். ஆனால் அது ஒரு பிரகாசமான சம்பவமாக இராது.

இரண்டாவதாக சீனாவின் ஸ்திரப்பாட்டையும், ஐக்கியத்தையும் நாசப்படுத்தும் முயற்சியில் உள்நாட்டு வெளிநாட்டுச் சக்திகள் வெற்றிபெறும்.

அவ்வாறு நடந்தால் 1911 புரட்சிக்கு (குயிங் ராஜவம்ச ஆட்சியைக் கவிழ்த்த சுன்யாட் சென் தலைமையிலான சீன பூர்சுவா ஜனநாயகப் புரட்சி) பிற்பட்ட காலத்தில் யுத்தப் பிரபுக்களும், வெளி நாட்டுப் படைகளும் நாட்டைச் சிதைத்தது போன்ற ஒரு பெரிய குழப்பத்தில் நாடு மீண்டும் ஆழ்ந்து போகும். இது சீன மக்களுக்கு ஒரு பெரிய விபரீதத்தை ஏற்படுத்தும். அவர்களில் பல்லாயிரக் கணக்கானோர் சிவில் யுத்தங்களிலும், கலகங்களிலும், வீடிழந்த அகதிகளாவர். வெளிநாடுகளில் வாழும் சீனர்களின் நிலையும் வெகுவாகத் தாழ்ந்து விடும்.

அத்தகைய நிலையில் 1989 சம்பவம் சரித்திரத்தில் ஒரு பிரகாசமான பக்கமாக இடம்பெறாது. அதற்கு நேர் மாறாக ஒரு தொடர்ச்சியான விபரீதங்களுக்கு முன்னோடியாகக் கருதப்படும். சீனா ஒரு பெரும் ஜனநாயகத்தைக் கொண்ட ஒரு பெரிய முக்கியமான நாடாக இருப்பதால், அது குழப்பத்தில் ஆழ்ந்தால் அதைக் கட்டுப்படுத்த எந்த ஒரு நாட்டுக்கும், தகுந்த அரசியல், பொருளாதார சக்தி இருக்காது. அதன் அகதிகள் பிரச்சினை மட்டுமே உலகத்துக்கு பெரும் பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்தப் போதுமானதாகி விடும்.

ஆகவே, இத்தகைய ஒரு கேடு கெட்ட சம்பவத்தினால் சில மேற்கத்திய புத்திஜீவிகள், குதூகலமும், உணர்ச்சி, ஆவேசமும் அடைகின்றார்கள் என்பதை என்னால் விளங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. இது ஒரு நியாயமான பிரதிவினைவா?

சோர்மன் :

தியனான் சம்பவத்தையிட்டு மேற்கத்தியப் புத்திஜீவிகள் ஏன் அவ்வளவு உடன்பாடான விதத்தில் செயற்

பட்டார்கள் என்பதை நான் உங்களுக்கு விளக்க விரும்பவில்லை. இருப்பினும் நீங்கள் அவ்விஷயத்தில் பொறுமையையும், புரிந்துணர்வையும் கடைப்பிடியுங்கள் என்று ஆலோசனை கூற விரும்புகின்றேன். இந்தப் பிரச்சினையை பிற்காலத்தில் ஒரு பரந்த அடிப்படையில் நீங்கள் பார்க்கலாம்.

ஹீ :

(சிரித்துக் கொண்டே) மேற்கத்திய உயரிய பண்பாடு என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் என்னால் இயற்கையாகவே புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது. இருப்பினும் உயரிய லட்சியங்கள் எப்போதும் அபூர்வமானவைதான். ஆனால் தப்பிப் பிழைத்தலின் யதார்த்த நிலை பயங்கரமாக இருக்கும். கிழக்கு ஐரோப்பாவில் ஏற்பட்ட தீவிர மாறுதல்களுக்குப் பிறகு இதை நான் நினைவு கூறுகின்றேன். அதாவது மேற்கத்திய அரசியல்வாதிகள் உலகத்தின் எதிர்காலத்தைப் பற்றி மிகவும் நம்பிக்கையாக உள்ளனர். அது எப்படி என்றால் மானிட சமுதாயம் சர்வஜனநாயகத்தின் ஒரு புத்தம் புதிய சகாப்தத்தினுள் நுழைந்து சமாதானம் நிலைத்திருக்கும் என்பது போல.

சோம்மன் :

ஆம்.

ஹீ :

துரதிர்ஷ்டவசமாக, அத்தகைய ஒரு பிரகாசமான எதிர் காலத்துக்கான எந்த ஒரு தோற்றத்தையும் நான் காணவில்லை. எதிர்மாறாக அந்த நேரத்தில் ஏதோ கேடுகெட்ட காலம் உருவாகின்றது என்று தான் நினைத்தேன். கடந்த 40 ஆண்டுகளாக உலக சமாதானத்தைத் தாங்கிய சில அரசியல்

தூண்கள் உடைந்துவிட்டன. உலீகின் அதிகாரச் சமன்கோல் உடைந்து விட்டது என்றுதான் நான் கருதினேன். பங்குச் சந்தைப் பிரச்சினை, கடும் பணவீக்கம், பொருளாதாரத் தேக்கம் ஆகியன சமீப காலங்களில் முன்னேற்றமடைந்த நாடுகளை நெருக்குதலுக்குள்ளாகிய போது ஒரு உலகளாவிய பொருளாதார குழப்பத்தின் அடையாளம் என்று கருதப்பட்டதா? சில இடங்களில் இனப்பிரச்சினைகள் கூர்மை அடைந்து வருகின்றன. புதிய உள்ளூர் சிவில் யுத்தங்கள் அச்சுறுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. உலகம் ஒரு நிரந்தர சமாதான சகாப்தத்தை நோக்கி முன்னேறிக் கொண்டிருக்கின்றதா அல்லது மீண்டும் மீண்டும் விஸ்தாரமாகப் பரவியுள்ள சமூக குழப்பங்களருக்கு இடம் கொடுத்து, மத்திய சிறிய அளவிலான உள்ளூர் யுத்தங்களைப் பிணைக்கும் சகாப்தமாகப் போகின்றதா? ஒரு பிரகாசமான எதிர்காலத்தை உண்மையில் விரும்பும் அனைவரும் இந்தப் பிரச்சினைகளின் மீது விழிப்பாக இருக்க வேண்டும்.

பொருளாதார அரசியல் சீர்திருத்தங்கள்

பார்பரா அலிகீரோவுடன்
ஹீசின் நடத்திய சம்பாஷணை

பார்பரா :

திரு. ஹீசின் உங்களுடைய கட்டுரைகள் சிலவற்றைப் படித்திருக்கிறேன்.

ஹீசின் :

ஓ! அவைகள் எவை?

பா :

ஃபிகாரோ நிருபர் கை சோர்மனுடன் நீங்கள் சமீபத்தில் நடத்திய சம்பாஷணை. ஆனால் சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மத்திய கமிட்டி அரசியல் குழுவின் தலைவர்களுக்கு ஆலோசனைக்காக நீங்கள் எழுதிய கட்டுரை ஒன்றையும் படித்தேன். இந்தக் கட்டுரை கடந்த வருடம் இடம் பெற்ற மாணவர் கலவரத்தை பற்றியது. அதில் நீங்கள் சில மிதவாத ஆலோசனைகள் சிலவற்றை எழுப்பி இருந்தீர்கள்.

ஹீ :

ஜீயோமி பாமே என்ற ஒரு ஆளால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, ஆஸ்ரேலிய வெளிவிவகார அமைச்சின் பிரசுரம் ஒன்றில் வெளிவந்த கட்டுரையைப் பற்றி நீங்கள் குறிப்பிடுகின்றீர்கள்?

பா :

ஆம் : உங்களுடைய ஆலோசனைகளை சீன அரசில் உள்ள தீவிரவாதப்போக்காளர்கள் மறுத்ததற்கான காரணங்களை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

ஹீ :

“தீவிரவாதப் போக்காளர்கள்” என்று நீங்கள் குறிப்பிடுவதன் பொருள் என்ன என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

பா :

டெங், மற்றும் லீபெங் போன்றவர்கள் என்று அனைவரும் அறிவர்.

ஹீ :

நீங்கள் “தீவிரவாதப் போக்காளர்கள்” என்று எதைக் குறிப்பிடுகின்றீர்கள் என்று நான் வினவியபோது, அந்தச் சொல்லின் அரசியல் தாற்பரியம் பல பொருளைத் தருவதாகவும், தெளிவுற்றதாகவும் உள்ளது. சீனாவின் சுதந்திரம், ஐக்கியம், அரசுகரிமை என்ற விஷயங்கள் வரும்போது, சீன அரசுத் தலைவர்கள் அனைவருமே, தீவிரவாதப் போக்காளர்கள்தான் என்று நான் நம்புகிறேன். நாட்டினதும், தாய் நாட்டினதும் நலன்களைக் காட்டிக் கொடுத்ததாக, தலைமுறை, தலைமுறைக்குக் குற்றஞ்சாட்டப்படுவதை நிந்தனை செய்யப்படுவதை எந்தத் தலைவர்களும் விரும்ப மாட்டார்கள். கடந்த வருட சம்பவத்தைப் பொறுத்த வரை வெளிநாடுகளில், சீனத் தலைவர்களுக்கிடையே உள்ள “தீவிரவாதப் போக்காளர்கள்” என்று கூறப்படுவோரை—மிதவரதிகளிடமிருந்து வேறு படுத்துவதற்குப் பாவிக்கப்படும் தரக்கோல் கேள்விக்குரியதாகும், தலைமைப்பீடம் பிளவு பட்டிருக்கின்றது

என்பது உண்மையிலேயே சரியானதா? ஏனென்றால் மாணவர்கள் விஷயத்தில் சிலர் மிதயான போக்கைக் கடைப்பிடித்தனர். அதே வேளை ஏனையவர் விட்டுக் கொடுக்காத நிலையைக் கொண்டிருந்தனர்.

அரசியல் உயர்மட்டத்தில் உள்ளவர்களிடையே உள்ள வேறுபாடுகள் பற்றி நான் தெளிவாக அறியவில்லை. ஆனால் சீனப் பொருளாதாரம், அரசியல், கொள்கைகளின் மாற்றங்கள் பற்றிய எனது ஆராய்வின்படி, அரசியல் மற்றும் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளை விபரிக்கும்போது “தீவிரவாதப்போக்காளர்கள்” “மிதவாதப் போக்காளர்கள்” என்ற சொற்பதங்கள் ஆழமில்லாதவையும் அர்த்தமற்றவையுமாகும்.

இதை மேலும் விபரமாகச் சொல்ல எனது தனிப்பட்ட அனுபவத்தில் பெற்ற சில பின்னணி விபரங்களை உங்களுக்குத் தர விரும்புகின்றேன்.

பா :

அதை அறிவதற்கு நான் மிகவும் விரும்புகின்றேன்.

1. ஸொங்னான் ஹையில் ஒரு கூட்டம்

ஹீ :

கடந்த வருடம் ஜூன் 1-ஆம் தேதி ஸொங்னான் ஹையில் ஒரு விசேட கூட்டம் நடந்தது. (ஸொங்னான் ஹைல்தான் அரசு தலைமையக கரும பீடம் உள்ளது) தயவுசெய்து கவனிக்கவும்: இந்தக் கூட்டத்திற்கான தேதி, ஜூன் 4 சம்பவத்துக்கு 2 நாட்கள் முன்பானதாகும்.

இந்தக் கூட்டம் பிரதமர் லீபெங்கினால் அழைக்கப் பட்டு, தலைமை தாங்கப்பட்டதாகும் அரசு கல்வி

ஆணைக்குழு, சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மத்திய குழுவின் பிரசாரத் திணைக்களம் பீஜிங் மாநகரசபையின் கட்சிக் குழுவின் தலைவர்கள் அத்தோடு விசேடமாக அழைக்கப்பட்ட சில விற்பன்னர்கள் கல்னியாளர்கள் ஆகியோர் இதில் பங்கு பற்றினர். அவர்களில் நானும் ஒருவன்.

அந்தக் கூட்டம் இரண்டு விஷயங்களை ஆராயும் என்று பிரதமர் லீபெங்கூறினார் முதலாவதாக, பின்னணி நிகழ்ச்சிகளில் சதி நடவடிக்கைகளைத் திட்டம் தீட்டிய ஒரு "கைக்குள் அடங்கக் கூடிய" சில மக்களை தங்கள் நாட்டின் மீது கொண்ட அன்பினாலும் ஊழலுக்கு எதிராகவும் வீதிக்கு வந்த மாணவர்கள் பொதுமக்கள் ஆகியோரிடமிருந்து எவ்வாறு வேறுபடுத்தி அடையாளம் காண்பது. இரண்டாவதாக, மோசமடைந்து வரும் நிகழ்வுப் போக்கை மாற்றி அமைக்க பாதுகாப்பான, நிதானமான ஒரு வழியை எவ்வாறு காண்பது.

இந்தக் கூட்டத்துக்கு முன்பு, இதில் பங்குபற்று வோருக்காக பிரதமர் ஒரு ஆவணத்தைத் தயாரித்திருந்தார். இதில் பங்குபற்றுவோர் திருத்தங்களாக்கான தங்கள் கருத்துக்களை வெளியிடவே இவ்வாறு செய்தார். எனது ஞாபகத்தின்படி, பெரும்பாலான மாணவர்களதும், பொதுமக்களதும் தாய் நாட்டுப்பற்றை இந்த ஆவணம் உறுதியாகவும் ஆதரவாகவும் விதந்துரைத்தது. இந்தக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்ட அனைத்துப்பங்கேற்றோரும் வெவ்வேறு வகையான தோற்றங்களில் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறினர். சிலபேர் ஓரளவு மிதமான போக்கைக் கடைப்பிடித்தனர் வேறு சிலர் சிறிது கடுமையான போக்கைக் கொண்டிருந்தனர்.

துவக்கத்திலிருந்து முடிவுவரை நான் பிரதமர் லீபெங்கை அவதானித்தேன் அவர் அனைவருடைய

அறிக்கைகளையும் வெகு அவதானமாகக் கேட்பதை அவதானித்தேன். எங்களுடைய கருத்துக்களை அவர் விபரமாக குறிப்பு எடுத்தார். ஸொங்னான் ஹைக்கு வெளியே நடக்கும் சம்பவங்களையிட்டு விரோதமான நோக்கை பிரதமர், தன்னைப் பொறுத்தவரை கொண்டிருந்ததற்கான ஒரு சிறிதளவு ஜாடையையும் நான் அவதாலிக்கவில்லை.

ஸொங்னான் ஹய்க்கு வெளியே தியனான்மென் சதுக்கத்தில் நிலைய சூழ்நிலையை நீங்கள் இன்னமும் ஞாபகம் வைத்திருப்பீர்கள் என்று நம்புகின்றேன். சங்கான் பெருவழிப்பாதையிலே "லீபெங் ஒழிக" போன்ற சுவரொட்டிகள் காணப்பட்டன. லீபெங்கை ஒரு பாசிசராணுவ அதிகாரி என்று சிலர் வசை பாடினார்கள். ஆனால் பிரதமர் லீபெங்கைப் பொறுத்தவரை எனது கண்ணால் அவதானித்த மதிப்பீடு என்னவென்றால், எல்லோருடைய கருத்துக்களையும் செவிமடுக்கத் தயாராக இருந்த ஒரு அடக்கமான, சுயகட்டுப்பாடுள்ள ஒரு முழுமனிதனாகத்தான் அவர் காட்சி அளித்தார்.

அந்தக் கூட்டத்தில் சிலர் அரசாங்கத்தின் பலனற்ற இராணுவ சட்ட அமுலாக்கம், அதன் பலஹீனங்கள், விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பான்மை போன்றவற்றால் தான் துருப்புக்கள் நகருக்குள் பிரவேசிப்பது தடுக்கப்பட்டுள்ளதுடன் நீண்ட நாட்களாக சமூக ஒழுங்கை மீள நிலை நிறுத்துவது முடியாமற் போய்விட்டது என்று கூறியதை நான் நினைவு கூறுகின்றேன். ராணுவச் சட்டத்தை பிரயோசனமான முறையிற் செயற்படுத்த முடியாவிட்டால் அரசு அதை எடுத்து விடுவது நல்லது என்றும் அவர்கள் கூறினர், நகைச் சுவை உணர்வோடும், பொறுமையான புன்சிரிப்போடும் "இது சீன பாணி இராணுவச் சட்டம் இல்லையா?" என்று பிரதமர் கூறினார்.

அந்தக் கூட்டத்தில் "தன்னிச்சையான அடக்கு முன்ற" எதனையும் நான் அவதானிக்கவில்லை. அந்த நேரத்தில் இராணுவச் சட்டம் அமுலாக்கப்பட்டு 12 நாட்கள் கடந்திருந்தன. தேசிய ஆவணத்தைக் கொண்டு தீர்மானிக்குமிடத்து, மத்திய அரசு அப்பொழுது, சூழ்நிலையை அமைதியான வழியில் மாற்றுவதற்காக, பெரும்பாலான மக்களை வழிப் படுத்த முனைதலில் பொறுமையைக் கடைப்பிடித்தது.

ஆகவே, நிலைமையில் மறுநாள் திடீரென்று, ஒரு மாற்றமும் ஏற்படாது இருந்திருந்தால், அங்கு சீதிர்பாராத சம்பவங்கள் எதுவும் இருந்திருந்தால், பின்னே துரதிருஷ்டவசமான சம்பவம் எதுவும் நடந்திருக்க முடியாது என்பதில் நான் அழுத்தமாக திருப்தி அடைகின்றேன். அந்த நேரத்தில் தலை கனத்த அந்த மக்கள் சீனாளின் அரசியல் நிலைமை பற்றித் தப்புக் கணக்குப் போட்டிருந்தனர். குழப்பங் களைத் தூண்டினர். நிலைமை எவ்வாறாயினும் மோசமாக்குவதன் மூலம் அரசாங்கத்தைக் கவிழ்ப் பதற்கு முயன்றனர்.

பா :

மக்களுக்கு இந்தக் கூட்டத்தைப் பற்றித் தெரியா தென்று நினைக்கின்றேன்.

ஹி :

உண்மை இந்தக் கூட்டத்துக்கு செய்தியாளர்கள் அனுப்பப்படவில்லை. சீனப்பத்திரிகைகளில் அதைப் பற்றிய செய்திகள் பிரசுரிக்கவில்லை. ஆனால் மொழிவல்லுநர் சுவாலாங் பொருளாதார நிபுணர்கள் தாவ்டயோங், லுஷுகுயிங் உள்ளிட்ட அத்தகைய பிரபல புத்திஜீவிகளைக் கொண்ட பங்கேற்றோர் இந்த சரித்திரச் சம்பவத்துக்குச் சாட்சிகள் ஆகின்றனர்.

2. திபேத் பிரச்சினை

பா :

பொலிட்பியூரோ உறுப்பினர்களுக்கான உங்கள் அறிக்கையில் வெளிநாட்டு நாசவேலைகாரர்களைப் பற்றி நீங்கள் ஒருமுறை குறிப்பிட்டுள்ளீர்கள். நீங்கள் யாரை இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றீர்கள்? வெளிநாடுகள் சீனாமீது உண்மையிலே ஆக்கிரமிப்புச் செய்வர் என்று நினைக்கின்றீர்களா?

ஹீ :

உலகளாவிய யுத்தோபாயப் பேரரசை கொண்ட நாடுகளையே நான் வெளிநாட்டு நாசவேலைகாரர் என்று குறிப்பிட்டேன். எனது கருத்தின்படி அவர்கள் ஒரு பலவீனமுற்ற துண்டாடப்பட்ட சீனாவைப் பார்ப்பதற்கு விரும்புகின்றார்கள். உதாரணமாக மேற்கு நாடுகளில் சில மக்கள் திபேத்துக்கான சுதந்திரத்தை ஆதரிக்கிறார்கள்.

பா :

யார் அவ்வாறு சொன்னது! அது உண்மையே அல்ல!

ஹீ :

மேற்கத்திய ஆதரவாளர்கள் ஒருவர்கூட திபேத்திய சுதந்திரத்தை ஆதரிக்கவில்லையா?

பா :

இல்லை. அவர்கள் திபேத்தியர்களைப் பாதுகாக்க மட்டுமே விழைகின்றார்கள். அவர்கள் திபேத் பிரச்சினையில் தங்கள் அக்கறையையே காட்டுகின்றார்கள்.

ஹீ :

அவர்கள் தங்கள் ஆதரவைக் காட்ட அவசியம் இல்லை என்று நான் நினைக்கிறேன் (சிரிக்கிறார்)

பா :

அதில் ஒரு வித்தியாசம் உள்ளது. அவர்கள் குழப்பத்தை உருவாக்கவில்லை. ஹங்கேரியிலும், ருமேனியானிலும் ஏற்பட்ட ஜனநாயக இயக்கங்களுக்கு நாம் ஆதரவு அளித்தது போன்றதே இது. அது ஒருபுறம் இருக்க, நீங்கள் எப்போதாவது திபேத்துக்குப் போயிருக்கின்றீர்களா?

ஹீ :

இதுவரை செல்லவில்லை.

பா :

நீங்கள் ஒருக்கால் சென்று பாருங்கள். அங்கே சீனர்களுக்கும், திபேத்தியர்களுக்கும் இடையில் உள்ள முரண்பாடுகளுக்கான காரணங்களை நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள். பின்பு நீங்கள் வெளிநாடுகளின் திட்டங்களைப்பற்றிப் பேசமாட்டீர்கள். அங்குள்ள நடவடிக்கைகளுக்கு எவ்வளவு மக்கள் அனுதாபம் காட்டுகிறார்கள் என்பதை அறிந்து கொள்வீர்கள். திபேத்திய சுதந்திரத்துக்கு வெளிநாட்டவர்கள் அல்ல ஆதரவு தருவது என்பதை நீங்கள் தெளிவாகப் பார்ப்பீர்கள் திபேத் சுதந்திரம் பெறுவதை எந்தவொரு வெளிநாட்டு அரசும் விரும்புவதாக நான் ஒருபோதும் கேள்விப்பட்டதில்லை. திபேத்தியர்கள் மட்டும்தான் அவ்வாறு விரும்புகின்றனர்.

ஹீ :

நீங்கள் சொல்கின்றீர்கள் நீங்கள் திபேத்திய சுதந்திரத்தை ஆதரிக்கவில்லை என்று. ஆனால் தாங்கள் தற்சமயம் திபேத்தியர்களையும் சீனர்களையும் வேறுபடுத்தினீர்கள். திபேத்தியர்கள், சீனர்கள் இல்லையா. திபேத்தில் நடக்கும் விஷயங்கள் சீனநாட்டு விஷயங்கள் இல்லையா?

பா :

ஆனால் திபேத் சுதந்திரம் அடைவதை எந்த ஒரு நாடும் விரும்பவில்லை.

ஹீ :

ஐரோப்பிய நாடாளுமன்றம் திபேத் பற்றிய ஒரு பிரகடனத்தைச் செய்யவில்லையா அதுபோன்ற அறிக்கைகளை அமெரிக்க நாடாளுமன்றம் (காங்கிரஸ்) செய்யவில்லையா? உண்மையில், தற்சமயம் திபேத்தின் சுதந்திரத்தை எந்த ஒரு நாடும் வெளிப்படையாக ஆதரிக்கத் துணியவில்லை. அவர்கள் பின்னால் இருந்து உபாயங்களைச் செய்கின்றார்கள். யுத்தோபாயப்படி, அவ்வாறு இரண்டு கட்டங்களில் செய்ய விரும்புகின்றார்கள், தற்போது சீன அரசு பலம் வாய்ந்ததாக உள்ள நிலையில், திபேத்திய சுதந்திரத்தை அவர்களால் வெளிப்படையாக ஆதரிக்க முடியாது. அத்தகைய ஒரு நடவடிக்கை சீனாவுடனான அவர்களது உறவைத் தவிர்க்க முடியாத அளவுக்கு சேதப்படுத்தி விடும். தற்போது அவர்களால் ஆக்கூடிய அளவு செய்யக் கூடியது மக்கள் கருத்தை உருவாக்குவதும் ரகசிய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதும் தான். சில உள்நாட்டுப் பிரச்சினைகளை சாக்காக வைத்து, தங்கள் வெளிப்படையான அறிக்கைகளில் திபேத்தியர்களுக்கும் ஹான்ஸ் இனத்தவருக்குமிடையேயும், மத்திய அரசுக்கும் திபேத்திய பிராந்திய அரசுக்கும் இடையே அபிப்பிராய பேதங்களை விதைப்பதற்கு முயற்சிக்கின்றார்கள்.

ஆனால் சீன அரசின் பலமும், கட்டுப்பாட்டுச் சக்தியும் பலவீனப்பட்டால் சில மேற்கத்திய யுத்த தந்திர நிபுணர்சர் திபேத்தையும், ஏனைய சிறுபான்மை இனப்பிராந்தியங்களையும் பிரிப்பதற்குச் செய்யும் முயற்சி, வெளிப்படையாகவே அவர்களது

நிகழ்ச்சி நிரலில் இடம்பெறும் அவர்களுக்கு இது ஒரு கால அவகாசப் பிரச்சினையே. இன்று அவர்கள் செய்வது அவர்களது நாளைய இலட்சியத்துக்கான தயார்படுத்தலே ஆகும்.

இந்த இரண்டு நடவடிக்கைகளுக்கு இடையிலான உறவை எங்களால் பார்க்க முடியாதா என்ன?

3. அமெரிக்காவின் உலக யுத்த தந்திரம்

பா :

மேற்கத்திய நாடுகளின் சதியால்தான் “ஜூன் 4 சம்பவம்” உருவாக்கப்பட்டது என்று திங்கள் கருதுகின்றீர்களா?

ஹி :

(சிரிப்புடன்) இது என்னுடைய கருத்தல்ல என்பதை நான் உங்களுக்கு உறுதி அளிக்கின்றேன்.

இந்தப் பிரச்சினையின் பின்னால் உள்ள உள்நாட்டு காரணங்களைப் பொறுத்தவரை கைசோர்மனுடனான எனது சம்பாஷணையில் நான் பல விஷயங்களைக் கூறியுள்ளேன். ஆகவே அவற்றை மீண்டும் கூறுவது தேவையற்றது.

பா :

ஆனால் உங்களுடைய முந்தைய அறிக்கையில், சில வெளிநாட்டவர் சீனாவைப் பிரிக்க முயல்கின்றார்கள் என்று குறிப்பிட்டிருந்தீர்கள்.

ஹி :

ஆம்! ஏனென்றால் என்னிடம் அதற்கு சாட்சியம் உண்டு. சில மேற்கத்திய யுத்த தந்திர வல்லுனர்களின் புத்தகங்களை நான் படித்துள்ளேன்.

அமெரிக்காவின் ரூஸ்வெல்ட் காலத்தில் என். ஜே. ஸ்னாப்க்மன் என்ற ஒரு சிரேஷ்ட ஆலோசகரும்— ஒரு புகழ்பெற்ற புவி-யுத்த தந்திர நிபுணரும் இருந்தார். இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்தின் இறுதிக் கட்டத்தில், யுத்தத்தின் பின்னைய காலத் துக்கான அமெரிக்க வெளிநாட்டுக் கொள்கையை இவர் அமைத்தார். சமாதானத்துக்கான புவி இயல் என்ற தலைப்பிலான நூலையும் இவர் எழுதினார். அதில் கிழக்கு நாடுகளைப் பற்றி அவர் விவாதிக்கும் போது, அமெரிக்கா ஜப்பானைத் தோற்கடித்த பிறகு, சீனா, ஒரு பலம்வாய்ந்த, ஐக்கியப்பட்ட, தொழில் மயப்பட்ட நாடாக உருவாவதையிட்டுக் கவனமாக இருக்க வேண்டுமென்று கூறியிருந்தார்.

கிழக்கில், அத்தகைய ஒரு புதிய சக்தி மையம், உருவாவது அமெரிக்கப் பாதுகாப்புக்கும் உலக நலன்களுக்கும் ஊறு விளைவிக்கும் என்று கூறியிருந்தார். சீனாவைத் துண்டுபடுத்தி ஆட்சி புரிவதே சிறந்த கொள்கை என்று அவர் கருதினார். ஆகவே அடக்கி ஆளும் ஒரு கொள்கையை அவர் முன்வைத்தார். அமெரிக்காவின் உலகளாவிய குறிக்கோளைப் பொறுத்தவரை முழு உலகமும் ஒருங்கிணைக்கப் படும்போது ஒரு உலக அரசாங்கம் தவிர்க்க முடியாதது என்று கருதினார். அமெரிக்காவின் நலன்களைப் பாதுகாக்க, உலகத்தில் தனது மேலாதிக்க நிலையை அமெரிக்கா பேண வேண்டும் என்றும் கூறினார்.

அத்தோடு பேராசிரியர் பிக்நியன் பிரஸின்ஸ்கி "வேடடைத் திட்டம்" (Game Plan) என்ற ஒரு புத்தகத்தை எழுதியுள்ளார்.

பா :

ஆம். எனக்குத் தெரியும். நான் அந்தப் புத்தகத்தை படித்திருக்கின்றேன்.

ஓய் :

இந்தப் புத்தகம், அமெரிக்கக் காங்கிரசில் உள்ள உயர்தகைமையில் உள்ள அரசியல்வாதிகளுக்காக எழுதப்பட்டது. அமெரிக்காவுக்கும் சோவியத் யூனியனுக்கும் இடையிலான சச்சரவு வெவ்வேறுபட்ட சித்தாந்தங்களுக்கிடையிலானதோ, அல்லது சமூக அரசியல் முறைகளுக்கு இடையிலானதோ அல்ல. ஆனால் அது பிரதேசங்களைக் கைப்பற்றுவதற்கான போட்டியே. வேறு வார்த்தையில் சொல்லப் போனால், உலகத்தை ஆள்வதற்கு யார் ஒரு பேரரசை நிறுவுவார்கள் என்ற பிரச்சினையே.

அந்தப் புத்தகத்தில் இரண்டு தேசப் படங்கள் பிரசுரமாகி இருந்ததை நீங்கள் ஞாபகத்தில் வைத்திருப்பீர்கள். ஒன்று அமெரிக்காவை மையமாக கொண்ட உலகம் மற்றையது சோவியத் யூனியனை மத்தியில் கொண்ட உலகம். இரண்டும் ருசிகரமாக இருந்தன.

பா :

ஆம். எனக்குத் தெரியும்.

ஓய் :

இந்த இரண்டு புத்தகங்களிலும், அமெரிக்காவின் உலகளவிலான யுத்தோபாயம் பற்றிய சில கருத்துக்களை அறிந்தேன். இன்றைய கால உலகத்தில், அமெரிக்காவின் நிலை மூன்று அடிப்படை விசேட அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது.

1. மேற்கில் உள்ள முன்னேற்றமடைந்த நாடுகளின் தலைவன் அமெரிக்கா.
2. அமெரிக்கா ஒரு உலக மேலாண் பிரபுவாகவும், பூமியின் தலைவனாகவும் வர எப்பொழுதும் முயற்சித்து வந்துள்ளது. கடந்த 50 ஆண்டுக் காலத்தில் அது ஒரு பொருளாதார அரசியல், இராணுவ, சித்தாந்த வல்லரசாகத் திகழ்கின்றது.
3. வியட்நாமில் அது அடைந்த தோல்விக்குப் பிறகு, எவ்வாறாயினும் அமெரிக்காவின் தேசிய பலம் வீழ்ச்சியின் பாதையில் உள்ளது. வீழ்ச்சி என்றால் அந்தச் சொல்லின் முழுமையான கருத்தில் அவ்வீழ்ச்சி அமைந்துள்ளது. அத்தகைய வீழ்ச்சிக்கான முக்கிய காரணங்கள் அதன் பிரச்சினைக்குரிய பொருளாதார முறை, குறைந்த பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதம், பாரிய பற்றாக்குறை ஆகியனவாகும். இத்தகைய நிலையைச் சமாளிக்க அமெரிக்காவுக்குப் போதுமான பல கஷ்டங்கள் உள்ளன. வேறொரு காரணம், ஜப்பான், மேற்கு ஜெர்மனி (ஜெர்மன் கூட்டாட்சிக் குடியரசு) சீனா உள்ளிட்ட வேறு நாடுகளின் பொருளாதார நிலைமையில் ஏற்பட்டுள்ள விரைவான வளர்ச்சியும், உலக அரசியல் விஷயங்களில் அவர்களின் அதிகரித்த பங்களிப்புமாகும்.

இந்த மூன்று விசேட அம்சங்களும், அமெரிக்காவின் உலகளாவிய யுத்தோபாயத்தை தடங்கலாக்கியுள்ளதோடு, அதைப் பீதி அடையச் செய்துள்ளது. தற்போது உள்ள அதன் நிலையை பலப்படுத்திக் கொள்ளும். அதேவேளையில், அமெரிக்கா அதன் உண்மையான நோக்கங்களை வெளிக் காட்டிக்

கொள்ளாத முறையில் தனக்கு சாத்தியமான அபாயத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய நாடுகளின் விவர வான முன்னேற்றத்தை நிறுத்துவதற்கு முழு அளவில் அது முயற்சி செய்துள்ளது.

அமெரிக்காவின் மொத்த யுத்தோபாயத் திட்டத்தில் சீனா, ஒரு முக்கிய இணைப்பாகக் கருதப்படுவதாக நான் நினைக்கிறேன். கடந்த 10 ஆண்டுகளில் அமெரிக்காவின் சீனக் கொள்கை ஒரு முறையானதாகவும் வெகு கவனமாகத் திட்டமிடப்பட்ட பின்பு உருவாக்கப்பட்ட ஒன்றாகவும் நான் கருதுகிறேன்.

உதாரணமாக, அமெரிக்கா, சீனாவில் கலாச்சார சித்தாந்த ஊடுருவலுக்காக கணிசமான பணத்தைச் செலவிட்டுள்ளது. ஒரு புறத்தில் சீனக் கலாச்சார கீரழிவை ஊக்குவித்துள்ளது. மறுபுறத்தில் சில புத்தி ஜீவிகளுக்கு “ஜனநாயகத்தின்” பெயரால் ஒரு எதிர் அரசியல் நடைமுறைக்கு வழிகாட்டி ஆதரவு வழங்கியுள்ளது. சில சீனர்களின் மனதில் அமெரிக்கா அத்தகைய முழுமைத்துவமானதாகவும் அத்தகைய பலம் வாய்ந்ததாகவும் இருப்பதால் அது ஏறத்தாழ ஒரு கடவுளாகவே கருதப்பட்டது. ஜூன் சம்பவத்தில் உதாரணமாக சீனாவின் “ஜனநாயகத்தை” காப்பாற்ற வந்த ஒரு தேவையாக சில மக்கள் அமெரிக்காவைக் கருதவில்லையா?

சில அமெரிக்க பொருளாதார நிபுணர்கள் ஒரு முழுமையான அமெரிக்க “லைசஸ்ஃபெயா” சந்தைப் பொருளாதாரத்தை அதிசிரத்தையுடன் ஒரு மாயையாக உருவாக்கியுள்ளனர். அதை அவர்கள் வானளாவ உயர்த்தி சீனாவை அதைப் பிரதி பண்ண நினைக்கிறார்கள்.

ஒரே வார்த்தையில் இது ஒரு சிக்கலான யுத்தோபாயம் இருப்பினும் இது அந்த அளவு புத்திசாவித்

தனமான உருவத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளதால் அமெரிக்காவின் உண்மையான நோக்கங்களின் அடிச்சுவடுகள் கூட காட்டிக் கொடுக்கவில்லை.

4. சந்தைப் பொருளாதாரப் பிரச்சினை

பா :

சந்தைப் பொருளாதாரம் உயரிய பொருளாதாரத் திறமையை உற்பத்தி செய்யும். அது இல்லாமல் இன்றைய பொருளாதார சீர்திருத்தம் உங்களுக்கு இராது. அப்படி இல்லையா?

ஹீ :

சீனப் பொருளாதாரத்தில் ஒரு பொருத்தமான அளவுக்கு சந்தை நுட்பத்தை அறிமுகப்படுத்துவதை நான் எதிர்க்கவில்லை. இன்னும் சரியாகச் சொன்னால், சமீபத்தில் ஒரு கட்டுரையில் நான் கூறியிருந்தபடி சோவியத் யூனியனுக்கு முன்பதாகவே, சீனா தனது திட்டமிட்ட பொருளாதாரத்தில் சந்தை நுட்பத்தை அறிமுகப்படுத்தியதால்தான். சீனாவின் பொருளாதாரம், சோவியத் யூனியனுடையதைக் காட்டிலும் பலம் வாய்ந்த வெற்றிகரமானதொன்றாக அமைந்தது.

இருப்பினும்—மிகுந்த டம்பம் அடிக்கப்பட்ட சர்வ வல்லமையுள்ள—கண்களுக்குத் தெரியாத கையான—அமெரிக்கப் பாணி சுதந்திர சந்தைப் பொருளாதாரத்தை சீனா தனது பொருளாதாரச் சீர்திருத்தத்துக்கான, இறுதியான இலட்சியமாக எடுத்துக் கொள்வது சர்வ முட்டாள்தனமானதாகும்.

பிரச்சினை என்னவென்றால் அமெரிக்க பொருளாதார முறை அது சொல்லுகின்ற அளவுக்கு

அவ்வளவு திறமானதொன்றல்ல. அதற்கு மாறாக, அது அத்தகைய திறமை வாய்ந்ததாக இருந்தால் அமெரிக்கப் பொருளாதாரம் இத்தகைய படு பாதாளத்துக்கு விழுந்திருக்காது. மேலும் ஜப்பானியர்களிடம் இருந்து நாம் படித்துக் கொள்ள வேண்டிய பாடங்கள் உள்ளன என்று ஒரு அமெரிக்கனும் சொல்லி இருக்க மாட்டேன்.

பா :

ஜப்பானும் முதலாளித்துவத்தையே செயற்படுத்துகின்றது.

ஹீ :

ஆம். அவர்களின் உற்பத்தி வருமானம், தனியாருக்குச் சொந்தமானவை. ஆனால் எல்லோருக்கும் தெரிந்த அளவில், ஜப்பானியப் பொருளாதார முறை—ஜெர்மனியுடையதைப் போன்று அமெரிக்காவின் பொருளாதார முறையில் இருந்து வெகுவாக மாறுபட்டவை.

ஜப்பானியப் பொருளாதாரமுறை, அரசின், கைத்தொழில் கொள்கைகளின், நிறைந்த வழிகாட்டலுக்கும் கட்டுப்பாட்டுக்கும் உட்பட்டவை. இது ஒரு “கலப்பு” முறை. இது திட்டத்தின் அனுசூலங்களையும் சந்தைப் பொருளாதாரத்தின் நுட்பத்தையும் கலந்த ஒரு முறையாகும். ஜெர்மனியினதும் இதை ஒத்ததே. ஜெர்மனியர்கள் தங்கள் “ஒரு சமூக சந்தைப்படுத்தல் முறை” என்று புகழ்கின்றார்கள். அமெரிக்கப் பொருளாதார முறையான சுதந்திர சந்தைப்படுத்தல் முறையில் இருந்து வேறுபடுத்துவதற்காகவே ஜெர்மனியர்கள் இதை இவ்வாறு அழைக்கின்றார்கள்.

ஜப்பானும், ஜெர்மனியும் அமெரிக்கப் பொருளாதார முறையைப் பிரதி செய்ய மறுக்கின்றார்கள்.

யுத்தத்திற்குப் பின்பு ஏற்பட்ட ஜப்பான் ஜெர்மனி ஆகிய நாடுகளின் விரைவான பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு இந்த சுதந்திர உணர்ச்சியும் ஒரு காரணம் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

“பொருளாதாரத்தை மீளமைப்புச் செய்” என்று ஜப்பானை தற்போது அமெரிக்கா கட்டாயப்படுத்துவது உண்மையில் ருசிகரமானதும் சிந்தனையைக் கிளறுவதுமாகும்.

சுதந்திர வர்த்தகப் போட்டிகளில் வல்லவர்கள் மட்டுமே தப்பிப் பிழைத்துக் கொள்வதற்கான சுதந்திரச் சந்தை, சுதந்திர வர்த்தகம் என்ற பொருளாதாரக் கோட்பாட்டை வெளிப்படையாக எப்பொழுதும் ஆதரித்த அமெரிக்கா தற்போது ஜப்பானை அதன் பொருளாதாரத்தை மீளமைப்புச் செய் என்று கட்டாயப்படுத்துவது எப்படி இருக்கின்றது?

ஜப்பானுடைய மிகவும் திறமையான பொருளாதாரம் அமெரிக்கப் பந்தய வெளியையே ஆக்கிரமித்து விட்டது. ஆகவே (ஜப்பானியர்களைப் பொறுத்த வரை) அமெரிக்காதான் அதன் பொருளாதாரத்தை மீளமைப்புச் செய்ய வேண்டும் ஜப்பான் அல்ல. இருப்பினும் அமெரிக்கா அதன் பலத்தையும் அதன் முக்கியத்துவத்தையும் பாவித்து ஜப்பானின் தொண்டைக்குள் தனது “பொருளாதார சீர்திருத்தக்” கருத்தை திணிக்க முயற்சி செய்கின்றது.

அமெரிக்கா—ஜப்பானுக்கிடையிலான வர்த்தகத்தில் உள்ள உராய்வின் பின்னணி என்ன? பச்சையாக சொல்வதானால், அமெரிக்கா தனது அரசியல் பலத்தைப் பாவித்து ஜப்பானின் கைத்தொழில் திறமையைக் குறைப்பதற்கும், சந்தையில் அதன்

போட்டித் திறமையை பலவீனப்படுத்துவதற்கும் கட்டாயப்படுத்துவதே என்பதைத் தவிர வேறொன்றும் இல்லை. இதன் மூலம் நாளுக்கு நாள் பின்தங்கிச் செல்லும் அமெரிக்க கைத்தொழில் தொழில் நுட்பத்தைப் பாதுகாப்பதே ஆகும். அதன் மூலம் அமெரிக்காவின் “கண்ணுக்குத் தெரியாத கை” திடீரென்று கண்ணுக்குத் தெரிகின்றது.

சீனா பொருளாதாரத் துறையில் பின்தங்கி இருப்பதால் அமெரிக்கா அதன் “கண்ணுக்குத் தெரியாத கை” மூலம் சீனாவின் பொருளாதாரப் பாணியை சிலவறை வியாபாரப்படுத்தப் பார்க்கின்றது. ஐப்பான் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளதாலும், அமெரிக்காவை விட மேலதிகமாகச் செய்ய அதனிடம் வலு இருப்பதாலும் அமெரிக்கா தனது சொந்தப் பொருளாதார மருந்துக் கலவையில் ஒரு அளவு கொடுத்து ஐப்பானினை “சீர்திருத்தம்”, “உருமாற்றம்” செய்யுமாறு விரட்டுகின்றது. அமெரிக்கா தானே “உருமாற்றத்தை” மேற்கொள்ளாமல், முழு உலகத்தையும் தனது பாதையில் உருமாற்றம் செய்ய முயல்வது நியாயமானதுதானா?

எனது கருத்தின்படி, சுதந்திர சந்தைப் பொருளாதார மர்மத்தை உருவாக்கி, பிரச்சாரப்படுத்துவது, உலகம் முழுவதையும் ஆள்வதற்கு அமெரிக்கா எடுக்கும் ஒரு யுத்தோபாய நடவடிக்கையேயாகும். அமெரிக்கா தனக்குச் சாதகமான ஒரு உலகளாவிய சுதந்திரச் சந்தைப் பொருளாதார முறையை ஸ்தாபிக்க விரும்புகின்றது. அந்த முறையில், எல்லாச் சந்தைகளும் அமெரிக்காவுக்குத் திறந்திருக்கும். அதேவேளை, அமெரிக்கச் சந்தை ஏனைய நாடுகளுக்குத் திறந்திருக்க வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை.

இங்கு, சீனாவின் பொருளாதார முறைக்கு ஒரு சீர்திருத்தமும் தேவையில்லை அத்தோடு சீனாவின் பொருளாதாரத்தில் எவ்விதப் பிரச்சினையும் இல்லை என்று நான் கருதவில்லை. ஒரு நோயாளியைக் கவனிக்கும் போது, முறையான ஆய்வு செய்யாமல் அவருக்கு மருந்தைக் கூறமுடியாது. நான் தீராத அஜீரணத்தால் நோயுற்றிருக்கும் போது, என்னைக் கொல்ல விரும்பும் ஒரு மருத்துவன்தான் எனக்கு ஒரு முழு இரத்த மாற்றம் செய்ய வேண்டும் என்ற பரிந்துரை செய்வான்.

சமீப காலங்களில், பல சோசலிச நாடுகள் தங்களது பொருளாதாரத்தைச் சீர்செய்வதற்கு அமெரிக்கப் பொருளாதார நிபுணர்களை நாடியிருப்பது ஒரு விசித்திரமாக இருக்கின்றது. அமெரிக்கா, சோசலிசத்துக்கு எதிரான அரசியல், சித்தாந்த எதிரி மட்டுமல்ல அதன் பொருளாதாரத்துக்கும் எதிரிதான் என்பதை சில மக்கள் மறந்துவிட்டார்களா என்ன? தோற்றத்தில் சீதன யுத்தம் (Cold War) என்பது ஒரு அரசியல் யுத்தமும் சித்தாந்த யுத்தமும் ஆகும். ஆழமாக நோக்கினால், எவ்வாறாயினும், அது ஒரு வகைத் யுத்தத்தையும், பொருளாதார யுத்தத்தையும், தேசிய நலன்களைச் சம்பந்தப்படுத்தும் ஒரு யுத்தத்தையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது.

அமெரிக்கா மிகவும் பகட்டாகக் காட்சி தருவதால், பல சோசலிச நாடுகள் அதனிடம் நோய்க்கு மருந்து கேட்கின்றன. மருத்துவர் சொல்கின்றார் “உங்களுடைய நோய், குறைந்த பொருளாதாரத் திறமைதான் அதற்கு மருந்து சந்தைப் பொருளாதாரம்தான்” முதலாவது மருந்து பொருளாதாரத்தைத் தாராள மயப்படுத்தலும் தனியார் துறைப்படுத்தலும்தான். இந்த “எல்லா நோயையும் தீர்க்கும் மருந்து” எல்லா

வற்றையும் மீண்டும் சீராக்கி விடுகின்றது. மருந்நைதக் குடித்த பின்பும் நோய் தீராவிட்டால் இதே மருந்தில் இன்னும் ஒரு அளவு கொடுக்கப்படுகின்றது. பொருளாதாரத்தை தாராளமயப்படுத்தல், தனியார் துறைப்படுத்தல். பின்பு அவர் சொல்லுவார்: முதலாவது மருந்து அளவு வெளிப்படையான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் போதுமான அளவல்ல. ஆகவே சோசலிச நாடுகளின் அரசுக்கு சொந்தமான பொருளாதார முறை சிதறிப்போகும் வரை இந்த மருந்தின் அளவை மீண்டும் மீண்டும் அதிகரித்துக் கொண்டே வரவேண்டும்.

இதனுடைய விளைவு என்னவென்றால் நாட்டின் தேசிய பொருளாதாரம் வங்குரோத்து நிலைக்கு வந்து விடுகின்றது. தொழில் சாலைகள் மூடப்படுகின்றன, தொழிலாளிகளின் ஆட்பலம் குறைக்கப்படுகின்றது நாடு உள்நாட்டு, வெளிநாட்டுக் கடன்களில் ஆழமாக மூழ்கிவிடுகின்றது. உயர்ப்பறக்கும் பண விக்ஷத்தில் புதைந்து விடுகின்றது. அந்த வேளையில் அமெரிக்கப் பொருளாதார மருத்துவர் அமைதியாகப் பேரம் விடுகின்றார். அவரிடம் நீங்கள் மேலும் உதவி கேட்டால் அவர் மேலும் ஒரு மருத்துக் கலவை தருவார்: தயவு செய்து வலியைத் தாங்கிக் கொள்ளுங்கள். குறைந்த திறண் பொருளாதாரத் திலிருந்து உயர்ந்த பொருளாதாரத் திறனை அடைவதற்கும் பிற்பட்ட பொருளாதாரத்தில் இருந்து முன்னேற்றமான பொருளாதார முறைக்கு மாற்றுவதற்கும் இதுதான் நீங்கள் கொடுக்கும் விலையும் முதலீடும் ஆகும். நீங்கள் வலியைத் தாங்கிக் கொள்வதோடு, கஷ்டங்களையும் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்த வலிகளின் பின்பு நீங்கள் எதிர் பார்த்த நன்மைகளைப் பெறுவீர்கள்.

எவ்வாறாயினும், எவ்வளவு காலம் இந்தப் பிரச்சினைகள் நீடிக்கும் இதற்கு எவ்வளவு கூடிய விலை

கொடுக்க வேண்டிருக்கும் என்பன கடவுள் ஒருவரே அறிவார். சில லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் இந்தப் பாதையில் பல தசாப்தங்களாக அன்னநடை போட்ட தனால் அவர்களின் கடன் சுமை வானளாவ உயர்ந்துள்ளன. அவர்கள் தண்ணீருக்கு மேல் தலைதூக்க முடியாதபடி உள்ளனர்.

பிரச்சினை என்னவென்றால், ஒரு குறிப்பிட்ட விலையைக் கொடுத்துவிட்டால் சொர்க்கம் அன்மையில் வந்துவிடுகின்றது என்று எந்த ஒரு நாட்டு மக்களுக்கும், ஒருவரும் வாக்குறுதி அளிக்க முடியாது. சில ரோசலிச நாடுகளின் மக்கள் அத்தகைய முயற்சியை மேற்கொண்டுள்ளார்கள். அவர்கள் தங்கள் செயலுக்காக பின்பு மனவருத்தப் படவேண்டி வரும் அத்தகைய பாதை ஒன்றில் பிரவேசித்தால் நீங்கள் திரும்புவதற்கு ஒருக்காலும் வழி இருக்காது.

கடந்த வருடம் உலகெங்கும் ஏற்பட்ட அமைதியின்மையால் அமெரிக்காவே அதிக பிரயோசனம் அடைந்தது என்பது என் கருத்து. மறைந்துள்ள ஒரு எதிரிக் குழுவை அது அழித்தது. இன்னும் ஒரு குழுவை அது பலஹீனப்படுத்தியது. அமெரிக்காவின் யுத்தோபாய வெற்றிக்கு இது ஒரு நிருபணம் இல்லையா?

5. வெளிநாட்டு முதலீடுகள் சீனாவுக்கு ஏன் பெருமளவில் செல்லவில்லை?

பா :

(அமைதி) ஆனால் அமெரிக்கா மேற்கத்திய நாடுகளை ஒட்டு மொத்தமாக பிரதிதித்துவப் படுத்த முடியாது.

ஹீ :

மேற்கத்திய உலகின் தலைவன் அமெரிக்கா. அமெரிக்காவின் அக்கறை முழு மேற்கு நாடுகளையும் சூழப் படவில்லை என்பது உண்மைதான். அமெரிக்காவின் கொள்கை, மேற்கின் ஏனைய நாடுகளைக் காட்டிலும் வித்தியாசமானவை.

இத்தாலியும் ஒரு முதலாளித்துவ கைத்தொழில் நாடு. இருப்பினும், அது பிராந்திய தராதரம் மட்டும் கொண்ட ஒரு நாடு அத்தோடு அது ஐரோப்பிய பொருளாதார சமூகத்தின் பங்காளி. இத்தாலி உலகளாவிய நோக்கம் கொண்டதல்ல அத்தோடு இதுவரை உலகளாவிய அரசியல் நோக்கங்களைக் கொண்டிருக்கவில்லை. இத்தாலியின் உலகக் கொள்கைக்கும் அமெரிக்காவின் உலகளாவிய யுத்த தந்திரக் குறிக்கோளுக்கும் இடையே உள்ள வித்தியாசத்துக்கு இவைதான் காரணமாக இருக்கலாம்.

பா :

முற்றுமுழுதாக வித்தியாசமானவை.

ஹீ :

இருப்பினும் உங்கள் இரு நாடுகளும் ஒரே சித்தாந்த, கலாச்சாரப் பின்னணியைக் கொண்டவை. அத்தோடு உங்கள் இரு நாடுகளுக்கும் இடையே பொருளாதார அரசியல் நலன்கள் பேணும் சிக்கலான உறவுகள் உள்ளன.

கடந்த தசாப்தத்தில், சீனாவின் நவீனமயப்படுத்தல் திட்டத்துக்கு கவனமும் ஆதரவும் அளிப்பதாக அமெரிக்கா தொடர்ந்து கூறி வருகின்றது. ஆயினும் உண்மையில் அமெரிக்கா, சீனாவுக்கு அதன் பொருளாதார கட்டமைப்புக்கு எவ்வளவு உதவியை வழங்கி உள்ளது?

பா :

வெளிநாடுகள் எவ்வளவு முதலீட்டை சீனாவில் செய்திருக்கின்றன என்பது மற்றி சரியாக உங்களுக்குத் தெரியுமா?

ஹீ :

அது சம்பந்தப்பட்ட தொகைகளைத் தருவது அவ்வளவு சிரமமானதல்ல. தற்சமயம் கடந்த இரு வருடங்களுக்கு முன்பான தொகைகளை நான் அறிவேன்.

1987 வரை மேற்கு நாடுகளின் நேரடி முதலீடு, சீனாவில் அமெரிக்க டாலர் 2.2 பில்லியன் ஆகும். பெரும்பாலும் அவை சீன வம்சாவழி வெளிநாட்டவர்களுடையதே. இந்தக் தொகையின் பரிமாணத்தை அறிய நாம் ஒரு ஒப்பீட்டைச் செய்ய வேண்டும். அந்த நேரத்தில் சீனாவின் மொத்த முதலீடு, அதன் அரசுக்குச் சொந்தமான துறையில் அமெரிக்க டாலர் 1.10 பில்லியனாக இருந்தது அதில் 2 சதவீதம் வெளிநாட்டு முதலீடாகும். 1950, 1960களில் தாய்வான் அமெரிக்க டாலர் ஏறத்தாழ 10 பில்லியனை அமெரிக்காவிடம் இருந்தும் ஏனைய நாடுகளிடம் இருந்தும் உதவியாகப் பெற்றது எனக்கு நன்றாக ஞாபகம் இருக்கின்றது. அந்த உதவி தாய்வானின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு ஒரு முக்கிய தூணாக அமைந்தது. சீனத்தாய் மண்ணின் சனத்தொகை தாய்வானைப் போல் 50 மடங்கு பெரியது இருப்பினும் சீனா வெளிநாடுகளிடம் இருந்து பெற்ற பொருளாதார உதவி ஒரு ஆபிரிக்க நாடு பெற்ற உதவியைக் காட்டிலும் வெகு குறைவானதேயாகும்.

சீனப் பழமொழி ஒன்று கூறுமாப்போல் "ஒரு வெற்று வேட்டு வாக்குறுதி வாய்ச்சவடாலைக்

காட்டிலும் பெரியதொன்றல்ல” சீனாவின் நவீனமயப் படுத்தல் முன்னேற்றத்துக்கு சில அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகள் காட்டும் மனோபாவத்தை மேற்குறிப்பிட்ட பழமொழிக்கு ஒப்பிடலாமோ என்று நான் நினைக்கிறேன்.

பா :

வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்கள் சீனாவில் எதிர் நோக்கிய பிரச்சினைகள் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியுமா?

ஹீ :

சில மேற்கு நாட்டவர்களிடம் அத்தகைய பிரச்சினைகள் குறித்து நான் அதிகம் கதைத்திருக்கிறேன். அவர்களுடைய சில முறைப்பாடுகள் நியாயமானவை என்பது எனக்குத் தெரியும். அவையாவன சில அரசு திணைக்களங்களில் உள்ள அதிகாரக்குவியல் மற்றும் முழுமையற்ற உட்கட்டமைப்பு மாகும். சீனாவுக்குள் தொகையாக வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்கள் உள்ளிடுவதைத் தடுப்பதற்கு, இவைகள்தான் உண்மையான பிரதான காரணங்கள் அல்ல என்று நான் நம்புகின்றேன். பெரும்பாலான வளர்ச்சி அடையும் நாடுகள் அதாவது தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகள், ஆபிரிக்க லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் ஆகியனவும் இதே அல்ல இதைப்போன்ற பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்குகின்றன. அவற்றின் அரசியல், சமூக சூழ்நிலையை அடிப்படையாகக் கொண்டு பார்த்தால், பல துறைகளில் சீனா அதன் முதலீட்டு சுற்றாடலை அபிவிருத்தி செய்ய முயற்சி மேற்கொண்டுள்ள உண்மையை விட்டுப் பார்த்தால் கூட சீனாவுக்கு நல்ல பல அனுகூலங்கள் உள்ளன.

எனது கருத்தின்படி, மேற்கு நாடுகளிடமிருந்து பெருந்தொகையான முதலீடு, குறிப்பாக அமெரிக்கா

விடமிருந்து வராமற் போனதற்குக் காரணம் அமெரிக்காவின் யுத்த தந்திர, உலகளாவிய நோக்க அடிப்படையிலானதாக இருக்கலாம். சோவியத் யூனியன்கூட மேற்கத்திய முதலீட்டை பெருமளவில் பெறுவதிலிருந்து தடுக்கப்பட்டிருப்பதும் இதே அடிப்படையிலானதே.

6. சமூகக் குழப்பம் பொருளாதார அபிவிருத்தியை நாசம் செய்யும்

பா :

சீனா பற்றிய அமெரிக்காவின் தற்போதைய கொள்கைகள் 1960 களில் 3ஆம் உலக நாடுகளின் பால் சீனா கொண்டிருந்த கொள்கைகளைப் போன்றது அல்லவா? உங்களுடைய கருத்துப்படி, அமெரிக்கா உண்மையிலேயே சீனா மீது ஒரு "புரட்சியை" ஏற்று மதி செய்ய விரும்புகின்றதா?

ஹி :

(சிரித்துக் கொண்டே) நீங்கள் சொன்ன விஷயம் ருசிகரமானது இத்தகைய "புரட்சி" சீனாவில் கடந்த வருடக் குழப்பங்கள் போன்று சில சதிகாரர்களுக்கு சீனாவின் நடைமுறையில் உள்ள அரசியல் இயக்கத்தையும் அதன் கொள்கைகளையும் அழிக்க ஏற்படுத்தப்பட்ட அரசியல் இயக்கமாகியது அமெரிக்கா "புரட்சி"யை ஏற்றுமதி செய்கின்றது என்பது உண்மை. "ஜனநாயகத்தின்" பெயரால் சோசலிச எதிர்ப் "புரட்சி"யை சீனாவுக்கு மட்டுமல்ல மேலும் பல மூன்றாம் உலக நாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்கின்றது. அமெரிக்கா ஒரு ஜனநாயகப் போராளியின் உற்சாகமான கடமையையும் ஒரு உலகப் போலீஸ்காரனின் கடமையையும் செய்கின்றது.

அமெரிக்கா, சித்தாந்தத் துறையில் எந்த வகை யிலான “வர்க்கப் போராட்டத்தையும்” குறிப்பிடுவ தற்கு எதிராகவே இருந்து வந்தது எனக்கு ஞாபகம் வருகின்றது. ஆனால் கடந்த வருட குழப்பத்தின் போது “அமெரிக்காவின் குரல்” (VOA) சீனாவுக்கு ஒலிபரப்புகள் ஒவ்வொரு நாளும் சீன மக்களை “வர்க்கப் போராட்டத்தில்” ஈடுபடுமாறு வலியுறுத் தியது.

பா :

உண்மையில் மாஓ சேதுங் கூட சீனாவின் அரசு எதேச்சாதிகர அதிகாரிகளுக்கும், சலுகை பெற்ற வர்க்கத்துக்கும் எதிராகத்தானே இருந்தார்.

ஹீ :

சீனாவுக்கு இன்னொரு “கலாச்சாரப் புரட்சி” அல்லது “கலகம்” தேவை என்றா நீங்கள் கருதுகின் றீர்கள்?

ஏன் நீங்கள் முதலில் இத்தாலிக்குத் திரும்பிப் போய், ஒரு புரட்சி அல்லது கலகத்தை ஏற்படுத்தக் கூடாது? கோடீஸ்வரர்கள், எதேச்சாதிகர அதிகாரி கள், சலுகைகள் அனுபவிக்கும் ஆட்கள், பிச்சைக் காரர்கள் உங்கள் நாட்டில் மட்டும் இல்லையா? யீண்டும் அமெரிக்காவுக்கு நீங்கள் சென்று ஒரு கலகத்தை அங்கு தூண்டி விடக் கூடாதா? அமெரிக்க சமூகம் அத்தகைய சம அந்தஸ்தைக் கொண்ட தாகவா இருக்கிறது—அங்கு இப்படி விஷயங்கள் இல்லாமல் இருக்கா?

இன்றுவரை உலகத்தில் உள்ள எந்த ஒரு நாடும், பல்வேறு சமூகப் பிரிவினரிடையே உள்ள வித்தி யாசங்களை அகற்ற முடியவில்லை. ஆனால் நீங்கள் கவனமாக உற்று நோக்கினால், சீனாவில் உள்ள

பல்வேறு சமூக அந்தஸ்தில் உள்ளவர்களிடையே உள்ள வித்தியாசம் வெகு சிறியது என்பதை நீங்கள் காண்பீர்கள். உதாரணமாக சீனாவின் உயர் அதிகாரி ஒருவரின் மாத வேதனம் 700 யுவான் அத்தோடு வீட்டு வசதி, கார், டெலிபோன் ஆகியவை சேர்த்தால் 1000 யுவான் வரும். இந்த நாட்டில் சுய தொழில் நடத்தும் வர்த்தகர்கள் போன்றோரின் வருமானத்தைக் காட்டிலும் இவ்வதி காரிகளின் வருமானம் வெகு குறைவானது. சீனா வின் பட்டினத்துவாசிகளின் ஆகக் குறைந்த வரு மானம் 50 யுவான், ஒரு உயர் அதிகாரியின் சம்பளத் தைக் காட்டிலும் 20 மடங்கு குறைவானது. மேற்கத் திய சமூகத்தில் 1000 மடங்கு, பத்தாயிரம் மடங்கு, நூறு மில்லியன் மடங்கு வித்தியாசங்கள். உயர்ந்த வருவாய் உள்ளவருக்கும் குறைந்த வருவாய் உள்ள வருக்கும், இடையே இருப்பது சர்வசாதாரணமானது. அமெரிக்க ஜனாதிபதியின் வருடாந்திர வருமானம் பல நூறாயிரம் டாலர்களாகும். அதே வேளை ஒரு சிரேஸ்ட் பேராசிரியரின் வேதனம் 30 000 முதல் 50,000 டாலராகும். சாதாரண சம்பளம் பெறு வோரைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லத் தேவையில்லை. எதேச்சாதிகார உயர் அதிகாரிகள், சமூக அந்தஸ்து சலுகைகள், வித்தியாசங்கள் சம நிலையற்ற தன்மை பற்றி ஒரு போராட்டம் நடத்த வேண்டு மானால் எந்த நாட்டில் முதன்மையாக புரட்சி அல்லது கலகம் நடத்தப்பட வேண்டிய தகுதி பெற்றது?

பர :
(அமைதி)

ஹீ :
எங்களுடைய சமூகத்திலுள்ள பல்வேறு எண்ணற்ற பிரச்சினைகளை நான் தெளிவாகக் காண்கிறேன்.

சீ—5

ஆனால் புரட்சி அல்லது குழப்பங்களில் நம்பிக்கை வைத்து இப்பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியாது என்று நான் நம்புகிறேன். குழப்பங்கள் பொருளாதாரத்தின் தொடர்ச்சியான வளர்ச்சியை இடைநிறுத்திக் குழப்பியடிப்பதோடு, ஏராளமான நஷ்டத்தையும் ஏற்படுத்தும். பல்வேறு சமூகப் பிரச்சினைகள் படிப்படியாக, பொருளாதார அபிவிருத்தி மூலமும், தேசிய வளத்தின் தொடர்ச்சியான வளர்ச்சி மூலமும், உறுதியான, நிலையான, சமூக சீர்திருத்தத்தின் மூலமும் தான் தீர்க்கப்பட முடியும்.

7. புதிய அதிகாரத்துவம் பற்றி

பா :

தற்போது நீங்கள் சொன்னீர்கள் : சீனாவின் பிரச்சினைகளை, சமூக சீர்திருத்தம்மூலம் தீர்க்கலாம் என்று எதிர்பார்க்கின்றீர்கள் என்று. ஆனால் அரசியல் சீர்திருத்தம் இல்லாமல், எவ்வாறு பொருளாதாரச் சீர்திருத்தத்தை உயர்த்த முடியும்? பத்து வருட சீர்திருத்த காலத்தில் பொருளாதாரம் முன்னேறியுள்ளது. ஆனால் அரசியல் சீர்திருத்தம் அதைத் தொடர்ந்து முன்னேறவில்லை. அதன் காரணமாக, அரசியல் சீர்திருத்தம் பொருளாதார சீர்திருத்தத்தைவிட பின்னடைந்து விட்டது.

ஹீ :

யான் ஜியாகீயினால் கூறப்பட்ட ஒரு நவீன பாணி சித்தாந்தம் இது. நான் இந்தச் சித்தாந்தத்தை ஏற்றுக் கொண்டதில்லை.

பா :

யான் ஜியாகீ மட்டும் இந்தக் கருத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை.

ஹீ :

சில அமெரிக்க அறிஞர்களும் இது போன்ற கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று அறிவேன். சீனாவின் பொருளாதாரச் சீர்திருத்தம் ஒரு தோல்வியானது ஏனென்றால் தனியார் சொந்தமாக்குதல் என்ற அடிப்படைப் பிரச்சினையைத் தொடும்போது அரசாங்கம் பின்வாங்குகின்றது என்று கூறுகின்றார்கள். சீர்திருத்தத்தை அதன் அரசியல் முறையே தடை செய்கின்றது என்று கூறுகின்றார்கள்.

பா :

இதுதான் அதற்கான காரணம் இல்லையா?

ஹீ :

முதலில் நாம் சோவியத் நிலைமையை அவதானிப்போம் கடந்த இரண்டு வருடங்களில், சோவியத் யூனியன் தனது அரசியல் சீர்திருத்தத்தில் கனவிஷயங்களைச் செய்திருக்கிறது. உதாரணமாக அவர்கள் ஜனாதிபதி முறையை அறிமுகப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். விரைவில் பல கட்சி முறையை அமல் செய்ய அவர்கள் முயற்சிக்கிறார்கள். பொருளாதார சீர்திருத்தத்துக்கு முன்பு அரசியல் சீர்திருத்தத்தை அனுமதிக்கும் சித்தாந்தத்தை அவர்கள் நடைமுறைப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால், அவை சோவியத் யூனியன் சமூகப் பிரச்சினைகளை குறிப்பாக அதன் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துவிட்டதா? சோவியத் யூனியனின் எதிர்காலம் பற்றி மக்கள் நன் நம்பிக்கையுடன் இருக்கின்றார்களா?

பா :

ஆனால் சோவியத் யூனியன் ஒரு போதும் பொருளாதாரச் சீர்திருத்தத்தை நடைமுறைப்படுத்தவில்லையே.

ஹீ :

சோவியத் யூனியன் ஒருபோதும் பொருளாதாரச் சீர்திருத்தத்தை நடைமுறைப்படுத்த வில்லையா? அதன் சரித்திரத்தை நீங்கள் படிக்க வேண்டிய தேவை உள்ளது என்று நான் நினைக்கிறேன். குருஷேவ் லிபர்மன், கொஸிஜின் ஆகியோர் வெவ்வேறு வழிகளில் அனைவரும் சோவியத் பொருளாதார முறையை சீர்திருத்த முயற்சித்தனர்.

பா :

உண்மையில் இப்போது புதிய அதிகாரத்துவம் இருக்கின்றது. நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டீர்களா?

ஹீ :

இல்லை. நான் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டேன். நான் இத்தகைய புத்தி சாதாரியமில்லாத அரசியல் சித்தாந்தத்தை வெறுக்கிறேன்.

பா :

ஏன் வெறுக்கிறீர்கள் ?

ஹீ :

சில பேர் 1988இல் இரண்டு காரணங்களுக்காக இச்சித்தாந்தத்தை உருவாக்கினார்கள்.

முதலாவதாக அந்த நேரத்தில், சில பேர்வழிகள், எல்லா அதிகாரங்களையும் தன்னிச்சையாக எடுத்துக் கொள்ளும் ஒரு மனிதனை—ஒரு எதேச்சாதிகாரியை முன்கொண்டுவர முயன்றார்கள். இந்த மனிதன் பல்வேறு விதமான கருத்துக்களை மறுதலிப்பவனாகவும், நடுநிலைமைவாதிகளினதும் பழமை வாதிகளினதும் எதிர்ப்பை முறியடிக்கவும், பொருளாதாரச் சீர்திருத்த வழியை நடைமுறைப்படுத்தவும் நம்பத்தக்கவனாக இருப்பான் என்று கூறப்பட்டது.

இரண்டாவதாக, புதிய அதிகாரத்துவவாதிகளால் கூறப்பட்ட சீர்திருத்தம் சாராம்சம் உள்ளது அல்ல. சீர்திருத்தம் பற்றிய அவர்களது திட்டம் வெகு தெளிவானது. பொருளாதாரத்தை தனியார் துறைப்படுத்துவது சுதந்திரச் சந்தை முறையை ஏற்படுத்துவது என்ற குறிக்கோளை நோக்கி வேகமாகச் செல்வது.

தற்போது நான் சொல்லியது போல, சீனாவின் பொருளாதார சீர்திருத்தத்துக்கு, தனியார் சுதந்திர சந்தைப் பொருளாதாரத்தை உருவாக்குவதே சரியான குறி என்று கொள்வது ஒரு துயரத்துக்குரிய விஷயமாகும். இதில் இன்னும் விசித்திரமான விஷயம் என்னவென்றால் இத்தகைய பொருளாதாரச் சீர்திருத்தத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு, எதேச் சாதிகார சர்வாதிகார, கொடுங்கோல் ஆட்சியைப் பாவிக்க வேண்டும் என்று வெளிப்படையாகக் கூறிய பேர்வழிகளும் இருந்தனர். ஒரு புதிய அதிகாரத்துவவாதி, ஒரு தடவை பீஜிங் பல்கலைக்கழகத்தில் நிகழ்த்திய ஒரு உரையில், புதிய அதிகாரத்துவம் என்பது தனியார் உடைமையைச் செயற்படுத்துவதே என்றும் அதை எதிர்ப்பவர்கள் சுட்டுக் கொல்லப்பட வேண்டும் என்று கூறினார். யாரோ ஒருவர் அவரிடம் ஜனநாயகத்தைப் பற்றிக் கேட்டபோது, சந்தை நுட்பம் முழுதாக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பிறகு "ஜனநாயகத்தை" பற்றிச் சிந்திக்க நாள் ஆகி விடாது என்றார்.

அத்தகைய அபத்தமான, சாதுர்யமற்ற, பயங்கரமான சித்தாந்தம் கிட்டத்தட்ட அரசியல் நடைமுறைப்படுத்தலைத் தொட்டுவிட்டது என்று யார்தான் எதிர்பார்த்திருப்பார்கள்.

8. சந்தை என்கின்ற மாயை

பா :

ஆனால் உங்களுடைய கருத்து என்ன? தற்போதும் கூட நீங்கள் பலம் பொருந்திய அரசு அ

துக்குச் சாதகமாக ஜனநாயகத்தை ஒதுக்கிவிடக்
கருதுகின்றீர்களா?

ஹீ :

ஜனநாயகம் தேவையில்லை என்று எப்போது நான் சொன்னேன். சோர்மனுடனான எனது சம்பாஷணையில் சீனாவின் ஜனநாயகத்தைப் பற்றி, எனது கருத்துக்களை நான் விரிவாகச் சொன்னேன் அதை நீங்கள் திருப்பிப் பார்க்க விரும்புவீர்கள்.

மேற்கத்திய அரசியல் முறைகள் சீனாவின் தேசிய நிலைமைக்கு பொருத்தமற்றதாக இருந்தாலும், அவற்றைக் கண்முடித்தனமாக சீனாவில் அறிமுகப் படுத்துவதை மட்டுமே எதிர்க்கிறேன். எங்களுக்குத் தெரிந்தவரை "சுதந்திரம், ஜனநாயகம்" என்று சொல்லப்படுபவை எல்லாம் வெறும் அரசியல், கோரிக்கைகளே அவைகள் சமூக பொருளாதார நடைமுறை, பொருளாதாரக் கொள்கைகள், பொருளாதார சம்பந்தங்களுடன் நெருக்கமாகத் தொடர்பு கொண்டவை.

உதாரணமாக, அத்தகைய பிரச்சினையை ஆராய்ந்து பார்க்கும் போது அமெரிக்காவின் அரசியல், பொருளாதார முறைகளை சீனா நேரடியாக பிரதி செய்தால் சீனாவின் கிராமப் பகுதிகளில் உடனடியாக என்ன நடக்கும் என்று ஒருவரும் கேட்கத் தேவையில்லை. விவசாயிகள் எத்தகைய கோரிக்கைகளை எழுப்புவார்கள்?

பா :

கூடுதல் குழந்தைகளைப் பெற அனுமதிக்கக் கோருவார்கள்.

ஹீ :

(சிரித்துக் கொண்டே) வேறு என்ன கோருவார்கள்?

பா :

கட்டுப்பாடு இல்லாதவகையில் வீடுகள் கட்டிக் கொள்ள அனுமதி கோருவார்கள்.

ஹீ :

இது ஒரு இரண்டாந்தரக் கேள்வி மட்டுமே. அரசு திட்டமிடல் சமூகத்தின் மீதும் பொருளாதாரத்தின் மீதான கட்டுப்பாடு இவற்றை உடனடியாக நீக்கினால், விவசாயிகள்—(ஏனைய சமூக அந்தஸ்திலுள்ள மக்களைப் பற்றிச் சொல்லத் தேவையில்லை. ஏனென்றால் அவர்களும் தங்கள் சொந்தக் கோரிக்கைகளை எழுப்புவார்கள்) உடனடியாக மூன்று கோரிக்கைகளை அரசிடம் கோருவார்கள்.

1. கட்டுப்பாடற்ற குழந்தைப் பிறப்பை அனுமதி.
2. நிரந்தர வசிப்பிட முறையை நீக்கு. கிராமத்து மக்களை நகரங்களில் சுதந்திரமாக வதியச் செல்ல அனுமதி.
3. சந்தை விலைகளுக்கு ஏற்ப தாங்கள் விரும்பியதைப் பயிரிட சுதந்திரம் வழங்கு பண்ணை விளைபொருட்களின் விலை சந்தையால் மேலாண்மைப் படுத்தப்படும் விவசாயிகள் யாருக்கும் தங்கள் விலை பொருளை, எந்த விலையிலும் தாங்கள் விரும்பிய எந்த இடத்திலும் விற்பனை செய்ய அனுமதி வழங்கு.

அதன் சாரத்தை சொல்வதானால் இந்தக் கோரிக்கைகளில் சில, அதாவது நகர, கிராமிய நிரந்தர வசிப்பிடப் பதிவு முறையில் உள்ள கட்டுப்பாடுகளை நீக்குவது போன்ற கோரிக்கை நியாய மற்றதல்ல. காலம் போகப் போக கட்டுப்பாடுகள் விரைவிலோ அல்லது பின் அகற்றப்படும். ஆனால் இதை நா

நடைமுறைப்படுத்தி, மக்களை இடம் பெயரவும், சுதந்திரமாக நிலை கொள்ளவும் அனுமதித்தால் பல்லாயிரக்கணக்கான கிராமத்து மக்கள் பெரிய நகரங்களுக்குள் வெள்ளம் போல் புகுந்த விடுவார்கள் என்று நான் அஞ்சுகின்றேன். வீட்டுவசதி, வேலை வாய்ப்பு, உணவு, நீர் விநியோகம் போன்ற விஷயங்களில் பெரும் பாலான பெரிய, நடுத்தர நகரங்களின் மக்கள் முற்றுமுழுதாக அசைய முடியாத அளவுக்கு (தட்டுப்பாடாக) இருக்கின்றது. இந்த ஒரு கோரிக்கை மட்டுமே சீனாவை கலகத்தில் ஆழ்த்தி விடும்.

பா :

அது எப்படி நடக்கும்?

ஹீ :

ஏன் அப்படி நடக்காது? நீங்கள் திறமான தீர்வைச் சொன்னால் நான் மகிழ்ச்சி அடைவேன்.

குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுக் கொள்கையை ரத்துச் செய்தால் அது சீனாவைப் பாதிக்கும் என்பது எல்லாரும் அறிந்ததே. சுதந்திர விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரை, சீனா ஒரு மாபெரும் மக்கட் தொகையைக் கொண்ட நாடு அத்தோடு குறைவான நிலப்பரப்பைக் கொண்டதுமாகும். ஆகவே, மக்கட் தொகையில் 100 கோடி கொண்ட சீன மக்கள் வயிறார உண்பதற்கு அளவான தானியங்களை வைத்திருக்கின்றார்கள் என்பது கவனம் மிக்க விவசாயத்திட்டமிடுதலோடும், அரசின் ஏகபோகக் கொள்முதலுடனும் தானியம் மற்றும் உணவு எண்ணெய் சந்தைப்படுத்தலோடும் வெகு நெருக்கமாகப் பின்னிப் பிணைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தக் கொள்கைகளை ரத்துச் செய்வது அத்தோடு சந்தையின் மூலம் விவசாய உற்பத்தியை ஒழுங்குபடுத்துவது, ஆகியன

ஏராளமான சாகுபடிப் பண்ணை நிலங்களை பணப் பயிர்களை (பழங்கள், எண்ணெய் வித்துச் செடிகள் ஆகியன) உற்பத்தி செய்ய அனுமதிக்கும். மேற் குறிப்பிட்ட பொருட்களின் விலைகள் வழக்கமாக தானியங்களைவிட உயர்ந்தவை. நிலைமை அப்படியானால் சீனா வெகு விரைவில் தானியப்பற்றாக் குறை நாடாக மாறிவிடும். பல கோடிக்கணக்கான சீன மக்கள் பட்டினியால் அவதிப்படுவார்கள்.

பா :

ஆரம்பத்தில் சில பிரச்சினைகள் தலைதூக்கும். இருப்பினும் குறைந்த தானிய விலையோகம் என்றால் தானிய விலையில் ஏற்றம் என்று பொருள் சந்தையின் மூலம் தானாகவே ஏற்படும் ஒழுங்குபடுத்தல் மூலம் அடுத்த வருடத்தில் கூடுதல் தானியத்தை விளைவிக்க விவசாயினர் தூண்டப்படுவர்.

ஸ்ரீ :

மீண்டும் நீங்கள் "கண்ணுக்குத் தெரியாத கை"யைப் பற்றிக் கதைக்கின்றீர்கள். ஆனால் முதன்முதலாக சந்தை விலையால் உற்பத்தியை ஒழுங்கு படுத்தல் என்பது உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்குத் தேவையான போதுமான உள்நாட்டு விளைபொருள் விலையோகம் இருந்தால் மட்டுமே சாத்தியமாகும். இல்லையேல் போதுமான இறக்குமதிக்கு உத்தரவாதம் இருக்க வேண்டும்.

ஆனால் உள்ள நிலவரப்படி சீனாவில் சாகுபடிக்கான நிலங்கள் குறைவு. அத்தோடு விவசாயத்தை அபவிருத்தி செய்ய நிதிப்பற்றாக் குறையும் உண்டு. தானியத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டால், ஏனைய விவசாய உற்பத்திப் பொருட்களுக்கும் தட்டுப்பாடு உண்டாகும் (ஏனென்றால் அதிகரிக்கும் நுகர்ச்சியும்

காரணங்களும்) விலை உயர்வும் ஏற்படும். இத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் சந்தைத் தேவை பற்றிய விவசாயியின் மதிப்பீடு, குருடனுக்குக் கைத்தடியும் இல்லாமற் போனது போலாகும். அடுத்த வருட சந்தைத் தேவையைச் சமாளிக்க அவர்கள் மேலும் அதிக தானியச் சாகுபடி செய்வார்கள் என்பதை நிச்சயப்படுத்த முடியாது போகும்.

இரண்டாவதாக, சர்வதேச தானியச் சந்தையில் நம்பிக்கை வைத்தாலும்கூட, சீனாவின் அந்நியச் செலாவணியும் மேலதிக இருப்புக்களும் வெகு குறைவானவை. பெருமளவிலான தானிய இறக்குமதி ஏனைய பொருட்களின் இறக்குமதியை இயல்பாகவே பாதிக்கும். அதன் விளைவாக கைத்தொழில் தொழில் நுட்ப அபிவிருத்தி பாதிக்கப்படும். சீனாவின் பல கோடி மக்களுக்கு தானியத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டால் அதைச் சரிக்கட்ட உலகில் யாரால்தான் முடியும்.

மூன்றாவதாக சந்தை ஒழுங்கின் மூலமான விநியோகத்தில் ஒரு "தாக்குப் பிடிக்கும்" காலகட்டம் வேண்டும். அக்கால கட்டத்தின் நீளம் சாகுபடிச் சுழற்சிமுறைக் காலத்தால் தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. தானியத்தை பொறுத்தவரை இந்தக் காலப் பகுதி ஒரு வருடமாகும். ஆனால் ஒரு நாள் உணவு இல்லாது போனால் மக்கள் பட்டினியால் போய் விடுவார்கள். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால் சந்தைச் சட்டம். காலப்போக்கில் விநியோகத்தையும் தேவையையும் ஒழுங்குபடுத்திவிடும் என்று நாம் திருப்தி அடைந்தாலும் கூட ஒரு பஞ்சம் அங்கு ஏற்பட்டே தீரும். சந்தை ஒழுங்குபடுத்தல் அதன் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக நாம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கக் கூட போதே பல மக்கள் பசியால் மடிவர்.

பா :

ஆனால் ஜனநாயகத்தோடும் சுதந்திரத்தோடும் இது எவ்வகையிலாவது தொடர்புடையதா?

ஹீ :

ஆம். ஜனநாயகம் சுதந்திரம் பற்றிய உங்களுடைய விருத்தாந்தத்தோடு இது நேரடியாகச் சம்பந்தப்பட்டதுதான் சுதந்திரச் சந்தைப் பொருளாதார முறையை சீனா பின்பற்ற முடியாது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. விவசாயம் மட்டுமே இதைத் தீர்மானித்து விடுகின்றது. அரசு திட்டக் கட்டமைப்புகள் அதன் வழிகாட்டல், முழு அளவிலான கட்டுப்பாடு என்பதிலிருந்து விவசாய உற்பத்தி முழுவதாக பிரிந்து போய்விட்டால், சீன மக்கள் பட்டினியை எதிர் நோக்குவார்கள். சீனா ஒரு பெரும் மக்கட்தொகை கொண்ட நாடு. ஆனால் சாகுபடி நிலம் குறைந்த நாடு அத்தோடு அதன் விவசாய உற்பத்திச் சக்திகள் குறைவானவை என்ற உண்மை ஆகியவற்றால் தான் இது உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது. தனது முழுப் பொருளாதாரத்தையும் ஒரு சீரிய சந்தை நுட்பத்தின் மூலம் ஒழுங்கு படுத்துவதில் முழு நம்பிக்கை வைப்பது ஒரு கற்பனைக் கதையாகும். அத்தகைய நுட்பங்கள் சீனாவின் மேல் திணிக்கப்பட்டால் அது ஒரு பூரணமான சமூகக் குழப்பத்துக்கு இட்டுச் செல்லும்.

யாருடைய போலி வழிபாட்டுக் கரு இந்த சந்தைப் பொருளாதார மாயையோ அதற்குப் பின்னால் உள்ள ஆழமான உட்பொருளை அவர்கள் அறியமாட்டார்கள். மேற்கத்திய சந்தை மாயையை சீனாவுக்கு ஏற்று மதி செய்ய விரும்புவோரின் குறிக்கோள் அபிவிருத்தி அடைந்துள்ள மேற்கு நாடுகளின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ள ஒரு உலக சந்தையை சீனாவின் பொருளாதார ஜீவநாடி நம்பியிருக்கச் செய்வதேயாகும். அத்தோடு ஆசியா, ஆபிரிக்கா, லத்தீன் அ

போன்ற கண்டங்களில் உள்ள ஏழை நாடுகளைப் போல சீனாவையும் தங்கள் விருப்பத்துக்கு ஆட்டிப் படைப்பதற்கேயும் ஆகும்.

9. வெறும் வார்த்தை ஜாலங்கள் சீனாவைப் புண்படுத்த மட்டுமே செய்யும்

பா :

ஆனால் ஜனநாயகத்துக்கும் சுதந்திரத்துக்கும் சுதந்திரத்துக்கும் வேறு பங்கங்களும் உண்டு.

ஹீ :

உங்களுக்குத் தெரியும். மார்க்சியக் கொள்கையில் நான் நம்பிக்கையுள்ளவன். அதாவது பொருளாதார அடித்தளம்தான் உயர் கட்டமைப்பைக் கட்டுப்படுத்தவும் உறுதிப்படுத்தவும் செய்யும்.

வெறும் வார்த்தை ஜாலம் என்றால் என்ன என்று மக்கள் ஆச்சரியப்படுவார்கள். வெறும் வார்த்தைகள் மனதில் பதியத்தக்கதாகவும் திருப்திப்படுத்துவதாகவும் இருக்கும் ஆனால், அதன் வழியில் சென்றால் அந்த நாட்டுக்கும், அதன் மக்களுக்கும் கேடு விளைவிக்கக்கூடிய அளவுக்கு மாபெரும் கலவரங்களைக் கொண்டுவரும்.

சமீப ஆண்டுகளில் அத்தகைய சொகுசு யுத்த தந்திரப் பேச்சுக்களுக்குப் பஞ்சமில்லை. சமீபத்தில் எனக்கு ஒரு மொட்டைக்கடிதம் கிடைத்தது. பெரும்பாலும் கல்விமான்கள் வட்டத்தில் உள்ள என்னுடைய ஒரு சகபாடியாக இருக்கலாம். சீனா கலவரத்தில் முழுகிவிடும் என்பது பற்றி என்னைக் கவலைப்பட வேண்டாம் என்று அவர் கூறியிருந்தார்.

சீனா ஒரு கட்டமைப்புக் குழப்பத்தில் இருப்பதாக நான் கருதினால் ஒரு கட்டமைப்பு மறு மாற்றம் மட்டும்தான் அந்தக் குழப்பத்தைத் தீர்க்கும் என்று அவர் கூறினார். பழைய கட்டமைப்பிலிருந்து தொடர்ச்சியாக எழுந்து வரும் ஒழுங்கு படுத்தப் படாத சக்திகளால் மட்டும்தான் குழப்பங்கள் உருவாகின்றன என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தார். அவரைப் பொறுத்தவரை குழப்பங்கள் ஒரு நல்ல விஷயம். ஏனென்றால் சீனாவின் கட்டமைப்பை மீள வசீகரிப்பதற்கான சக்தியை அக்குழப்பங்கள் வழங்குகின்றன. "சீனா முன்னேற்றத்தில் வெகு மெதுவாகச் செல்வதற்கான காரணம் முழுமையான அளவுக்கு அங்கு ஒரு கலவரமும் ஒரு போதும் நடக்கவில்லை என்பதுதான், பல ஆயிரம் வருடங்களாக அதில் பிடித்துள்ள எல்லாக் களன். காரணிகளையும் துப்பரவு செய்ய பத்து அல்ல இருபது ஆண்டு நீடித்த கலவரங்கள் தேவை" என்று அவர் குறிப்பிட்டார். அதன் மூலம் தான் பல நூறு மில்லியன் கீழ்த்தரமான மக்களை அழித்து விட்டு பழைய சமூகக் கட்டமைப்பை மறு சீரமைத்து ஒரு புதிய கட்டமைப்பை மீள அமைக்கலாம் அதன் மூலம் மட்டுமே சீனாவில் ஒழுங்கீனத்திலிருந்து ஒழுங்கைக் கொண்டு வரலாம். நவீன ஜனநாயக அரசியலுக்கான முற்றேவைகளை உருவாக்கவும் பொருளாதார நவீனமயப்படுத்தலைச் செய்யவும் வழிபிறக்கும் என்று அவர் கூறினார்.

பா :

(சிரித்தபடி) இதன் பொருள் என்ன வென்றால், பிற்போக்குவாதிகளுக்கு எதிராக புரட்சி செய்வது சரியானதே என்பதுதான்.

ஹீ :

கவர்ந்திழுக்கும் வார்த்தை அடுக்கு மெய்களைக் கொண்ட வெகு கவர்ச்சியுள்ளது துல்லியமா

சித்தாந்தம்தான். ஆனால் எனது கருத்துப்படி இது ஒரு சாரம் அற்ற சக்கையே. அன்றொரு நாள், நான் பல்கலைக்கழகத்திலே ஒரு சொற்பொழிவு ஆற்றினேன். அப்போது இந்தக் கடிதத்தை நான் படித்தேன். ஆனால் நான் ஆச்சரியப்படும் வகையில் சில பேர்வழிகள், தங்கள் திருப்தியைத் தெரிவிக்கும் வகையில் கரவொலி எழுப்பினார்கள். நான் அதற்குப் பதில் அளித்தேன். எனது சித்தாந்தப் பரிமாணம் வெகு குறைவானது. அத்தோடு, கட்டமைப்புப் பிரச்சினை என்று கூறப்படுவதை என்னால், சரியாக விளங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. தற்போது இந்தக் கடிதத்தை ஆதரித்துக் கரவொலி எழுப்பிய மக்கள் தயவு செய்து எழுந்து நின்று இந்த சித்தாந்தத்தை செயற்படுத்துங்கள். அந்தச் சித்தாந்தம் மேலதிக ஜனத் தொகையை அழிக்கலாம் என்று. இந்த சித்தாந்தத்தை ஆதரிப்பவர்கள், ஒரு உதாரணமாகத் திகழ தங்கள் சொந்த உயிரையே அழித்து, அதன் மூலம் மக்கட் தொகையின் சுய-அழிப்புப் பற்றிய சித்தாந்தத்தை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். இல்லாவிட்டால், கலவரத்தில், யார் யாரைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதைத் தீர்மானிக்க யாருக்கு அதிகாரம் உள்ளது?

நான் கேட்போர் கூட்டத்திடம் கூறினேன். நான் ஒரு சாதாரணமான மனிதன். பிரச்சினைகளை யதார்த்த முறையில் சிந்திப்பவன் அந்தச் சித்தாந்தம் பல தசாப்த குழப்பங்களுக்குப் பிறகு, சீனா ஒரு சொர்க்கத்தைப் போல வந்துவிடும் என்று கூறுகின்றது. நான் வெகு கிட்டப்பார்வை உள்ளவன் அதனால், இந்தச் சித்தாந்தத்தின்படி விஷயங்களைக் கையாண்டால், சீனா வெகு விரைவில் குழப்பத்தின் மடியில் தவறும், தந்த விளிம்பில் புரளும் என்பது மட்டும் எனக்குத் தெரியும், பல லட்சக்கணக்கான மக்கள் வேலை இழப்பர். கல்னியை இழப்பர். எண்ணற்ற குடும்பங்கள் வீடிழக்கும், குடும்பங்கள் பிரியும்

எங்களுடைய மக்களைக் கேளுங்கள் : இதுதானா நீங்கள் உண்மையிலேயே விரும்புவது என்று!

10. விலைச் சீர்திருத்தமும் பணவீக்கமும்

பா :

1988இல் அரசியல் ஆபத்துக்கள் பற்றி தீர்க்க தரிசனம் செய்தீர்கள். தற்போதைய அரசு பற்றி உங்கள் கருத்தென்ன?

ஹீ :

அந்த ஆபத்து முடிந்துவிட்டது என்று நினைக்கிறேன். தற்போதைய கட்சி மத்திய குழுவும் அரசும், கடந்த வருடம் ஜூன் 4ஆம் தேதிக்கு முன்பு இருந்ததைவிட மிக நிதானமாக, புத்திசாவித்தனமாக, நடைமுறை சாத்தியமானவர்களாக இருக்கின்றார்கள் சில விஷயங்களில் அவர்கள் மேலும் விபரத் தெளிவுள்ளவர்களாக இருக்கின்றார்கள். சீனாவின் அரசியல் சூழ்நிலை உறுதியாக இருக்கின்றது. உண்மையில், தற்போதைய அரசின் கொள்கைகள், குழப்பத்திற்கு முன்பிருந்ததைவிட பரந்து பட்ட வெகுஜன ஆதரவைப் பெற்றிருக்கிறது. மேற்கத்திய நோக்கர்கள் இதைப் பார்ப்பதில் மகிழ்ச்சி அடைய மாட்டார்கள் என்பதையும் என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

பா :

ஆனால் நான் அதை நம்புகின்றேன். நீங்கள் விலைகளை உயர்த்தி விட்டால் அந்தக் கொள்கைகள் உண்மையாக ஆதரவைப் பெறும்.

ஹீ :

பணவீக்கத்தை கட்டுப்படுத்துவது என்ற தற்போதயக் கொள்கையின் ஒரு அம்சம் தற்போது ஆதரவைப் பெற்றுள்ளது. வேறு பல காரணங்கள் இருப்பினும் எனது கருத்தின்படி, கொள்கைகள் சரியான வழியில் செல்லுகின்றன என்பதுதான் பிரதானமாகும். விலைகளைப் பொறுத்தவரை இந்த வருடம் அவை சீர்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஒரு நீண்ட கால கருத்து நோக்கில் தற்போதைய விலைக்கட்டமைப்புச் சீர்திருத்தம் தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும்.

பா :

விலை அதிகரிப்பும், பணவீக்கமும் ஒரு விஷயங்கள் அல்லவா?

ஹீ :

விலைசீர்திருத்தமும், பணவீக்கமும் நிச்சயமாக ஒன்றான விஷயங்கள் அல்ல. விலை சீர்திருத்தம் ஒரு திட்டமிட்ட, தேர்ந்தெடுத்த, கட்டுப்பாடுடைய வரையறுக்கப்பட்ட முறையில், சில நுகர்வுப் பொருட்களின் விலைகளை மறுசீரமைக்க விடை காண்கின்றது. அதே வேளை பணவீக்கம் என்பது விலைக் கொள்கையின் தோல்வியைக் காட்டுவதோடு அரசு கட்டுப்பாட்டையும் இழக்கின்றது. இதன் விளைவாக, விலைகளில் கட்டுக்கடங்காத, தன்னிச்சையான உயர்வு ஏற்படுகின்றது. சுழற்சி முறையிலான விலை அதிகரிப்பு ஏற்பட்டால் உயரப்பறக்கும் பணவீக்கமே விளைவாகும். அத்தோடு சமூகத்துக்கு சொல்லில் அடங்காத கஷ்டத்தைக் கொண்டு வரும். பணவீக்கத்திலிருந்து விலைச் சீர்திருத்தத்தை வித்தியாசப்படுத்தி உணர் மக்களால் முடியும் என்று நான் நினைக்கிறேன். பல்வேறு நாடுகளில் பொருளாதார சரித்திரத்தில் இருந்து அவதானிக்கும் போது ஒரு

மேலெழும்புகின்ற பொருளாதாரக் காலகட்டம், நிச்சயமாக விலை அதிகரிப்பைச் சேர்த்துக் கொண்டு வருகின்ற காலகட்டமாகவே இருக்கும். அரசு பொருத்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் போது விலைக் கட்டமைப்பில் ஏற்படும் ஒரு மிதமான சீர்திருத்தத்தை மக்கள் மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக் கொள்வார்கள்.

இந்த சம்பாஷணையை முடிக்க முன், நான் ஒன்று சொல்வேன் நான் ஒரு அதிகாரியல்ல. நான் ஒரு கல்விமான் மட்டுமே. நான் தற்போதய உலகத்தின் பிரச்சினைகளை அலசி ஆராய்வனே. எனது கருத்துக்களில் எவ்வித கொள்கையுடனும் சம்பந்தப் பட்டவை அல்ல. நான் எனது சார்பாக எனது கருத்துக்களைக் கூறுகின்றேன்,

கனகசபை நாயக்கர் தலைமையில்
 நடைபெற்றது. இவ்வாறு தலைவர்
 அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது
 கனகசபை நாயக்கர் தலைமையில்
 நடைபெற்றது. இவ்வாறு தலைவர்
 அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது

கனகசபை நாயக்கர் தலைமையில்
 நடைபெற்றது. இவ்வாறு தலைவர்
 அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது
 கனகசபை நாயக்கர் தலைமையில்
 நடைபெற்றது. இவ்வாறு தலைவர்
 அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது

1--யானாநாநாபரி பகலா யடிபகம்

1990ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 15ஆம் தேதி ஜப்பானிய யோக்கோகாமா நகரப் புல்கலைக் கழகத்தின் பொருளியல்துறைப் பேராசிரியர் யாபுக்கி சுசுமு சீனாவின் கல்வியாளர் ஹீ சின் அவர்களைப் பீஜிங்கில் சந்தித்தார். இருவரும் சீன, ஜப்பானிய, சர்வதேசப் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் பற்றிய ஒரு நீண்ட கலந்துரையாடலை நடத்தினார்கள். இக் கலந்துரையாடலில் சீனக் கல்வியாளர் ஹீ சின் மேற்குறித்த விஷயங்கள் பற்றி விரிவான கருத்துக்களைக் கூறி இருந்தார். மேற்படி கலந்துரையாடல் 1990ஆம் ஆண்டு பீஜிங் ரிவ்யூ இல் : 47, 48, 49 ஆகிய வார இதழ்களில் வெளி வந்ததாகும்.

இன்றைய உலகப் பொருளாதாரம்—1

1. இன்றைய உலகப் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள்

சுகமு :

திரு. ஹீ! உங்களை யிஜிங்கில் சந்திப்பதில் நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

ஹீ :

மிதவும் நன்றி; பொருளாதாரத் துறையில் நீங்கள் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க வல்லுனர். சீனாவின் பொருளாதாரம் பற்றி உங்கள் கருத்துக்களை அறிய நான் விரும்புகிறேன்.

சுக :

அதே போன்று திரு. ஹீ சின் உங்களுடைய ஆலோசனைகளையும் நான் அறிய விரும்புகின்றேன்.

ஹீ :

பொருளாதாரம் என்னுடைய விசேஷ துறை அல்ல. எனது கருத்துக்களில் அதிக நிபுணத்துவம் இருக்காது.

சு சு :

1988இல் மாத சஞ்சிகையான மின்பானில் வெளிவந்த உங்களுடைய கட்டுரையைப் படித்தேன். சீனாவின் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் பற்றிய உங்களுடைய புகுப்பாய்வில் நான் வெகு ஆழமாகக் கவரப்பட்டேன். நான் உங்களுடைய ஆலோசனைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளவே விசேடமாக வந்தேன்.

ஹீ :

சீனாவின் பொருளாதாரம் பற்றி அதிகமாகச் சொல்ல என்னிடம் ஒன்றுமில்லை. ஏனென்றால் இது என்னுடைய துறையல்ல. இத்துறையில் என்னுடைய அறிவு பத்திரிகைகளிலும், சஞ்சிகைகளிலும் படிப்பதால் பெறும் அளவுக்கே உள்ளது.

சு சு :

எப்படி இருப்பினும் தற்போதைய உலகப் பொருளாதார நிலை பற்றி உங்களுடைய புகுப்பாய்வுகளைத் தெரினியுங்கள்.

ஹீ :

நல்லது ; இந்த விஷயத்தில் என்னுடைய அறிவு அரைவேக்காடானது. ஆனால் சர்வதேச மட்டத்தில் எதிர்காலப் பொருளாதார நிலை பற்றி நம்பிக்கை, அவநம்பிக்கை கொண்ட பல்வேறு விதமான கருத்துக்கள் இருப்பது போல் தெரிகின்றது.

சு சு :

நீங்கள் எந்தப் பக்கம் இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் பக்கம்தான் என்று நினைக்கின்றேன்.

ஹீ :

அப்படி நிச்சயமாகக் கூற முடியாது. மேலோட்டமான உலகப் பொருளாதார நிலைமை அடிப்படையில் எல்லா நாடுகளிலும் ஏதாவது பிரச்சினைகளை எதிர் நோக்குவதாகவே தெரிகின்றது. அமெரிக்கா பெருத்த பிரச்சினைமில் உள்ளது. ஜப்பானைப் பெற்றுத்த வரை கடந்த வருடங்களில் அது மிக உயர்ந்த வளர்ச்சி வீதத்தைக் கொண்டிருந்தாலும், எதிர் காலத்தில் அதிகரித்த பிரச்சினைகளை அது எதிர் நோக்க வேண்டி வரலாம். வளைகுடாவில் சமீபத்தில் ஏற்பட்ட நிகழ்வுகள் உண்மையில் பொருளாதாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. வருகின்ற காலங் களில் உலகப் பொருளாதாரம் புல பிரச்சினைகளை எதிர் நோக்க வேண்டி வரும் என்பதற்கு இது சமீக்கை காட்டுகிறது.

சுசு :

உங்களுடைய கருத்தின்படி தற்போதைய உலகப் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளின் பிரதான காரணி என்ன?

ஹீ :

பொதுவாகச் சொல்லப் போனால் இரண்டு அடிப் படைப் பிரச்சினைகள் இருப்பதாக நான் நினைக் கிறேன்.

முதலாவது, உலகின் வளங்கள் வரையறுக்கப் பட்டுள்ளன. அபிவிருத்திக்கான சந்தர்ப்பங்களும் அவ்வாறானதே. தற்போதைய உலகப் பொருளாதார நிலைமையின் கீழ் வளம் பெறுவதற்கும் நவீன மயப் படுத்தலுக்குமான பாதை எல்லா நாடுகளும் செல்வதற்கும் போதுமான சம வாய்ப்புள்ள அகல மான பாதையல்ல.

இரண்டாவதாக, தற்போதைய உலகப் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பு பக்கச் சார்பு இல்லாத ஒன்றல்ல. அமைதிக்கும், அபிவிருத்திக்குமான சம அளவிலான வாய்ப்புக்கள் பல நாடுகளுக்கு இல்லை. அதற்கு மாறாக தற்போதைய பொருளாதாரக் கட்டமைப்பு வசதி படைத்த நாடுகளுக்கும், வறிய நாடுகளுக்கு மிடையே ஒரு விரைவான ஏற்றத்தாழ்வினை தோற்றுவித்துள்ளது.

சுசு :

இத்தகைய கருத்துக்கள், மிகுந்த முக்கியமானவை. அது பற்றி எனக்கு சில விபரங்கள் தாருங்கள்.

ஹீ :

முன்பு கார்ல் மார்க்ஸ் ஒரு சட்டத்தை முன்வைத்தார். முதலாளித்துவ விஞ்ஞானமும், தொழில்நுட்பமும் முன்னேற—முன்னேறப் பாட்டாளி வர்க்கம். எவ்வாறு ஒரு முழுமையான வறுமை நிலைக்குத் தள்ளப் படுகிறது என்பதை அது விபரிக்கிறது. இந்தக் கருத்தை சிலர் ஆட்சேபிக்கிறார்கள். தொழில் மய நாடுகளில் உடல் வேலையாற்றும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்து, அலுவலக வேலையாற்றும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை உயர்ந்து, அவர்கள் நடுத்தர வர்க்கத்தில் பெருவளத்துடன் வாழ்கிறார்கள் என்ற காரணத்தைக் காட்டியே மக்களின் கருத்தை ஆட்சேபிக்கிறார்கள்.

சுசு :

இது அப்பட்டமான உண்மை.

ஹீ :

உண்மைதான். ஆனால் தொழில் மய நாடுகளில் உடல் வேலையாற்றும் தொழிலாளர்களின் தொகை

ஏன் குறைகின்றது என்பதை ஒருவரும் அறிய முயலவில்லை.

1970ற்குப் பிறகு அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகள் தங்களுடைய உடல் வேலை ஆற்றல் தீவிரமாக உள்ள 'தொழிற்சாலைகளை வளர்முக நாடுகளுக்கு மாற்றின. இந்த மாற்றத்துக்கான காரணம் என்ன வென்றால் தொழில் மய நாடுகள் தொழிற்சங்கங்களின் சக்தி காரணமாகவும் அரசுகளின் தலையீடு காரணமாகவும். தொழிலாளர்களின் சம்பளத்தை உயர்த்தின. தொழிலாளர்களின் சம்பளப் பிரச்சினை யில் அரசுகளின் தலையீடு தொழில்மய நாடுகளில் சமூக உறுதிப் பாட்டைப் பராமரிக்கவே ஏற்படுத்தப் பட்டது.

இத்தகைய கைத்தொழில் மாற்றங்கள் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் ஏழ்மையைத்தான் வளர்முக நாடுகளுக்கு மாற்றின. தற்போதைய, மார்க்ஸின் கூற்று தொழில் மய நாடுகளில் உண்மையாக இல்லாத போதிலும், பாரிய மக்கள் தொகையைக் கொண்ட வளர்முக நாடுகளில் இன்னமும் உண்மையாகத் தான் உள்ளது. உலகப் பொருளாதாரத்தில் இந்தச் சட்டம் தனது பங்களிப்பைக் கொண்டுள்ளது என்பது உலகப் பொருளாதாரம் அதிகரித்து வரும் ஒருங்கிணைவின் விளைவே என்பது உண்மை.

சில வளர்முக நாடுகள் (உதாரணமாக சுகாராவின் தென்புறம் உள்ள ஆப்பிரிக்க நாடுகள், லத்தின் அமெரிக்காவில் சில பகுதிகள்) கொடிய வறுமைத் துயரத்தில் தற்போது புதைந்து போயிருக்கின்றன.

உலகம் முழுவதிலும் பத்துக் கோடி குழந்தைகள் ஒவ்வொரு வருடமும் பட்டினியால் வாடுகிறார்கள் ஒவ்வொரு நாளும் 40,000 மக்கள் பசியால் மடி கிறார்கள். 20 ஆம் நூற்றாண்டின் விஞ்ஞான, தொழில்

நுட்ப செல்வ சாதனைகளோடு ஒப்பிடும் போது இது எவ்வளவு கடுமையான மாறுபாடாக உள்ளது.

ஏழை நாடுகளுக்கும் பணக்கார நாடுகளுக்கும் இடையே அத்தகைய ஒரு எதிர் மாறுபாடான நிலைக்கட்டமைப்பு நிச்சயமாக ஒரு அமைதியின்மையை உருவாக்கும். அத்தோடு பிராந்திய அளவிலான, ஏன் உலகளவிலான கடுமையான குழப்பத்தைத் தூண்டிவிடும். தற்போதைய வளைகுடாப் பிரச்சினை கூட அமைதியாகத் தீர்க்கப்பட்டாலும் அங்கு ஒரு தற்காலிக சமாதானமே ஏற்படும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

வருங்காலத்தில் உலகின் பல இடங்களில் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக புதிய கிளர்ச்சிகளும், குழப்பங்களும் உடைப்பெடுக்க வாய்ப்புக்கள் உள்ளன.

தற்போதைய உலகப் பொருளாதார, அரசியல் நிலைமைகள் முதலாம் உலக மகா யுத்தம், இரண்டாம் உலக மகா யுத்தம் ஆகியவற்றின் முன்பிருந்த நிலைமைகளுக்கு ஒத்தவையாக உள்ளன. அதில் உள்ள வித்தியாசம் என்னவென்றால், தற்போதைய நிலைமை கூடுதலான சிக்கல் நிறைந்ததாகவும், நிச்சயமற்ற தன்மையதாகவும் இருக்கின்றன.

2. தொழில்மய நாடுகள் செல்வந்த நாடுகளாக இருப்பதற்கு என்ன காரணம்?

சுசு :

தொழில்மய நாடுகளின் கைத்தொழில் மயம் ஒரு தோல்வி என்று கூறுகிறீர்களா?

ஹீ :

கடந்த 30 வருடங்களில், கைத்தொழில்மய முன்னேற்றம் சில வளர்முக நாடுகளை, அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகளோடு சமநிலை அடைய அனுமதித்துள்ளன. உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களின் ஒரு பகுதியில் வெற்றி பெற்றுள்ள சில நாடுகள் தொழில்மய நாடுகளோடு போட்டி போடும் அளவு முன்னேறியுள்ளன. அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகள் முதலில் ஒரு பல்தேசக்கூட்டு நிறுவன அமைப்பை உருவாக்கின. பின்பு வெளிநாட்டுக் கடன் ஆதார பொருளாதாரத்தை உண்டாக்கின. இதன் முடிவு என்னவென்றால் வளர்முக நாடுகளின் பெறுமதியிக்க மூலவளங்கள் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று விட்டன என்பதுதான்.

சமீபத்தில் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் சில புள்ளி விபரங்கள் கண்டு நான் ஆச்சரியம் அடைந்தேன். அதன்படி சமீப வருடங்களில் தொழில்மய நாடுகள் வளர்முக நாடுகளில் முதலீடு செய்யவில்லை. மாறாக வளர்முக நாடுகள்தான் தொழில்மய நாடுகளில் முதலீடு செய்துள்ளன. 1983இல் இருந்து வளர்முக நாடுகளில் பேசுபட்டுள்ள தொழில்மய நாடுகளின் முதலீட்டுத் தொகையை வளர்முக நாடுகளில் இருந்து தொழில்மய நாடுகளுக்குப் பாய்ந்தோடும் வட்டி, இலாபத் தொகைகளில் இருந்து கழித்தால் கிடைப்பது ஒரு எதிர்மாறான கணக்கு தான்.

மொத்தத்தில் சொல்வதானால் கடந்த 10 வருடங்களில் உலகத்தில் முதலீடுகள் பணக்கார நாடுகளில் இருந்து ஏழை நாடுகளுக்குச் செல்லவில்லை. ஏழை நாடுகளில் இருந்துதான் பணக்கார நாடுகளுக்குச் சென்றுள்ளன.

1983ற்கும் 1989ற்கும் இடைப்பட்ட ஏழு ஆண்டுகளில் அமெரிக்க டாலர் 350 பில்லியனுக்கும் அதிகளவு தொகை வருடத்திற்கு சராசரி 50 பில்லியன் அமெரிக்க டாலர் என்ற கணக்கில் வெளியேறியுள்ளது. இவை செல்லுமிடங்கள் அமெரிக்கா, ஐப்பான், மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் என்பனவாகும். 1980களின் பின்பு கைத்தொழில் மயமாக்கலில் வெற்றி கண்டுள்ள பல வளர்முக நாடுகள் (லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் போன்றவை) முன்பிருந்ததைக் காட்டிலும் தற்போது மேலும் ஏழை நாடுகளாகி உள்ளதற்கான காரணத்திற்கு மேற்கூறப்பட்டுள்ள கணக்கு விபரம் பதிலளிக்கின்றது. தொழில்மய நாடுகளின் செல்வ வளத்தின் மூலாதாரம் என்கே இருந்து வருகிறது என்பதையும் இது விளக்கப்படுத்துகிறது. ஆனால் சில மேற்கத்தியப் பொருளாதார நிபுணர்கள் எங்கள் சமூக கட்டமைப்பு சுதந்திரமற்ற சந்தைப் பொருளாதாரம், பிற்பட்ட கலாச்சாரம் போன்ற பலவற்றால்தான் வளர்முக நாடுகள் இவ்வாறான வறுமை நிலையில் இருப்பதற்கான பிரதான காரணங்கள் என்று எங்களைத் திருப்திப்படுத்த முயன்றுள்ளார்கள்.

சுரு :

இதுதான் சரியான கதையென்றால் வளர்முக நாடுகள் ஏன் வெளிநாட்டு மூலதனத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள தற்போது முழு முயற்சி எடுக்கின்றன.

ஹீ :

இது தெளிவான ஒரு கஷ்டமான பிரச்சினைதான். வளர்முக நாடுகள் வெளிநாட்டு மூலதனத்தைக் கவரா விட்டால் தொழில் மயப்படுத்தலுக்கும்,

விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப அபிவிருத்திக்கும் தேவையான ஆரம்பநிதி அவர்களுக்கு இருக்காது. முன்னேற்றம் அடைந்த தொழில்நுட்பம் இன்மையால் அவர்கள் மேலும் பிற்படுத்தப்பட்டிருப்பார்கள். அதைவிட வெளிநாட்டு நிதி ஆதார ஸ்தாபனங்கள் வேலை வாய்ப்புகளை வழங்கவும் உதவும்.

இருப்பினும், தொழில்மய நாடுகள் தானதர்ம் அடிப்படையில் முதலீடு செய்வதில்லை. நவீன மயப்படுத்தலை அடைய உதவும் முகமாக முதலீடு செய்வதில்லை. அவர்கள் பணம் உழைக்கவே இங்கு வருகிறார்கள். இலாபம் செய்ய மாட்டார்கள். பொருட்களைக் கொண்டு முதல் செய்யும் சக்தி குறைந்த இடங்களிலோ அல்லது கூடுதலான கொள்முதல் சக்தியுள்ள சந்தை ஒன்று அருகில்லாத விடத்திலும் அங்கு திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை அருகில் இருந்தால் கூட அங்கு முதலீடு செய்ய மாட்டார்கள்.

இந்தச் சூழ்நிலையில் உண்மையில் ஒரு பொருளாதாரச் சட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது. ஒரு இடம் செல்வமுள்ள இடமாக இருந்தால் அங்கு அதிக முதலீட்டை மக்கள் செய்வார்கள், அந்த இடம் வறுமையான இடமாக இருந்தால் முதலீட்டை அங்கு கவர்ந்திழுப்பது மிகவும் கடினமாக இருக்கும்.

ஆகவே முன்றாவது உலக நாடுகளல்ல. அமெரிக்காவும் மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளும் வெளியார் முதலீடுகளைக் கூடுதலாகப் பெறுகின்றன. உண்மையில் செல்வந்த நாடுகளுக்குள் சாதகமில்லாத முதலீட்டு நிதி நுழைவுகளைக் கட்டுப்படுத்த ஒரு பொருளாதாரச் சட்டமே இருக்கிறது.

3. வளர்முக நாடுகள் ஏன் வறுமையில் உழல்கின்றன?

சு ச :

தற்சமயம் தொழில் மயப்படுத்தலுக்கும், நவீன மயப்படுத்தலுக்குமான பாரம்பரிய பாதையில் வெற்றி கரமாகத் தொடர்வது, வளர்முக நாடுகளுக்கு வெகு கஷ்டமானது என்று சில ஜப்பானிய பொருளாதார நிபுணர்கள் கருதுகிறார்கள், இதுபற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

ஹீ :

இது எதனால், முதலாவது:- ஏனென்றால் அவர்களது அபிவிருத்திக் கொள்கை பிரச்சினையானது. இரண்டாவது:- தொழில்மய நாடுகள் அவர்கள் வெற்றிபெறுவதை விரும்பவில்லை.

1970கள் 1980களில் வளர்முக நாடுகளின் கைத் தொழில்கள் விரைவான வளர்ச்சி கண்டன. ஆனால் அவர்களின் அபிவிருத்தி ஒரு வெற்றியில்லாத தெரிவை (no-win choice) அடிப்படையாகக் கொண்டவை, தங்களுடைய நவீன மயப்படுத்தலை விரைவுபடுத்துவதற்காக இந்த நாடுகள் உற்பத்தித் தளவாடங்களில் தங்கள் முதலீட்டை விரிவுபடுத்துவதற்காக செல்வந்த நாடுகளிடம் கொள்ளை வட்டிக் கடன்களைப் பெறுவதில் ஒன்றுடன் ஒன்று போட்டி போட வேண்டி இருந்தது.

தொழில் மயப்படுத்தலோடு அந்நியச் செலவாணி பெறுவதற்காக தங்கள் உற்பத்திப் பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்யலாம். தங்கள் கடன்களை மீள்ச் செலுத்தலாம். சிறிய முதலீட்டோடு பெருத்த

இலாபம் பெறலாம் என்பதே அவர்களது உண்மையான நோக்கமாக இருந்தது. இதற்கு உதாரணமாக லத்தீன் அமெரிக்காவில், பிரேசில், மெக்சிக்கோ, கிழக்கு ஐரோப்பாவில் யூகோஸ்லேவியா, போலந்து கிழக்கு ஜெர்மனி, ஆசியாவில் இந்தியா ஆகியன இந்தக் கருத்தைக் கொண்டிருந்தன.

ஆனால் தற்போதைய நிலைமையின் அடிப்படையில் நோக்கினால் இது ஒரு கடக்க முடியாத பாதை. ஏற்றுமதி செய்வதில் தாங்கள் பெற்ற கஷ்டங்களால் கடன்பட்ட நாடுகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக கடனில் மூழ்கின. பல ஆசிய, ஆப்பிரிக்கா, லத்தீன் அமெரிக்கா நாடுகளுக்கு ஒரு கைத்தொழிற் தளம் இருந்தாலும் பல வருடங்களாக அவற்றின் பொருளாதாரம் எதிர்மறையான வளர்ச்சியையே கண்டுள்ளன. தொழில் மயப்படுத்தலுக்கு முன்பு இருந்த சாதாரணப் பொருளாதார காலத்தில் இருந்ததைக் காட்டிலும் வறுமையான நிலையில் சாதாரண மக்கள் தற்போது வாழ்கின்றார்கள். (ஆசியாவில் பிலிப்பைன்சின் பொருளாதாரம் இதற்கு ஒரு உதாரணம்). உலக சந்தையில் இப்பொருட்களின் தேவை குறைந்திருக்கிறது. உலகத்தில் இப்பொருட்களின் தேவை பூர்த்தியாக நிறைவு செய்யப்பட்டு விட்டது என்று இதற்குப் பெர்ருளல்ல. வளர்முக நாடுகள் இப்பொருட்களை வாங்குவதற்கு யிகுந்த சிரமப்படும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளதே இதற்குக் காரணம். அதே வேளை மறுபக்கத்தில் தொழில் மய நாடுகள் இவற்றை வாங்க வசதி இருப்பதால், இவ்வற்பத்திப் பொருட்களை மேலதிகமாக இருப்பு வைத்திருப்பதால் அவர்களுக்கு வாங்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

கடன்களை மீளளிப்பதற்காக வளர்முக நாடுகள் தங்கள் ஏற்றுமதியை விஸ்தரிக்க வேண்டும்.

அத்தோடு இறக்குமதியைக் குறைக்க வேண்டும். இதன் காரணமாக அவர்களுடைய சந்தைகள் குறைந்து விடுகின்றன. தொழிற் பொருட்கள் ஏற்றுமதியாளர்களின் தொகை அதிகரிப்பு பெரும்பாலும் வளர்முக நாடுகளின் கைத்தொழிலைப் பாதிக்கின்றன. இதன் மூலம் அவர்களுடைய தொழில் இயந்திரங்கள் சும்மா கிடக்கின்றன. அவர்களுடைய வர்த்தகம் அதன் உச்ச அளவிலிருந்து குறைவாகவே நடக்கின்றது. அவர்களுடைய வேலைவாய்ப்பின்மை அதிகரிக்கிறது. தொழில்மய நாடுகள் பல்வேறு விதமான பொருளாதார, உயர் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் மூலம் தங்கள் இறக்குமதிகளை குறைக்கின்றன.

வர்த்தகப் பாதுகாப்பு என்று கூறப்படும் நடவடிக்கையை வளர்முக நாடுகளின் கைத்தொழிற் பொருட்கள் ஏற்றுமதியைச் கட்டுப்படுத்துவதற்காக தொழில்மய நாடுகள் பாவிக்கின்றன. கடந்த காலங்களில் தொழில்மய நாடுகளின் சந்தைகளை நம்பியிருந்த நான்கு சிறிய, ஆசியாவில் முன்னனித் தொழில் நாடுகள் (ஹாங் கொங், தென்கொரியா, தாய்வான், சிங்கப்பூர்) தற்போது சிரமங்களுக்கு உள்ளாகி உள்ளன. தங்கள் ஏற்றுமதியை விஸ்தரிப்பதில் ஏற்பட்ட தோல்வியின் காரணமாகத் தங்கள் கடன் களை மீளளிப்பதில் சிரமங்களுக்கு உள்ளாகியிருக்கும் வளர்முக நாடுகள் பழைய கடன்களை மீளளிப்பதற்காக புதிய கடன்களை வாங்குகின்றன. பழைய கடன்களின் வட்டிகளுக்கு மேல் வட்டி கொடுக்க வேண்டியுள்ளது. எவ்வளவு அதிகம் அவர்கள் மீளிக்கின்றார்களோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு இன்னும் கடன் அதிகரிக்கிறது. இத்தகைய ஒரு பயங்கரமான சுற்று வட்டம் 10 வருடங்களாக இருந்து வந்துள்ளது. சில நாடுகளின் கடன்கள் இதன் காரணமாக மிக உயர்ந்த

தொகையாகியுள்ளன. “கடன் பிரச்சினை” என்று கூறப்படும் நிலைமை இதனாலேயே உருவாகியது.

சமீபத்தில் சீனாளிலுள்ள கியூபத் யூதுவர் ஜோஸ், ஏ. குவேரா அவர்களுடன் உரையாடினேன். சில தென் அமெரிக்க நாடுகளின் கடன் பிரச்சினை பற்றிப் பேசும்போது அவர்களின் கடன் தொகை அளவு மிக அதிகமானது அவை அந்தந்த நாடுகளின் கடன் மீளளிப்புச் சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட அளவு உயர்ந்த தொகைகளாகும். இந்த உண்மை அமெரிக்காவுக்குத் தெரியும். ஆனால் அந்த நாடுகளை பொருளாதார ரீதியாகவும், அரசியல் ரீதியாகவும் கட்டுப்படுத்திப் பாவிப்பதற்காக இந்தக் “கடன் சங்கிலி” வாஷிங்டனுக்குத் தேவைப்படுகிறது.

80 நாடுகளுக்கு அதிகமானவை, தற்போது பாரிய கடன்களுக்கு ஆட்பட்டுள்ளன. அவற்றில் 40 நாடுகளால் கடன்கள் செலுத்தப்படவே முடியாது. 17 நாடுகள் அவற்றின் நிதிநிலைமை காரணமாக வங்குரோத்து நிலையின் எல்லையில் நிற்கின்றன.

தற்போது அமெரிக்கா கூடப் பொருளாதார ஆபத்து நிலையில் உள்ளது. அது ஒரு பாரிய கடனைச் செலுத்த வேண்டிய நிலையில் உள்ளது. அமெரிக்க டாலர் 500 பில்லியன் நிதிப்பற்றாக்குறையை கொண்டுள்ளது. அதனுடைய கடனுக்கான காரணம் வளர்முக நாடுகளின் கடன் காரணங்களில் இருந்து மாறுபடுவது உண்மைதான். ஆனால் உலகத்தில் மிகப்பெரிய கடன் வழங்கும் நாடு என்ற நிலையில் இருந்து உலகத்தின் மிகப்பெரிய கடன்கார நாடாக, கடந்த 10 ஆண்டுகளில் அமெரிக்கா மாறியிருப்பது ஒரு முக்கியமான விஷயமாகும்.

4. உலகப் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கான சாத்தியக் கூறுகள்

கூசு :

உலகப் பொருளாதாரம் பற்றி நீங்கள் இவ்வளவு அவநம்பிக்கையாளராக இருப்பீர்கள் என்று நான் நினைக்கவே இல்லை.

ஹீ :

ஆம், உண்மைதான். நீங்கள் நம்பிக்கையாளனாக இருப்பது நீங்கள் ஒரு ஜப்பானிய பொருளாதார நிபுணராக இருப்பதால் இருக்கலாம். மேலே குறிப்பிடப்பட்ட தொகை அளவுகள் சரியானதாக இருந்தால் உலகப் பொருளாதாரத்தைப் பற்றி எப்படி ஒருவன் நம்பிக்கை உள்ளவனாக இருக்க முடியும். ஒரு சிறு துண்டு நிலத்தால் பிரிக்கப் பட்டிருக்கும் இரு வெவ்வேறு நாடுகளில் நிலைமைகள் வெகு வித்தியாசமாக இருக்கின்றன. பணக்காரர்கள் தங்கள் செல்வத்தை சொர்க்க போகத்தில் ஆடம்பரமாகச் செலவளிக்கும் அதேவேளை ஏழைகளிடம் அடுத்த நாள் உணவுக்குப் பணம் இல்லாமல் இருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட ஒரு சமன்பாடற்ற நிலைமை இருக்கும்போது போராட்டங்களையும் சண்டைகளையும் தடுப்பது எவ்வாறு சாத்தியமாகும்.

கீனேசியன் பொருளாதாரத் தத்துவம் பற்றி நான் படித்த ஜப்பானியப் பொருளாதார நிபுணரால் எழுதப்பட்ட புத்தகம் ஒன்று கீனேசியன் பொருளாதாரக் கருத்தை இவ்வாறு விளக்குகிறது. சமுதாயத்தில் பணக்காரருக்கும் ஏழைகளுக்கும் இடையிலான

சீ-7

விரைவான எதிர் மாறுபாடான நிலை பெரும் பாலான மக்களின் நுகர்ச்சி மட்டத்தைக் குறைக்க வழி செய்யும். இது பொருளாதாரச் சிக்கல் ஒன்றிற்கு அடிப்படைக் காரணமாக அமையும். இது ஒரு ஆழமான சிந்தனையாகும். கீனேசை அறிமுகப் படுத்திய சீனாவில் ஒருவர்கூட இந்தக் கருத்தை கவனத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இது புதுமையானதாக இருக்கிறது.

தற்போதைய உலகப் பொருளாதாரத்தை இந்தச் சிந்தனையைக் கொண்டு பரிசீலிக்கும் போது உலக சந்தையினுள்ளே உள்ள இந்தப் பாரிய கடன் பணக் காரர்களுக்கும், ஏழைகளுக்கும் இடையே ஒரு விரைவான எதிர் மாறுபாடான நிலைக்கு இட்டுச் செல்கின்றன.

கிழக்கு ஐரோப்பாவில் தொழில்மய நாடுகள் உட்பட பல வளர்முக நாடுகள் தற்போது தங்கள் தேசிய வருமானத்தின் பிரதான பகுதியை தங்கள் கடன் மீளளிப்பிற்கே செலவிட வேண்டி உள்ளது. உலகப் பொருளாதாரம் ஒரு ஆழமான சிக்கலில் அகப்பட்டுள்ளது. பல வளர்முக நாடுகளின் வெளிநாட்டு வர்த்தக திணைக்களங்கள் தங்கள் கடன்சுளை மீளளிப்பதற்காக அந்நியச் செலவாணியைச் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்றால், சர்வதேச சந்தையில் தானியங்கள் உட்பட ஏனைய பொருட்களை வாங்க எவ்வாறு அவர்களுக்கு வசதி ஏற்படும். தானிய உற்பத்தி நாடுகளான அமெரிக்கா, கனடா, ஆஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகள் தங்களுடைய மேலதிக தானியங்களை விற்பதில் பிரச்சினைகளை நோக்கும். அதே வேளை ஏழ்மையில் உழலும் பல நாடுகள் பஞ்சத்தை எதிர்நோக்கி உள்ளன. இன்றைய உலகப் பொருளாதாரத்தின் யதார்த்தம் இதுதான்.

கடந்த வருடம் கிழக்கு ஐரோப்பாவில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களின் பின்பு உலக முதலாளித்துவம் ஒரு

பொற்காலத்தினுள் நிறைகின்றது என்று பலர் நம்பினார்கள். எனது தனிப்பட்ட கருத்து இதற்கு நேர்மாறானது. எனது கருத்தின்படி அடுத்த 10—20 ஆண்டுகளில் முழு முதலாளித்துவ உலகப் பொருளாதார நடைமுறையும் சரித்திரம் துவங்கிய காலத்தில் இருந்து ஏற்படாத ஒரு ஆழமான கடுமையான சிக்கலை எதிர்நோக்க வேண்டி இருக்கும்.

சுச :

முதலாளித்துவ உலக பொருளாதாரத்தில் ஒரு முழுமையான சிக்கல் பற்றி முன்பு ஸ்டாலின் ஆருடம் கூறியிருந்தார்.

ஹீ :

இன்றைய சூழ்நிலையின் அடிப்படையில் இந்தக் கருத்துக் கொஞ்சம் முன்பாகவே சொல்லப்பட்டு விட்டது.

சுச :

1929—1936இல் ஒரு உலகளவிலான (பொருளாதார) வீழ்ச்சி ஏற்பட்டது உங்களுக்குத் தெரியும். கீனேசின் தத்துவத்தைப் பாவித்து முதலாளித்துவம் தனது சக்தியை மீளப்பெற்று விட்டது.

ஹீ :

இதன் பின்பு மீண்டும் ஒரு உலக யுத்தம் ஏற்பட்டது. இந்த நூற்றாண்டின் இரு உலக யுத்தங்களும் பொருளாதாரச் சிக்கலோடு சம்பந்தப்பட்டவை. அத்தோடு தொழில்மய நாடுகளில் கைத்தொழில்களின் மேலதிக வளர்ச்சியோடு தொடர்பு கொண்டவை. இது உண்மையில் சிந்தனையைத் தூண்டி வைக்கும்,

சோசலிசத்தின் சாதகங்களும் பாதகங்களும்—2

6. இரண்டு தத்துவ முறைகளில் எது உயர்ந்தது?

சுச :

முதலாளித்துவ சுதந்திர சந்தை முறையை நீங்கள் நம்பவில்லை போல் தெரிகின்றது.

ஹீ :

ஆம். நான் நம்பவில்லை. பத்து வருடங்களுக்கு முன்பு சுதந்திர வர்த்தகப் பொருளாதாரம் சிறந்தது என்ற மாயையை நான் நம்பினேன். அமெரிக்காவின் பி. ஏ. சாமுவேல்சன் என்பவரது எழுத்துக்களினால் தான் பிரதானமாக இந்தக் கருத்தை நான் கொண்டிருந்தேன்.

கடந்த பத்து வருடங்களில் சோவியத் யூனியன் சீனா, கிழக்கு ஐரோப்பா ஆகியவற்றின் பொருளாதாரச் சீர்திருத்தங்களை அவதானித்ததிலும், ஒப்பீடு செய்ததிலும், வெகு ஆழமான சித்தாந்தப் படிப்பு மூலமாக ஆராய்ந்ததிலும், மொத்தத்தில் முதலாளித்துவ பொருளாதாரத்தைக் காட்டிலும், சோசலிச பொருளாதாரம் முக்கியமாகப் பலம் வாய்ந்தது என்று நான் திடமாகக் கருதுகின்றேன்.

சு.சு :

ஓ! இது எதனால்?

ஹீ :

நல்லது. இவ்விஷயத்தில் ஜப்பானியப் பொருளாதார நிபுணர்களுக்குக் கொஞ்சம் அனுபவம் உண்டு என்று நினைக்கின்றேன். ஜப்பானியப் பொருளாதார நிபுணரால் தொகுக்கப்பட்ட "நவீன ஜப்பானியப் பொருளாதாரம்" என்ற புத்தகத்தின்படி 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பிற்பட்ட பொருளாதாரத்திலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்வதற்காக ஜப்பான் "அரச சோசலிச பொருளாதார முறைமையை" அறிமுகப்படுத்தியது. அதன் பிரகாரம் பிரதான பொருளாதாரத் திணைக்களங்களை அரசு தனது கட்டுப்பாட்டில் கொண்டிருந்தது. அவற்றை அரசு நோக்கங்களுக்காக நேரடியாகப் பணி புரிய வைத்து இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் பின்பு "மேற்கு ஐரோப்பாவின் பல நாடுகளாலும், அமெரிக்காவாலும் மன்னிப்பளிக்கப்பட்ட பின்பு" "அரசாங்க திட்டமும் சட்டமும்" என்ற கொள்கையை ஜப்பான் அறிமுகப்படுத்தியது. இது மேற்கத்திய நாடுகளின் சுதந்திர சந்தை முறைமையில் இருந்து மாறுபட்ட தொன்றாகும்.

ஜப்பான் முதலாளித்துவத்தை நடைமுறைப்படுத்துகிறது, இது சீனா முறைமையில் இருந்து கொள்கையளவில் மாறுபட்டது. அரசு உடைமை முறைமை, திட்டமிட்ட பொருளாதார முறைமை ஆகியவற்றில் உயர்வான ஒன்றும் இல்லையென்றால் தனது பொருளாதாரம் அப்படி ஒன்றும் பலம் வாய்ந்ததாக இல்லாத காலத்தில் ஏன் அத்தகைய முறைமைகளை நடைமுறைப்படுத்தியது.!

சுசு :

அது சரிதான்! அந்தப் புத்தகம் எனக்குப் பரிச்சயமானதுதான்.

ஹீ :

நல்லது. சீனாவின் தற்போதைய பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளை நாம் ஆராய்வோம். ஒரு பொருளாதாரவாதி என்ற வகையில் தற்போதைய பிரச்சினை ஒரு பொருளாதார சுழற்சியின் விளைவு என்பதே நீங்கள் விளக்கிக் கொள்வீர்கள். 1989இன் சீனாவுடைய செயற் திறனற்ற சந்தை முதலாளித்துவ நாடுகளில் ஏற்பட்டிருக்குமானால் பல வர்த்தகஸ்தாபனங்கள், வங்கிகள், கடைகள் மூடப்படுவதில் அது முடிந்திருக்கும். வேலையில்லா நிலை, வங்குரோத்து நிலை, பங்குச் சந்தை வீழ்ச்சி, சமூகக் குழம்பங்கள் கூட அங்கு ஏற்பட்டிருக்கும். சீனா "அரசு பாரிய ஆளுமையுடைய பொருளாதாரக் கொள்கையை" (State Macro Economic Policy) என்ற சீர்படுத்தும் கருவியைப் பாவித்து குழப்பம் உருவாக்கக் கூடிய மாற்றங்களை வெகு சிறப்பாகத் தடுத்திருக்கின்றது. அதன் மூலம் தேசியப் பொருளாதார நடவடிக்கையை உறுதிப்படுத்தியிருப்பதோடு சமூக உறுதிப்பாட்டையும் பேணியுள்ளது.

நாம் சோசலிசத்தில் நம்பிக்கை வைக்காது சில பேர் கூறுமாப்போல், முழுத் தனியாருடைமையாக்கப் (Privatization) பொருளாதார கட்டுப்பாடகற்றல் (Liberalization) 1987-1989இல் எங்கள் பொருளாதார முறைமையில் இடம் பெற்ற முழுமையான பங்குநடைமுறை (Share Holding System) ஆகியவற்றைப் பின்பற்றியிருந்தால் அத்தகைய பொருளாதாரச் சுழற்சியின் பெறுபேறுகள் வெகுவித்தியாசமாக அமைந்திருக்கும்.

7. சோசலிசத்திலும் ஏன் பொருளாதாரச் சுழற்சி உள்ளது?

சுச :

சோசலிச முறைமையிலும் கூட ஒரு பொருளாதாரச் சுழற்சி இருப்பது ஏன்?

ஹீ :

வெகுவிரமாகக் கூறாவிட்டால் இந்தக் கேள்விக்கு முழுமையான விளக்கம் தரமுடியாது. சோசலிசம் நுகர்ச்சிப் பொருளாதாரத்தையும் (Commodity Economy) செயல்முறைப்படுத்துகின்றது. அத்தோடு சீனாவிலுள்ள வர்த்தக ஸ்தாபனங்களின் வாய்ப்பும் வரையறையும் (Scope and extent) சீர்திருத்தக் காலத்திலிருந்தே விஸ்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

எல்லா நுகர்ச்சிப் பொருள் உற்பத்தியும் பொதுவான சில பொருளாதாரச் சட்டங்களைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று மாஓ சேதுங் கூறியுள்ளார். அச்சமயத்தில் அவர் குறிப்பிட்டது பிரதானமாக விலைகள், பரிமாற்றம் ஆகியவற்றைப்பற்றிய விதிகள் பற்றியே ஆகும். எனது கருத்துப்படி விஸ்திரிப்புச் சுழற்சி (Cycle of expansion) வழங்களில் ஏற்படும் குறைவு (Shrinkage of Supply) மற்றும் தேவை ஆகியனவும் கூட நுகர்ச்சிப் பொருளாதாரத்தை கட்டுப்படுத்தும் ஒரு உலகளாவிய விதியாகின்றது.

சுச :

அப்படியானால், சோசலிசப் பொருளாதாரத்தில் என்ன மேன்மை (Superiority) இருக்கிறது.

ஹீ :

அதன் பலம் வாய்ந்த பாரிய அளவிலான கட்டுப்பாட்டு நுட்பம் (Macro Control Mechanism) காரணமாக

நுகர்ச்சிப் பொருளாதாரத்தை ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு சோசலிசத்தால் கட்டுப்படுத்த முடிகிறது. அதன் மூலம் அதன் நாசகாரக் தாக்குதலையாவது ஓரளவு குறைக்க முடியும்.

அடிப்படையில் இந்த இரண்டு முறைகளில் எது மேன்மையானது. நாம் ஒரு ஒப்பீட்டைச் செய்வோம். ஒரே மாதிரியான சூழ்நிலையில் சோசலிசத்திற்கும் முதலாளித்துவத்துக்குமிடையே ஒரு சமமான போட்டியைக் கற்பனை செய்து பார்ப்போம்.

சுச :

எத்தகைய ஒப்பீட்டை நீங்கள் குறிப்பிடுகிறீர்கள்?

ஹீ :

அமெரிக்கா அல்ல வேறொரு முதலாளித்துவ நாடு அதன் பொருளாதாரக் கதவுகளை முடிவிட்டது. அல்லது பொருளாதார தொழிநுட்ப ரீதியாக 10 அல்லது 20 வருடங்களுக்கு தடை முற்றுக்கைக்கு உட்பட்டிருப்பதாக வைத்துக் கொள்வோம். அந்த நிலையில் அதன் சுதந்திர சந்தைப் பொருளாதார முறைமை அந்த 10 அல்லது 20 வருடங்களுக்குத் தாக்குப் பிடிக்க முடியுமா? அந்த நிலையில் அதன் உயர் வாழ்க்கைத்தரத்தை பேண முடியுமா? ஒரு தடைமுற்றுக்கையின் போது இவற்றில் எந்த பொருளாதார முறைமை பல்வேறு சிக்கலான சமுதாயப் பிரச்சினைகளைப் பயணளிக்கும் விதத்தில் தீர்க்கமுடியும்.

அத்தகைய போட்டியில் எந்த ஒரு மேற்கு நாட்டுக்கும் தாக்குப்பிடிக்கும் வல்லமையில்லை.

சுச :

உண்மைதான் எங்களுடையது ஒரு சுதந்திரப் பொருளாதாரம்.

8. மேற்கு நாடுகள் ஏன் சோசலிசத்தை முற்றுகைக்கு உட்படுத்துகின்றன

ஹீ :

உண்மை என்னவென்றால் உங்களுடைய பொருளாதாரம் உலகச் சந்தையையே நம்பியுள்ளது. இந்தச் சந்தையில் முன்னேறிய நாடுகளுக்கும், பிற்பட்ட நாடுகளுக்கும்மான அபிவிருத்தி வாய்ப்பு சமச்சீரற்ற நிலைமையிலுள்ளது. கைத்தொழில், தொழிற்றுட்பத்துறையில் முன்னேறிய நாடுகள் அங்கு அதிகார நிலையில் இருக்கிறது.

கடந்த தசாப்தங்களில் மேற்கு நாடுகள் சோசலிசத்தின் மீது ஏறத்தாழ ஒரு முற்றுகையை நடைமுறைப்படுத்தியுள்ளன. தங்கள் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள உலகச் சந்தையில் இருந்த சோசலிச நாடுகளை அரசியல், பொருளாதார, இராணுவ ரீதியாகத் துண்டித்துள்ளன.

மேற்கு நாடுகளின் இந்தத் தடை சீன மக்களை சிக்கனமாக வாழ நிர்ப்பந்தித்துள்ளது. 1950க்கும் 1970க்கும் இடையில் ஒத்திசைவான பொருளாதார நலன்களைப் பெற்றுக் கொள்வது சீனாவிற்கு வெகு சிரமமாக இருந்தது என்று 'வெளிநாட்டு வர்த்தகமும் சர்வதேச உழைப்புப் பிரிவும்' மூலம் டேவிட் நிக்காடோ விபரித்துள்ளார். கடந்த 30 வருடங்களில் தனது கைத்தொழில், விஞ்ஞானம், தொழிற்றுட்பம், ஆகியவற்றை அபிவிருத்தி செய்யவும் தன்னை நளினம்யப்படுத்தலின் மூலம் முன்னேற்றம் அடைந்த நாடுகளை எட்டிப் பிடிப்பதற்கும் தேவையான நிதி வளத்ததைப் பெற சீனா தனது உள்ளூர் சந்தையையே நம்பி இருக்க வேண்டி இருந்தது.

மேற்குலகம், சீனாவின் பொருளாதாரம் ஒரு தேவைக் குறைவுப் பொருளாதாரம் என்று பரிகாசம் செய்கின்றது. எங்களுடைய நாட்டின் பொருளாதாரம்

தாரக் கஷ்டங்கள் எங்கள் முறைமையின் பிழையே என்றும் அது கூறுகிறது. இது மிகவும் அநியாயமான குற்றச்சாட்டாகும்.

உண்மையில் மேற்கு நாடுகள் சீனாவும், சோசலிசப் பாதையை மேற்கொண்டிருக்கும் அனைத்து நாடுகளும் பதிலளிப்பதற்கு ஒரு கஷ்டமான கேள்வியை முன் வைத்திருக்கின்றன.

அவர்கள் சோசலிசத்தைக் கைவிட்டால்தான் மேற்கு நாடுகள் தங்கள் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள உலகச் சந்தை நடைமுறையில் உள்ளிட அவர்களை அனுமதிக்கும். அத்தோடு வர்த்தகம் மற்றும் சுங்கத் தீர்வைப்பட்டி (Tariffs) மீதான பொது ஒப்பந்தம் மற்றும் ஏனைய உலகப் பொருளாதார ஸ்தாபனங்களில் அங்கத்துவம் பெறும் உரிமையை அனுமதிப்பதோடு 'மிகவும் விரும்பத்தக்க தேசம்' என்ற ஸ்தானத்தையும் வழங்கும். ஆனால் வளர்முக நாடுகள் சோசலிசத்தைக் கைவிட்டால், அவை தங்கள் பொருளாதார, அரசியல், சுய பாதுகாப்புக்கான தகுதியை இழந்து விடுவதோடு, அவை தொழில் மய நாடுகளால் பொருளாதார ரீதியாக இலகுவில் மேலான்மைப்படுத்தப்படும். (இவ்விஷயத்தை சில கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் நாம் ஏற்கனவே கண் கூடாகப் பார்த்திருக்கின்றோம்.) முடிவில் இந்த நாடுகளும் பெரும்பாலான வளர்முக நாடுகளைப் போல சில தொழில் மய நாடுகளில் தங்கியிருக்கும் ஒரு பொருளாதார பிராந்திய சுற்று வட்டத்துள் வந்து விடுகின்றன. அத்தோடு நவீன உலக பொருளாதாரக் கடன்களுக்கும் அடிமையாகி விடுகின்றன.

அதே வேளை சோசலிசத்தைக் கைவிட அவர்கள் மறுத்தால் மேற்கு நாடுகள் பல்வேறுவித பொருளாதார, அரசியல், கலாச்சார, தத்துவார்த்த, தந்திரோபாயங்களை நடைமுறைப்படுத்தி அவற்றின் மீது ஒரு

முற்றுகையை ஏற்படுத்தும், அல்லது அந்த நாடுகளில் உள்நாட்டுக் கலவரங்களைத் தூண்டிவிட்டு அவர்களின் அரசைக் கவிழ்க்கும்.

உதாரணமாக ஒன்று அல்லது இரண்டு தசாப்தங்களின் முன் சோவியத்யூனியனும், சில கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளும் வளரும் கைத்தொழில் நாடுகளாக இருந்தன. இன்று இந்த நாடுகளின் சிலவற்றின் பொருளாதார வீழ்ச்சி அடைந்து வருகின்றது. அல்லது கஷ்டங்களால் தடைப்பட்டிருக்கின்றது.

உண்மையில் பொருளாதார, கைத்தொழில், விஞ்ஞானம், தொழிநுட்பத்துறைகளில் உள்ள கடுமையான சர்வதேசப் போட்டியின் தத்துவார்த்த, பொருளாதார, அரசியல் முனைகளில் மேற்கூறப்பட்ட நாடுகள் புத்திசாதுரியமான வகையில் நிர்மூலமாக்கப்பட்டுள்ளன.

மேற்கத்திய நாடுகளால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ள உலகச் சந்தையில் சோசலிசப் பொருளாதாரத்தை பிரித்தெடுப்பது, தனிமைப்படுத்துவதன் மூலம் மேற்கு நாடுகள் சோசலிசத்தை தோற்கடிக்கும் ஒருவழியாக முயற்சி செய்யும். இதுதான் பனிப்போரின் (Cold War) உண்மையான தாற்பரியமாகும்.

சுருக்கமாகச் சொல்வதானால் தொழில்மய நாடுகள் தங்களுடைய செல்வத்தையும், முன்னேற்றமடைந்த நிலைமையையும் பராமரிப்பதற்கும், உறுதிப்படுத்துவதற்கும் அனைத்து வழிகளையும் பயன்படுத்தும், வளர்முக நாடுகள் அபிவிருத்தியையும், செழுமை வளத்தையும் நோக்கி முன்னேற்றுவதை அவர்கள் காணவிரும்பவில்லை. இன்றைய போட்டி மனப்பான்மை உள்ள உலகத்தின் பயங்கரமான யதார்த்தம் இதுதான்.

9. சோசலிசத்தின் சாதக நிலைகள்

சுசு :

ஒரு விவறும் பொருளாதார முறைமை என்ற ரீதியில் சோசலிச முறைமையில் பிழைகள் இருக்கின்றன என்பதை நீங்கள் நம்பவில்லையா?

ஹீ :

அதில் குறைபாடுகள் இருக்கவே இருக்கின்றன. அவற்றில் குறைபாடுகள் இல்லை என்றால் நாங்கள் ஏன் சீர்திருத்தங்களை மேற்கொண்டோம்? எல்லா வற்றிலும் சாதக, பாதகமான நிலைகள் உள்ளன. சோசலிசத்தைப் 'பொறுத்தவரை அதில் உள்ள பாதகங்களைப் பற்றிப் பேசுமுன்பு அதிலுள்ள சாதகங்களை முதலில் அவதானிக்க வேண்டும்.

சுசு :

சாதகங்களையா?

ஹீ :

சோசலிசத்தின் சாதகம் என்னவென்றால் "சமுதாயத்தின் மூலவளங்களில் அது கருத்தூன்றி' அதன் மூலம் பாரிய சாதனகளை அது அடையமுடியும்." என்று டெங்ஷீயாபிங் கூறியுள்ளார். அவருடைய கருத்து வெகு ஆழமானது.

அவர் கூறிய மூலவளங்களில் ஒன்று மனிதசக்தி, இரண்டாவது மூலப்பொருள்வளம்: நாட்டின் மூலவளங்களில் அரசு அதிகாரத்துவம் கவனம் செலுத்துவதை அரசு உடைமைத்துவம் (Public Ownership) அனுமதிக்கின்றது. இதன் மூலம் சமூகத்தின் மிக அவசர தேவைகளைச் சமாளிக்க முடிகின்றது. சுதந்திர சந்தைப்படுத்தல் பொருளாதாரத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் சில வளர்முக நாடுகளைவிட கடந்த

41 வருடங்களில் சீனாவின் சாதனைகள் குறிப்பிடத் தக்க சிறப்புள்ளதாக இருப்பதற்கு இதுவே காரணமாகும்.

சுக :

ஓ!

ஹீ :

சோசலிசத்தின் மற்ற சாதகநிலை அதன் வெளிநாட்டு விவகாரங்களின் பலத்தில் தங்கியுள்ளது. நாட்டின் மானிட மூலவளங்களை வேகு நெருக்கமாக இணைக்கப்பட்ட ஒரு குழுவாக இந்த சமூக நடைமுறை பிணைக்கின்றது. அரசியல் ரீதியாக வெளிச்சக்திகளின் கொடுமைகளைத் தடுக்கின்றது. நாட்டின் நலன்களைப் பாதுகாக்கின்றது. பொருளாதார ரீதியாக தேசிய பொருளாதாரத்தை பாதுகாக்க தேசிய சக்தியை ஒன்று திரட்டமுடியும். இதன் மூலம் உலகப் பொருளாதார முறையிலுள்ள சர்வதேச முதலாளித்துவத்தின் ஏகபோக சக்திகளைத் தடுக்க நாட்டிற்கு போதுமான பலம் கிடைக்கும்.

சோசலிச நாடுகளில் உள்ள சோசலிசக் "குழுவை" அழிக்க அந்த நாடுகளின் மக்களை தொழில்மய நாடுகள் தூண்டினிடும் ஒருபோக்கு காணப்படுகின்றது. அவர்களது செயற்பாடுகளின் உண்மையான நோக்கம் இதுதான் என்று நான் ஐயுறுகின்றேன். எங்களை அவர்கள் நேசிக்கிறார்கள் என்பதற்காகவோ அல்லது எங்களுடைய அரசியல், ஜன்நாயக அபிவிருத்தியைப்பிட்டு உண்மையிலேயே அவர்கள் கவலைப் படுகின்றார்கள் என்பதற்காகவோ அவர்கள் செயற்படவில்லை. இதை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையா?

சுசு :

புணத்தின் பெறுமதிகள் பற்றிய பிரச்சினையும் இதில் அடங்கியுள்ளது என்று நான் கருதுகின்றேன்.

ஹீ :

பெறுமதி பற்றி சுத்தமான கருத்திலா? உண்மையான இலாப நோக்கத்தை அவர்கள் கருதாவிட்டால், தாங்கள் செலவளிக்கும் ஒவ்வொரு சதத்திற்கும் கணக்குப் பார்க்கும் மேற்குநாடுகள், சோசலிச நாடுகளில் உள்ள "ஐனநாயக இயக்கங்களுக்கு" இவ்வளவு தாராளமாக உதவி செய்யமாட்டா.

பொருளாதார ரீதியாக விருத்தி அடையாத ஐரோப்பிய, ஆசிய நாடுகளிலேயே 20 ஆம் நூற்றாண்டில் சோசலிசம் முதலில் உருவெடுத்தது. இந்த நாடுகளில் சோசலிசம் சிறிது முன்பதாகவே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு விட்டது என்றும் அது யதார்த்தத்தை ஒரு கற்பனையான சித்தாந்தத்தால் மாற்றிவிட்டது என்றும் தற்போது சிலர் கூறுகின்றார்கள். கடந்த முதலாளித்துவ முறைமையிலிருந்து விரைவான கைத்தொழில் மயத்திற்கு மாறுகின்ற ஒரு நிலையில் வளர்முக நாடுகளுக்கு இத்தகைய ஒரு பொருளாதார முறைமையே பொருத்தமான ஒரு சமூக முறைமையாக அமைகின்றது என்பதை இவர்கள் உணர்கின்றார்கள் இல்லை. (ஒரு வழியில் பார்த்தால் ஐப்பானின் பொருளாதார முன்னேற்றம் இந்தக்கருத்தை நிரூபிக்கவில்லையா?)

1950 களின் ஆரம்பத்தில் அதன் கைத்தொழில் மயமாக்கல் நடவடிக்கையின்போது சீனாவிடம் மூலதனமோ தொழில்நுட்ப அறிவோ போதுமானதாக இருக்கவில்லை. அத்தோடு சிக்கலான சமூகப் பிரச்சினைகளுக்கு அது முகங்கொடுக்க வேண்டி

இருந்தது. இத்தகைய சூழ்நிலையில் அதன் அரசுடமை (State Ownership) பலத்தைக் கொண்டு அதில் நம்பிக்கை வைத்து அதன் வரையறுக்கப்பட்ட சமூக மூலவளங்களை ஒன்று திரட்டி குறிப்பிடத்தக்க அளவு அபிவிருத்தியை சீனா அடைந்தது. இது ஒரு கிட்டிய வழி என்பதை வரலாறு நிரூபிக்கின்றது. இது உலகமெங்கும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது என்பதோடு இது சீனா மக்களுக்கு பெருமை தரும் மூலாதாரமாக உள்ளது. இருப்பினும் சமீப காலங்களில் இது மறக்கப்பட்டுவிட்டது போல தெரிகின்றது. சிலபேர் தற்போது சீனாவைக் குறை சொல்லுகின்றார்கள். சீன 40 வருட சோசலிச முறைமையைப் பின்பற்றியிருக்கிறது. ஆனால் அதன் முறைமையில் இருப்பதாகக் கருதப்படும் மேலான தன்மையிலிருந்தும் அதன் பொருளாதார சாதனைகளும் அதன் வாழ்க்கைத்தரமும் அமெரிக்காவினதும் ஏனைய தொழில்மய முதலாளித்துவ நாடுகளின் தரத்துக்கு ஒப்பானதாக இல்லை என்று அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

இந்தப் பரிசீலனைக்குரிய கருத்துக்குப் பதிலளிப்பதனால் 40 வருடங்களுக்கு முன்பு சீனாவில் நிலவிய பொருளாதார அரசியல், சமூகச் சூழ்நிலையைக் குறிப்பிட வேண்டும். அச்சமயம் சீனா உலகத்திலேயே மிக மோசமான அபிவிருத்தி அடையாத நாடாக இருந்தது. இன்று சீனாவுக்கும், வளர்முக நாடுகளுக்கும் இடையிலான இடைவெளியின் பரிமாணம் என்ன? இது அதிகரித்துள்ளதா? குறைந்துள்ளதா? 40 வருடங்களுக்கு முன்பு சீனாவின் பொருளாதார மட்டத்தில் இருந்த எந்த வளர்முக நாடு சீனாவை விட, இன்று பொருளாதார

ரீதியாகவும் சர்வதேச தராதரத்திலும் முன்னேறியுள்ளது.

சுசு :

ஆசியாவின் நான்கு சிறிய டிராகன்களைப் (தாய்வான் ஹாங்கொங், சிங்கப்பூர், தென்கொரியா) பற்றி என்ன சொல்லுகிறீர்கள்?

ஹீ :

இந்த நான்கு சிறிய டிராகன் நாடுகளைப் பொறுத்த வரையில் நான் மூன்று உண்மைகளைக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

முதலாவதாக 1970, 1980களில் அவற்றின் பொருளாதாரத்தின் வெகு விரைவான அபிவிருத்தி, சில விசேட சூழ்நிலைகளால் விழைந்தவையாகும். இந்த விசேட சூழ்நிலைகள் மறைந்து விட்டால், இத்தகைய மனதிற்பதியத்தக்க வளர்ச்சி வீதத்தை அவர்களால் தொடர்ந்து பராமரிக்க முடியும் என்பது அசாத்தியமே. இதை நீங்கள் நம்பாவிட்டால், அடுத்த 10 வருடங்களில் அவர்களுடைய வளர்ச்சியைக் கண்காணித்துப் பாருங்கள்.

சுசு :

சிறப்பான சூழ்நிலைகள் என்று எதைக் குறிப்பிடுகிறீர்கள்? இந்த விசேட சூழ்நிலைகள் கிழக்கில் நவீனத்தின் பிறப்போடும், 1950களில் அதன் மீதான அமெரிக்காவின் முற்றுக்கையோடும், யுத்தத்திற்குப் பின்னர் வளைத்தலோடும் சம்பந்தப்பட்டவையாகும்.

ஆசியாவின் நான்கு சிறிய டிராகன் நாடுகள் என்பவற்றில் ஒவ்வொன்றும் அமெரிக்காவின்

மூலதனம், உதவி, தொழில்நுட்பம் ஆகியவற்றால் வளர்ந்தவையாகும். நவசீனம் என்று ஒன்று இருக்கா விட்டால் அமெரிக்கா இவற்றுக்கு உதவி செய்திருக்காது. (இத்தகைய நான்கு சிறிய டிராகன் நாடுகள் உலகின் வேறுபகுதிகளில் உருவாகாமல் ஆசியாவில் உருவானதற்கு இதுவும் ஒரு காரணமாகும்.) இந்த நாடுகளின் புத்திக் கூர்மை எதில் தங்கியுள்ளது என்றால், இந்த வரலாறு வழங்கிய சந்தர்ப்பத்தை அவைகள் காலதாமதமின்றி கைமேற்கொண்டு முழு அளவில் அவற்றைப் பயன்படுத்தின என்பதில்தான். இரண்டாவதாக இன்றுங்கூட அவர்களுடைய பொருளாதாரத்தின் பரிமாணம். வலிமை, முழு அளவிலான தொழிநுட்ப மட்டம் ஆகியவற்றில் அவை சீனாவைவிட மேனிலையில் இல்லை. தங்கள் மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி தனிநபர் வீதத்தையிட்டு மட்டும்தான் அவர்கள் பெருமைப்படலாம். இந்தத் தொகை முக்கியமாகக் குறிப்பிடக்கூடிய ஒன்றுதான். யாரும் பயப்படக்கூடிய அளவுக்கு அது பெரிய தொகையல்ல. துரதிர்ஷ்டவசமாக பல வளர்முக நாடுகள் அவர்களுடைய மொத்த தேசிய உற்பத்தி சீனாவைக் காட்டிலும் அதிகமாக இருந்த போதிலும் பாரிய கடனில் அவை மூழ்கியுள்ளதோடு பொருளாதார வீழ்ச்சியின் விளிம்பில் அவை உள்ளன.

மூன்றாவதாக, இந்தப் பொருளாதாரப் போட்டி இன்னும் முடிவடைந்துவிடவில்லை. இன்னும் 1.0 வருடத்தில் சீனாவில் சமூகச் சூழப்பங்கள் ஏதும் ஏற்படாமலும் அதன் பாரிய பொருளாதார அபிவிருத்திக் கொள்கைகள் சரியானதாகவும் இருந்தால் ஆசியாவின் பொருளாதார ரீதியான வரைபடம் எப்படி இருக்கும் எனச் சொல்வது கடினமாக இருக்கும்.

10. கெட்டதை இல்லாமல் செய்து நல்லதை ஊக்குவிப்பதே சீர்திருத்தத்தின் மோக்கம்

சு.சு :

(சிரித்து) நீங்கள் உண்மையிலேயே கூர்மதி படைத்த வர்தான். ஆனால் சோசலிச அமைப்பிலுள்ள பாதகமானவற்றைச் சொல்லுங்கள்.

வீ :

(சிரித்து) சில வேளைகளில், லெனின் சொல்வது போல் சாதகமானவை, முறையற்ற விதத்தில் விஸ்தரிக்கப்படும் போது அவை பாதகமானவை ஆகி விடக் கூடும்.

சோசலிசத்தின் தகுதி அதி உயர்ந்த மையப் படுத்தலில் தங்கியுள்ளது. இதை மாவோ “மன வலிமை” நடவடிக்கை ஆகியவற்றின் கூட்டு எனச் சொன்னார். சோசலிசத்தின் பாதகமான தன்மை முதலாவதாக அரசு ஆதிபத்தியத்தின் கண்முடித்தனமான வளர்ச்சியும் அதன் காரணமாக ஒவ்வொன்றின் மேலும் கண்டிப்பான கட்டுப்பாடு இருத்தலுமே ஆகும். நான் இதை “கலாச்சாரப் புரட்சி”யின் போது அனுபவித்துள்ளேன்.

இதற்கிடையில் அதிகாரிகளின் கைகளில் தரப்பட்ட அதிகாரம் ஒரு அதிகார வர்க்கத்தை சுலபமாக உருவாக்கக் கூடிய ஆபத்தை ஏற்படுத்துவதுடன் ஆகக் கூடிய சலுகைகள் இலஞ்சம் சீரழிவு இப்படியான பிரச்சினைகளையும் உருவாக்கக் கூடும். ஆனால் இது சோசலிச அமைப்பில் மாத்திரம் நிகழக்கூடிய ஒரு நிகழ்வு அல்ல. இது ஜப்பான், அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளின் அரசியல் வாழ்க்கையிலும் ஏற்படுகிறது. அரசியல் அவதூறுகளும் இவற்றின் அடங்கும்.

இரண்டவதாக மையப்படுத்தலையும் ஒன்று சேர்த்தலையும் தேவைக்கதிமாக நடைமுறைப்படுத்தப்படும் போது தீர்மானங்கள் எடுக்கும் உயர் அமைப்பில் ஏற்படும் தவறுகள். சமூகம் முழுவதின் மேலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். இது 1958இலும் (பாரிய முன்னேற்றப் பாய்ச்சல்) 1966இலும் (கலாச்சாரப் புரட்சி) ஏற்பட்டது.

மூன்றாவதாக, சாதாரண மக்களின் விருப்பம் முறையில்லாத வகையில் வலியுறுத்தப்படும் சமயங்களில் தனிப்பட்டவர்களையும் (குறிப்பாக புத்தி ஜீவிகள்) தனி மனிதனின் ஆக்கபூர்வ அபிவிருத்தித் தன்மையும் ஒடுக்க வேண்டி வரும். உண்மையில் மாவோ இதைக் கவனத்தில் கொண்டு ஜனநாயகம், மையப்படுத்தல் ஆகிய இரண்டினதும் தேவையை அடிக்கடி வலியுறுத்தி வந்தார். எண்ணங்கள் அல்லது விருப்பங்கள் மக்கள் நிம்மதியாக இருக்கக் கூடிய சூழ்நிலையுடன் இணைந்ததாக இருக்க வேண்டுமென அவர் வலியுறுத்தினார். ஆனால் துரதிர்ஷ்டவசமாக அவருடைய காலத்தில் ஏற்பட்ட கூர்மையான போராட்டத்தினாலும் (போட்டியினாலும்) பல வரலாற்றுக் கட்டுப்பாடுகளினாலும் அவருடைய கருத்து ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு அதன் உண்மையான தத்துவத்தின்படி நடைமுறைப்படுத்தப்பட இயலாமல் போய்விட்டது.

வளம்பெற்ற வளமற்ற பகுதிகளுக்கிடையில் பணம், பொருள் ஆகியவற்றை ஒதுக்கீடு செய்தல், அறுவடை கூடிய பகுதி, பயிர்முடிவு நடை பெற்ற பகுதி ஆகியவற்றிற்கிடையில் தர்னியங்களைப் பங்கீடு செய்தல் ஆகியவை சோசலிசத்தின் தகுதிகளாகும். இவற்றையெல்லாம் அரசு கட்டுப்பாடு சட்டம் ஆகியவற்றின் மூலமே நடைமுறைப்படுத்தப்படலாம். சமூக உற்பத்திகளின் பங்கீடு, பணக்காரன் ஏழை ஆகியோரிடை

யிலான வித்தியாசம் ஆகியவற்றைப் பொறுத்தளவில் சோசலிசம் 'முதலாளித்துவத்தைவிட மிகவும் நீதியானதும், நியாயமானதுமாகும்.

ஆனால் இது சில குறைபாடுகளையும் ஏற்படுத்துகிறது. இது மிகவும் நீதியானதும் நியாயமானதுமாக இருக்கும் போது சமத்தன்மை ஏற்படுகின்றது. சுயவிருப்பத்தின் பேரில் மக்களைப் பங்குபற்ற வைப்பதற்கு இந்த சமத்துவத் தன்மை உதவியாக அமையமாட்டாது. இத்துடன் வேறு பிரச்சினைகளும் உண்டு. ஆனால் முழுமையாகப் பார்க்கும்படித்து பொருள்தார ரீதியின் பிற்படுத்தப்பட்ட நாடுகளைப் பொறுத்த அளவில் சோசலிசத்தினால் ஏற்படும் பாதகங்களைப் பார்க்க சாதகங்களே கூடுதலாக உள்ளது. உலக சரித்திரக் கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கும் போது கடந்த 40 வருடங்களாக சீன மக்களின் விவேகத்தையும் உற்பத்தித் திறனையும் கொண்ட சீனரின் சோசலிசம் ஒரு வெற்றிகரமான உதாரணமே.

நான் அறிந்த வரையில் திரு. டெங்சியாவோ பிங்கினால் தொடக்கப்பட்ட சீர்திருத்தம் சோசலிச அமைப்பில் உள்ள பாதகமான தன்மைகளை ஒழித்துச் சாதகமான தன்மைகளை ஊக்குவிப்பதாகவே உள்ளது.

11. பத்து ஆண்டு சீர்திருத்த காலத்தில் நஷ்டங்களைக் காட்டிலும் இலாபங்களே அதிகம்

சு.சு.

உங்களை ஒரு புதிய—பழமைத்துவவாதி (Neo-Conservative) என்று வெளிநாட்டார் கூறுவது பற்றி உங்கள் கருத்தென்ன?

ஹீ :

நான் பழமைத்துவவாதி அல்ல. நான் டெங்சியாபிங் கின் சோசலிச சீர்திருத்தக் கொள்கைகளை எவ்வித வேறுபாடின்றி ஆதரிக்கிறேன். இந்த சீர்திருத்தத்தின் உண்மையான மூலாதாரத்தொடர்பு (Orientation of the reform) விஷயத்தில் மேற்கு நாடுகளுக்கு ஓடியவர்களிடமிருந்து வெகு தொலைவில் நான் நிற்கிறேன். அவ்வளவுதான்.

சு.சு. :

இவர்களில் (இவ்வாறு ஓடியவர்களில்) சிலர் உங்களுடைய நண்பர்கள் என்று நினைக்கிறேன். உதாரணமாக லியூ சாய்பூ போன்றவர்கள்.

ஹீ :

(சிரித்தபடி) அவர் என்னுடைய தலைவர் மட்டுமல்லாமல் என்னுடைய கல்வித்துறை சகபாடியும் ஆவார். ஆனால் தனிப்பட்ட நட்பு அரசியல் வேறுபாடுகளை மூடி மறைக்க முடியாது. 1985விருந்து லியூ (ஏனையோரும்)வும் நானும் சில முக்கியமான பிரச்சினைகளில் வேறுபாடுகளைக் கொண்டிருந்தோம். (சீன இலக்கியத் துறையில் ஏற்பட்ட "நவீனத்துவ பாடசாலை" போன்றவை உட்பட) கல்வித் துறையில் உள்ள பலர் இவ்விஷயத்தை அறிந்திருந்தனர்.

சு.சு. :

கடந்த 10 வருடங்களில் சீன சீர்திருத்தம் பற்றி நீங்கள் எப்படி மதிப்பிடுகின்றீர்கள்?

ஹீ :

1979இல் தொடங்கிய பத்து ஆண்டுகள் கால சீர்திருத்தத்தின் மிக முக்கியமான சாதனை.

சோசலிச முறைமைக்கு பாரிய சக்தியையும், உயிர்த்துடிப்பையும் ஊட்டியதாகும். இதைப் பற்றிய ஒரு நோக்க ஆய்வு மேற்கொள்ளும் வரும் அந்த மாற்றங்கள் பற்றி ஒரு நியாயபூர்வமான சிந்தனையோடு ஆராய வேண்டும். கடந்த பத்து வருட சீர்திருத்தங்களில் இழப்புக்களைவிட இலாபம் அதிகம் என்பதே எனது தனிப்பட்ட கருத்தாகும்.

சோவியத் யூனியனின் சோசலிசத்தை மாஓ சேதுங் ஒருமுறை விமர்சித்ததை நான் நினைவு கூறுகின்றேன். ஒரு சோசலிச சமுதாயத்தில் முரண்பாடுகள், பிரதிகூலங்கள் இருக்கின்றன என்ற உண்மையை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்த சோவியத்தரசு பல சமூகப் பிரச்சினைகளை சித்தாந்த ரீதியாக முகம் கொடுக்க முனையாததால் அவர்களால் முன்னேற்றமடைய முடியாது போய் விட்டது என்று மாவோ கூறினார். மாவோவின் விமர்சனம் வெகு கூர்மையானது. அதே வேளை 1979—1989க்கு இடையிலான சீனாவின் சீர்திருத்தம், சீன சமூக முறைமையிலுள்ள முரண்பாடுகள், பிரதிகூலங்கள், பிழைகள் அனைத்தையும் முழுமையாக வெளிப்படுத்தின. அந்தப் பத்து ஆண்டுகால சீர்திருத்தத்தின் போது நாட்டின் பொருளாதார அரசியல் சித்தாந்த, கலாச்சார சமூக வாழ்க்கையின் முரண்பாடுகள் அனைத்தையும் வெளிப்படுத்தின என்று தைரியமாகக் கூற முடியும். ஆனால் அதே சமகாலத்தில் வேறுவகையான ஒரு சிந்தனைப் போக்கு எழுந்தது. அது கடந்த 40 வருடங்களில் சீனா கட்டி எழுப்பிய சாதனைகளாக மட்டுமல்ல கடந்த 5000 ஆண்டுகளாகக் கட்டி வளர்த்த சீனாவின் தேசிய உணர்ச்சியையும், கலாச்சாரப் பாரம்பரியத்தையும் மறுதலித்தது” உண்மையில் இந்தச் சீர்திருத்தத்தின் எதிர்மறைப் பரிமாணம் இதுதான்.

12. உலககெங்கும் சோசலிசத்தின் எதிர்கால வாய்ப்புக்கள்

க.ச. :

இன்று உலகில் உள்ள சூழ்நிலை என்ன? உலகெங்கும் சோசலிச நாடுகளின் எண்ணிக்கை குறைந்து வருவது உண்மை இல்லையா?

ஊர் :

ஒரு பொருளாதாரவாதி என்ற வகையில் அரசு (கட்டுப்பாட்டு) பொருளாதாரமா அல்லது சுதந்திர சந்தைப் பொருளாதாரமா உயர்ந்தது என்ற விவாதம் நீண்ட காலமாக நடைபெறுகிறது என்பதை நீங்கள் உணர்வீர்கள் என்று நம்புகின்றேன். 19ஆம் நூற்றாண்டின் புகழ்பெற்ற ஜெர்மன் பொருளாதாரவாதியும், ஜெர்மனியில் கைத்தொழில் மயப்படுத்தலின் தந்தையுமான பிறைட்ரிச் லிஸ்ற் என்பவர் அடம் ஸ்மித்தின் சுதந்திரச் சந்தை பற்றிய சித்தாந்தத்தைக் குறை கூறியுள்ளதைக் குறிப்பாக நினைவுபடுத்துகின்றேன்.

உலக சந்தையில் தொழில் வளத்தில் பிற்படுத்தப்பட்ட நாடுகளின் தற்பாதுகாப்புத் திறனை உடைத் தெறிவதற்கும் அந்த நாடுகளின் உரிமைகளை அழித்தொழிக்கவும், பெரிய பொருளாதார சக்திகள் சுதந்திர வர்த்தகத்தையும், கட்டில்லாச் சந்தை அமைப்பையும் ஒரு கருவியாக கொண்டிருக்கின்றன என அவர் கூறினார். பிற்படுத்தப்பட்ட நாடுகள் தங்களுடைய முற்றாக வளர்ச்சியடையாத தொழில் வளத்தையும் தேசிய சந்தையையும் பாதுகாப்பதற்கு அரசு தலையீட்டிலேயே தங்கியிருக்க வேண்டியிருக்கும். இல்லாவிடில் அவை பலம்

வாய்ந்த பொருளாதார சக்தியினால் பொருளாதார ரீதியில் சீரழிக்கப்படும்.

தொழில்வள ரீதியில் வளர்ச்சி குன்றிய நாடுகளின் தேசிய பொருளாதாரத்தைப் பாதுகாக்கக் கூடிய முதன்மை வாய்ந்த ஒரே ஒரு சமூக அமைப்பு சோசலிச அமைப்பேயாகும். அதன் காரணமாகவே சோசலிசம் என்பது 20ஆம் நூற்றாண்டில் ஒரு சாதாரண நிகழ்வு என்றில்லாமல் பெரும்பான்மையான வளர்ச்சியடையும் நாடுகள் சுதந்திரமடைந்த பின்னர் பொருளாதார ரீதியிலும் பின்பற்றுகின்ற ஒரு மாபெரும் வரலாற்றுப் புகழ் வாய்ந்த நடைமுறையாக நாம் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

கிழக்கு ஐரோப்பாவில் ஏற்பட்ட சம்பவங்கள் காரணமாக இந்தப் போக்கு ஒரு முடிவுக்கு வந்து விடவில்லை. கிழக்கு ஐரோப்பாவிலும் கூட இந்த வரலாற்று முன்னேற்றம் ஒரு முடிவுக்கு வந்துவிடவில்லை.

சமீபத்தில் ஒரு அமெரிக்கர் எழுதிய "வரலாற்றின் முடிவு" (End of the History) என்ற ஒரு கட்டுரையைப் படித்தேன். மானிட சமுதாயத்தின் முன்னேற்றம் இறுதியில் முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில் முடிவடையும் என்பதை கிழக்கு ஐரோப்பிய சம்பவங்கள் குறி காட்டுகின்றன. இந்த இடத்திலிருந்து உலகத்தில் அரசியல் மட்டுமே இருக்கும். ஆனால் வரலாறு இருக்காது என்று அந்தக் கட்டுரையாளர் கூறுகிறார். நான் இதைக் காட்டிலும் ஒரு அதிக ஆணவமிக்க அற்ப ஞானமுள்ள ஒரு கருத்தைப் படித்ததேயில்லை.

மேற்கு நாடுகளிலுள்ள சில மக்கள் சோசலிசம் உலகளாவிய ரீதியில் மீளப் பெறமுடியாத இழப்பை

அடைந்துள்ளது என்று கருதுகின்றார்கள். இந்த முடிவு ஒரு காலத்திற்கு முந்திய கணிப்பீடு என்று நான் கருதுகிறேன்.

சுசு :

எதனால்?

13. நீதிக்கான ஒரு பாதை

ஹீ :

சமீப காலமாக நான் எப்பொழுதும் இந்தப் பிரச்சினை பற்றி ஆராய்ந்து கொண்டே இருந்தேன். முழு உலக அளவில் மானிட சமுதாயத்தை எதிர் கொள்ளும் பிரச்சினைகள் தற்சமயம் மிகவும் கடுமையாகவும், மேலும் பாதிப்பை ஏற்படுத்துபவையாகவும், முன்னெப்போதையும் விடக் கூடுதலாக இருப்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம். அதே வேளையில் முன்னெப்போதும் இல்லாத அளவுக்கு உலக அரசியல் பொருளாதார ஒருங்கிணைப்புக்கான போக்கு அதிகரித்து வருகின்றது. ஆகவே இயற்கை மூலவளங்களின் தேய்மானம்; சுற்றுப்புறச் சூழல் அசுத்தமடைதல், உணவுப் பற்றாக்குறை, சனத்தொகைப் பெருக்கம் போன்ற மோசமான உலகளாவிய பிரச்சினைகளை பொறுத்தவரையில் இந்தப் பிரச்சினைகளை உலக மூலவளங்களை மேலும் தனியார் மயப்படுத்தல் மூலமோ அல்லது, வெய்சஸ் பெயர் உலகப் பொருளாதாரம் (அரசுக் கட்டுப்பாடுகளால் பாதிக்கப்பட்டாத வர்த்தக கைத்தொழில் போட்டியை அதிகரிக்கும் ஒரு சித்தாந்தம்) ஒன்றின் மூலமோ தீர்க்க முடியுமா என்பதுதான் கேள்வி. அல்லது ஒன்று, இரண்டு அல்லது மூன்று இராணுவ பொருளாதார வல்லரசுகளின் ஆதிக்கத்திலுள்ள ஒரு புதிய ஏகாதிபத்திய முறைமை மூலம் தீர்க்க முடியுமா?

(மிகவும் அபிவிருத்தி அடைந்துள்ள ஒருசில நாடுகளுக்கு மட்டுமே பயன் தரக்கூடிய ஒரு தீர்வு இது.) அல்லது இந்தப் பூமியில் உள்ள மூல வளங்கள், மனித வளம், செல்வ வளம் அனைத்தும் முழு மானிட சமுதாயத்திற்கும் சொந்தமாக, பங்காக உள்ள ஒரு அடிப்படையிலேயே முழுமையான சட்டதிட்டங்கள், கூட்டுறவு அடிப்படையிலான உலகப் பொருளாதாரத் துக்கான ஒரு ஐக்கியமான திட்டத்தின் மூலம் தீர்க்க முடியுமா?

மேலும் எதுவித விளக்கமுமின்றியே இதற்கான விடை தெளிவாக தெரிகின்றது என்று நினைக்கிறேன். இல்லாவிட்டால் உலகத்தில் சமாதானமும், ஸ்த்திரத் தன்மையும் ஒருக்காலும் இல்லாது போவதோடு உலகில் திரும்பத்திரும்ப பிரச்சினைகள், யுத்தங்கள் குழப்பங்கள் ஏற்படும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

மானிட சமுதாயத்தை வாட்டும் அதிகரித்துவரும் உலகளாவிய பிரச்சினைகள் எல்லா மானிட சமுதாயத்திற்கும் பயன் தரக்கூடிய ஒரு ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட தீர்வுமூலம் தீர்த்து வைக்கப்பட வேண்டுமானால் எவ்வளவு துயரம் தரக்கூடிய பாதையாக இருந்தாலும் சோசலிசம்தான் ஒரு தனிர்க்க முடியாத தீர்வாக அமையும் என்று நான் கூறுவேன்.

சில நாடுகளில் சோசலிசம் தற்காலிகமாகத் தோல்வியைத் தழுவிருந்த போதிலும், அதன் சித்தாந்தமும் செயற்பாட்டு முறையும் இறுதியில் மக்களால் மீள உணரப்படும். எதிர்கால சோசலிச இயக்கங்கள் கடந்தகால தோல்விகளில் இருந்து நிச்சயமாக பாடம் படிப்பார்கள் என்பதோடு அவர்கள் சோசலிசத்தை மேலும் விவேகமானதாகவும் முதிர்ச்சி

யுள்ள முறையிலும் பின்பற்றுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஜனநாயக முன்னேற்றத்திற்கும் இது சாலவும் பொருந்தும்.

14. திறந்த கொள்கைக்கான அவசியம்

சுசு :

பூர்ஷ்வா தாராளமயக் கொள்கைகளை (Liberalization) சீனா எதிர்க்கும். அதே வேளை வெளிநாட்டு முதலாளித்துவவாதிகளோடு கை குலுக்குவதும், சீனாவில் அவர்களை முதலீடு செய்யத் தூண்டுவதும் முரண்பாடானதாக இல்லையா? இது பற்றிய உங்களுடைய கருத்து என்ன திரு. ஹீ அவர்களே?

ஹீ :

தாராளமயக் கொள்கைகளை எதிர்ப்பது சீனாவைப் பொறுத்தவரை ஒரு ஆழ்ந்த நேரடியான அரசியல் முக்கியத்துவம் உள்ள விஷயம் என்று திரு. டெங் ஷியாபிங் கூறியுள்ளார். இதன் உயிர் நாடி நான்கு மிக முக்கியமான ஆதாரக் கொள்கைகளைப் பின்பற்றுவதோடு சம்பந்தப்பட்டது. உண்மையில் டெங் ஷியாப்பிங்கின் கண்டுபிடிப்பான இந்தக் கருத்து மட்டும் இல்லாவிட்டால், ஒன்று சீனா அழிந்து போய்விடும். அல்லது வேறு ஏதாவது குழப்பங்களில் ஆழ்ந்து போய் விடும்.

உண்மையில் எந்த அரசு முறைமையும் அதன் நிலைப்பை உறுதிப்படுத்த ஒரு சட்டரீதியான அரசியல், சித்தாந்த ரீதியான ஒரு அடிப்படையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். சீனாவைப் பொறுத்தவரை நான்கு மிக முக்கியமான ஆதாரக் கொள்கைகள் (Four Cardinal Principles) நாட்டின் நீதிபூர்வ சித்தாந்த அடிப்படையாக அமைந்துள்ளன.

இதன் அடிப்படையில்தான் தற்போதைய சீன முறைமை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது.

இந்த முறைமை கடந்த சில வருடங்களில் கடுமையான எதிர்ப்பைச் சந்தித்துள்ளது. இதை நீங்கள் அறிவீர்கள் என்று நம்புகின்றேன், கடந்த வருடம் நாடளாவிய குழப்பம், பிரிவினை ஆகியவற்றின் பிடியில் இருந்து சீன மயிரிழையில் தப்பியது.

முதலாளித்துவவாதிகளுடன் கை குலுக்குவது திரு டெங் அவர்கள் தொடக்கிய திறந்த (பொருளாதாரக்) கொள்கையின் நடைமுறைத் தொடர்ச்சியாகும். இந்தத் திறந்த (பொருளாதாரக்) கொள்கை அவசியமானது என்று நிரூபித்திருக்கிறது. ஏனென்றால், கடந்த 200 வருட கைத்தொழில் மயப்படுத்தல், கைத்தொழில், விஞ்ஞானம் தொழில் நுட்பம் ஆகியவற்றின் அபிவிருத்திக்கு பாரிய முதலீட்டுத் தொகை அத்தியாவசியம் என்பதையும் உள்ளூர்ச் சந்தையில் இந்த முதலீடு திரட்டப்பட்டால், முதலீடு திரட்டல் ஒரு குறைந்த வேகத்திலேயே திரட்டப்படும் என்பதையும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளது.

சுசு :

மெய்ஜி சீர்திருத்தத்தின் பின்பு ஐப்பான் அதன் அரசியல் முறைமையில் சீர்திருத்தத்தைச் சாதித்தது. சீர்திருத்தத்துக்கு முன்பாக இருந்த சுதேச பிரிவினை ஆட்சிகளின் பிரச்சனைகளுக்கான தீர்வு நாட்டின் அரசியல் ரீதியான ஐக்கியப்படுத்தலுக்குப் பின்பு இடம் பெற்றது. சீனா அதே வேளையில் கடந்த 40 வருடங்களாக ஒரே கட்சி ஆட்சி முறையைப் பின்பற்றுகின்றது. இந்த முறைமைதான் நவீன மயப்படுத்தலுக்கு (Modernization) முட்டுக் கட்டை போடுகின்றது.

ஹீ :

ஜப்பான் பல கட்சி முறைமையைப் பின்பற்றினாலும் உண்மையில் 1954ஆம் ஆண்டின் பின்பு லிபரல் ஜனநாயகக் கட்சியின் ஆட்சியின் கீழேயே இருக்கின்றது அப்படித்தானே!

சுசு :

ஆனால் லிபரல் ஜனநாயகக் கட்சியில் பல்வேறு பிரிவுக்குழுக்கள் (Factions) உள்ளன. அத்தோடு அக்கட்சியில் உட்கட்சி ஜனநாயகம் உள்ளது. உதாரணமாக காருவே தனாக்கா பிரிவுக்கு பிழைகள் விட்டபோது வேறொரு பிரிவுக்குழு அதை எதிர்த்து அவர்கள் ஆட்சியை விழுத்தியது. அரசியல் ஜனநாயகத்தின் கொள்கைகளுக்கு இது பொருந்துவதாக உள்ளது.

ஹீ :

மாசேதுங் ஒரு முறை கூறினார். “எந்தக் கட்சிக்கு வெளியேயும் வேறு பல கட்சிகள் இருக்கும். எந்தக் கட்சிக்கு உள்ளேயும் பிரிவுக் குழுக்கள் இருக்கும்” சீன அரசியலிலும் இவ்வளவுதான் உள்ளது.

உங்களுடைய கேள்வியின் மூலம் தற்போதைய சீன அரசியல் முறைமை மெய்ஜி காலத்தில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட முறைமை அளவுக்கு சிறந்தது அல்ல என்று காட்டமுயல்கின்றீர்கள் போலத்தெரி கின்றது. இந்த இரண்டு முறைமைகளும் இரு துருவங்கள் போன்றவை. மெய்ஜியின் காலத்தின்பின் பல ஆண்டுகளாக ஜப்பான் இராணுவ ஆட்சியாளர்கள் கைகளில் வீழ்ந்தது. மேற்கத்திய (ஜனநாயக) தராதரத்தின் அளவுக்குக்கூட அது ஒரு உண்மையான அரசியல் ஜனநாயக முறைமை அல்ல. இது துலாம் பரமான உண்மை. ஜப்பான் ஒரு பேர்பாதி

சர்வாதிகார (Para-Dictatorship) அரசியல் முறைமை மூலமும் ஆசியாவின் பொருளாதாரத்தைத் துவம்சம் செய்து குறையாடிய ஒரு யுத்தத்தின் மூலமும் அதன் புராதன காலகட்ட கைத்தொழில் வளத்தைத் திரட்டியது.

ஏன் ஜப்பானியர்கள் புரட்சி செய்யவில்லை? ஏனென்றால் அவர்களிடம் ஒரு ஆழமான நாட்டுப் பற்று உணர்வு உள்ளதோடு நாட்டின் முடி அரசுக்கும் மக்களுக்குமிடையே அரசாட்சி ஒருமைப்பாடு இருந்தது. நவீன சீன அரசியல் முறைமையைப் பொறுத்த வரை தீர்க்கப்பட வேண்டிய பிரச்சினைகள் பல இருக்கின்றன என்பதை நாங்கள் ஒத்துக் கொள்ளும் அதே வேளை சிறந்த முறைமையை மெய்ஜி காலகட்ட ஜப்பானின் அரசியல் முறைமையோடு சமன் செய்ய முடியாது என்று கூறவிருமபுகிறேன். “பிரபுத்துவ அரசியலில்” சீனா ஈடுபட்டுள்ளது என்று எப்போதும் நவீன சீனாவை குற்றம் சுமத்தும் ஹாங்கொங் பத்திரிகைகளால் நீங்கள் வசீகரிக்கப்பட்டுவிட்டீர்களோ என்று நான் ஐயறுகின்றேன். வரலாற்றில் “பிரபுத்துவம்” என்ற சொல்லின் உண்மையான விளக்கம் அவர்களுக்கு தெரியாது என்று நினைக்கிறேன். அத்தகைய கூட்டத்துக்கு மறுப்புத் தெரிவிக்க வேண்டியது அவசியமில்லை.

பிரபுத்துவத்தைப் பற்றி மேலும் தீவிரமான முறையில் நாம் விவாதிக்க வேண்டுமென்றால், மெய்ஜி காலகட்டத்திலிருந்தே ஜப்பானிய ஏகாதிபத்திய ஆட்சியின் அடிச்சுவடுகள் வெகு கடுமையான பிரபுத்துவக் குணங்களைக் கொண்டுள்ளன என்று என்னால் கூறமுடியும்.

சீனப் பொருளாதாரத்தின் அபிவிருத்தி—3

15. சீனாவின் முன்னேற்ற வேகம்

சுசு :

பிரச்சினை உங்களுடைய அரசியல், பொருளாதார முறைமைகள் அடிப்படையிலானவை. இல்லை என்றால், திரு. ஹீ அவர்களே சீனாவின் அபிவிருத்தியைத் தடுப்பது எது?

ஹீ :

புள்ளி விபரப்படி, சீனாவின் முன்னேற்றம் கடந்த 40 ஆண்டுகளில் மெதுவாக இருக்கிறது என்று நினைப்பதற்கு எவ்வித ஆதாரமுமில்லை.

சுசு :

ஓ!

ஹீ :

உதாரணத்துக்கு நாங்கள் கீழ்வரும் ஒப்புவமைகளை காட்டலாம். 1949இல் கைத்தொழில் தொழில் நுட்பத்திலும், சமூக அபிவிருத்தியிலும் சீனாவிற்கும் மேற்கத்திய கைத்தொழில் நாடுகளுக்குமிடையே 150 முதல் 200 வருட இடைவெளி இருந்தது. இன்று 40 வருடங்களுக்குப் பின்பு விவசாயத்துறையில் சீனாவிற்கும் மேற்கத்திய கைத்தொழில் நாடுகளுக்கு

மிடையே 20 முதல் 40 வருட இடைவெளியே உள்ளது.

அதைவிட அடிப்படைக் கைத்தொழில் உபகரணங்கள் அதன் தொழில் நுட்பத்தில் சீனா கைத்தொழில் நாடுகளைவிட 10 முதல் 15 வருடங்களே பின்தங்கியிருக்கிறது.

இராணுவ உபகரணங்கள், அதன் தொழில் நுட்பம் ஆகியவற்றில் சீனா 10 வருடங்களே பின்தங்கியுள்ளது.

விஞ்ஞான ஆராய்ச்சித் துறையில் குறிப்பாக சில அடிப்படைக் கோட்பாடுகளில் உலக ஆராய்ச்சித் துறையுடன் நெருங்கி வந்து விட்டது. அல்லது இன்னும் ஒருபடி மேலே போய் முன்னணியில் நிற்கின்றது.

பொதுவாக சொல்லப் போனால், சீனாவிற்கும் கைத்தொழில் நாடுகளுக்குமிடையே இடைவெளி குறுகி விட்டது. அனைத்துத் துறைகளிலும், அனைத்து வழிகளிலும் சீனா குறிப்பிடத்தக்க ஒரு வேகத்தில் கைத்தொழில் நாடுகளுடன் சமநிலைக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறது. வரலாறு சீனாவிற்கு போதுமான கால அவகாசம் வழங்குமானால் இந்த நாடு சீன மக்களின் விவேகத்தையும் அயரா உழைப்பையும் துணை கொண்டு தொடர்ந்து வெளிப்படுத்தி காட்டக்கூடிய முன்னேற்றத்தைக் காட்டும்.

சு.சு. :

சீனாவின் பொருளாதார உயர்வு உலகத்தில் பயத்தைக் கிவறிவிடும்.

ஹீ. :

அது சரிதான். உண்மையில் அத்தகைய அபிவிருத்தியையிட்டு பயப்படும் மக்கள் இருக்கிறார்கள் தான்.

சீனாவின் மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியின் தனிநபர் விகிதம், ஜப்பானுடைய மொத்த தேசிய உற்பத்தி தனிநபர் விகிதத்தின் அரைவாசி அல்லது கால்வாசி அளவுக்கு உயர்ந்தால் ஜப்பான் கடும் போட்டியை எதிர்நோக்குவதோடு ஜப்பான் அதன் ஆசிய பசுபிக் பொருளாதார மேலாதிக்கத்தை இழக்கும் வாய்ப்பையும் எதிர்நோக்க வேண்டி வரும் என்று மேற்கத்திய நாட்டுச் சஞ்சிகையில் வந்த கட்டுரை ஒன்றில் படித்தேன். ஆகவே சீனாவைவிட 10 அல்லது 15 வருட பொருளாதார தொழில்நுட்ப முன்னணி நிலையை ஜப்பான் தொடர்ந்தும் பேண வேண்டும் என்று சில ஜப்பானியர் கருதுகிறார்கள்.

16. வேகம் கூடிய அபிவிருத்தி பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்துகின்றது

கசு :

நல்லது. நாங்கள் தற்போது இதுபற்றி கவலைப்பட தேவையில்லை.

ஹீ :

(சிரித்துக் கொண்டு) ஜப்பானின் தற்போதைய பொருளாதார சாதனைகளையிட்டு அதிகப் பெருமை கொள்ளாதீர்கள். ஜப்பானின் பொருளாதாரத்தில் பலவீனங்களும் உண்டு. சமீபத்திய வளைகுடாப் பிரச்சினையில் ஈராக் சர்வதேச முதலீடுகளை கைப்பற்றியபோது அவற்றில் பெரும்பாலானவை ஜப்பானுக்குச் சொந்தமான பலகோடி அமெரிக்க டாலர்களாகும். இந்தக் கைப்பற்றலின்போது ஜப்பானால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. ஜப்பானின் பலகீனமான பொருளாதாரத்தின் ஒரு தோற்றம் மட்டும் இதுவாகும்.

சுசு :

அப்படியென்றால் வளர்முக நாடுகளில் (கைத் தொழில்) நவீனமயப் படுத்தலுக்கு தற்போதைய உலகச் சூழ்நிலை சாதகமாக இல்லை என்பது உங்கள் கருத்தா?

ஹீ :

ஆம் ஆனால் எப்பொழுதும் (எதற்கும்) ஒரு தப்பிக் கொள்ளும் வழி இருக்கிறது.

சுசு :

சீனப் பொருளாதாரம் ஏன் வேகமாக வளரவில்லை என்பதற்கு வேறு காரணங்கள் இல்லையா?

ஹீ :

சீனாவில் உற்பத்திச் சக்திகள் (Productive Forces) மெதுவான அபிவிருத்தியை பலர் குறை கூறுகின்றார்கள். நிலைமை அதற்கு நேர் மாறுபாடானது என்று நான் கருதுகின்றேன். சீனாவின் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளில் பெரும்பாலானவை அதன் உற்பத்திச் சக்திகளின் தேவைக்கதிகமான அபிவிருத்தியால் உருவானவை.

சுசு :

ஓ!

ஹீ :

உதாரணமாக சீனாவின் கைத்தொழில் உபகரணங்களின் குறைந்தளவு பாவனை விகிதத்தையும் தொழில் நிறுவனங்களில் பெரும்பாலானவர்கள் சோம்பியிருக்கும் அளவுக்கு கூடுதலான தொழில் வளங்களை கொண்டிருப்பதையும், வெளிப்படத் தெரியாமலிருக்கும் வேலைவாய்ப்பின்மையையும் (2—3 கோடி மக்கள் என்று கூறப்படுகிறது.) “ஒரே பெரிய பாணையில்

எல்லாரும் உண்ணுகின்றார்கள்.” என்று பொருள் படும் (Egalitarianism) சமன்பாட்டு நடைமுறையும் தான் (சீனப் பொருளாதாரம் வேகமாக வளராத தற்கான) காரணிகள் என்று மக்கள் விமர்ச்சிக்கிறார்கள். ஒரு முறைக்குப் பார்க்கப் போனால் இவை அனைத்தும் உண்மையே.

ஆனால் இந்தப் பிரச்சினையின் மூலாதாரக் காரணி என்ன, சீனாவுடைய உற்பத்திக் கைத்தொழில் சக்திகள் (Productive Industrial Forces) அதன் தற்போதைய உள்நாட்டுச் சந்தைத் தேவைக்கு அதிகமாக வளர்ந்து விட்டதே சீனாவின் வளர்ச்சிக் குறைவுக் காரணம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

சுசு :

இது ஒரு சுவாரஸ்யமான கருத்து.

ஹீ :

பொருளாதார அடிப்படையில் பெறுமதி விலைச் சார்பில் அமைந்த சந்தையில் நுகர்வுப் பொருட்களுக்கான துல்லியமான தேவைக்கு இடையே ஒரு கண்டிப்பான வித்தியாசம் உள்ளது. முன்னையது வரையறை அற்று இருப்பதோடு எப்போதும் விநியோகத்தைவிட மேலதிகமாகவே இருக்கும். அதே வேளை பின்னையது சந்தை அபிவிருத்தி மட்டத்திற்கே வரையறை உடையதாக இருக்கும். இந்த உண்மைக்கு போதுமான அளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்காவிட்டால் அதே வேளை உற்பத்தி சக்திகளின் வளர்ச்சிக்கு கண்முடித்தனமான முக்கியத்துவம் கொடுத்தல், முதலீட்டு உபகரண விரிவாக்கத்திற்கு வரையறை அற்ற விரிவாக்கத்தை வழங்கினால் தேவைக்கும் விநியோகத்திற்கு இடையே ஒரு சமன் சீரற்ற நிலை ஏற்படுவதோடு தேவைக்கதிகமான உற்பத்தி ஏற்பட வேண்டியும் நேரிடும்.

சு ச :

தேவைக்கதிகமான உற்பத்தி (over production) என்பது ஒரு முதலாளித்துவ நீதியாகும். இது சீனாவிலும் ஏன் ஏற்படுகின்றது.

ஹீ :

இதற்கு இரண்டு காரணிகள் உள்ளன. முதலாவதாக பொருளாதாரக் கொள்கை வகுப்பாளர்கள் முதலீட்டைப் பற்றி ஆராயும் போது சமுதாயத்தின் நுகர்வுத் தேவை அல்ல மொத்தத் தேவைக்கே (Absolute demand) பெரும்பாலும் முதலிடம் வழங்குகிறார்கள். இது விஷயத்தில் அவர்கள் முழுமையான தேவை (Overall demand) என்ற பொருளாதாரக் கருத்தோடு குழப்பிக் கொள்கிறார்கள்.

இரண்டாவதாக எங்கள் பொருளாதாரத் திட்டங்களும், கொள்கைத் தீர்மானங்களும் சமுதாயத்தின் நுகர்வுப் பொருட் தேவைகளை திருப்திப்படுத்த முயலும்போது செலுத்த வேண்டிய பொருளாதார செலவீனத்தை கவனியாது விட்டுவிடுகிறார்கள். அத்தோடு முதலீடு செய்து ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் பொருளாதாரக் கிரயச் செலவீனத்தை ஈடுசெய்ய முடியும் என்பதையும் கவனத்திற்கு எடுப்பதில்லை.

17. திட்டங்களையும் சந்தையையும் ஒருங்கிணைத்தலும் சமன் சீர் செய்தலும்

சு ச :

இது மிகவும் சுவாரஸ்யமானது. அப்படியானால் உங்களுடைய கோட்பாடு சீனாவின் பொருளாதாரத் தடைக்கற்களை பொதுவான (Macro economic)

நுண்ணிய பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளோடு சம்பந்தப்படுத்துகின்றது. இந்த நிலையைப் பற்றி அவர்களுடைய சக்திமிக்க சமன்பாட்டுக் (Dynamic equilibrium) கோட்பாடுகளோடு சம்பந்தப்படுத்தி எல். வால்றஸ் என்பவரும் கே. ஆர். ஹிக்ஸ் என்பவரும் கூறியது போன்றே உங்கள் கருத்து உள்ளது.

ஹீ :

இந்த இரண்டு கல்விமான்களின் எழுத்துக்களையும் படித்திருக்கிறேன். சீனாவின் தற்போதைய பொருளாதார பிரச்சினைகளை முறைப்படி அறிந்து கொள்ளுவதில் அவர்களுடைய கோட்பாடு வெகு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக உள்ளது.

பல வருடங்களாக சீனாவின் பொருளாதார கொள்கை வகுக்கும் திணைக்களங்கள் நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் ஒரு சமன் சீர்பாடான உறுதியான வளர்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தன. மாஓ சேதுங் மீண்டும் மீண்டும் இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்பினார். இலகுவில் தீர்க்க முடியாத ஒரு பிரச்சினையாக இதை அவர் கருதினார். உண்மையில் இது பொருளாதார அபிவிருத்தியில் ஒரு சக்தி வாய்ந்த சமன்பாட்டு நிலையாகும்.

சுசு :

ஆம், இதுதான் சரியான கருத்து போல் தெரிகின்றது.

ஹீ :

துரதிஷ்டவசமாக எங்கள் நாட்டின் திட்டத் திணைக்களங்களும் பொருளாதாரவாதிகளும், 1950களிலிருந்து உற்பத்தி அமைப்புகள் மீதான முத்தீடு கிடைக்கக்கூடிய சந்தை வாய்ப்பு மட்டத்துடன் சமன்பாடான நிலையில் இருக்க வேண்டும் என்ற

கோட்பாட்டில் நம்பிக்கை வைக்கவில்லை. இதன் காரணமாக உற்பத்தி அமைப்புக்களின் எல்லையற்ற விரிவாக்கத்தை பின்பற்றும் ஒரு போக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

சீனாவின் பொருளாதாரம் ஒரு மூலப்பொருள் குறைவுள்ள பொருளாதாரம். ஆனதால் இங்கு அளவுக்கதிகமான உற்பத்தி ஏற்படாது என்று இவர்கள் கருதினார்கள். இதன் காரணமாக முதலீட்டின் அளவு கூடுமளவுக்கு இது நன்மை பயக்கும் என்று நினைத்தனர். குறிப்பிட்ட இந்தப் பிழையான கொள்கையின் காரணத்தினால்தான் பல பிரச்சினைகளும் கஷ்டங்களும் உருவாகின. இக்காரத்தினால், இரண்டு குறிப்பிடத்தக்க உண்மைகள் தெளிவாகின. முதலாவது, பிரதான அரசாங்க திட்டங்கள் பெரும்பாலும் போதுமான பொருளாதார வரும்படியை அளிக்கவில்லை. இரண்டாவதாக, சீனாவின் பொருளாதார வரும்படி மென்மையாக சிறு கைத்தொழிற் துறையிலேயே கிடைத்தது. ஏனென்றால் பின்னையதற்கு பாரிய சந்தையும் ஒத்துப் போகக் கூடிய சந்தைக் கிராக்கியும் இருந்தன. கைத்தொழில் நாடுகளின் பெரும்பான்மையான கைத்தொழில் முதலீட்டு வரும்படி எப்படியாயிலும் இயந்திரங்கள் எலக்ட்ரானிக் தயாரிப்புக்களில் இருந்தே கிடைக்கின்றன.

கூசு :

ஆம்! அது உண்மை.

வஹீ :

சீனாவின் கைத்தொழிலைப் பாதிக்கும் நீண்ட காலப் பிரச்சினை என்னவென்றால் உற்பத்தியில் உருவாக்கப்படும் உற்பத்தியளவின் பெறுமதி, சந்தையில் பெறப்படுவதில்லை. இந்தப் பிரச்சினை சீர்திருத்தத்துக்கு முன்பு அரசு திட்டமிடலையும் உற்பத்தி

திணைக்களங்களையும் பிரித்ததிலும், திட்டமிட்ட உற்பத்தியளவை கைத்தொழில்துறை கண்ணை மூடிக் கொண்டு பின்பற்றியதிலும் பிரதிபலித்தது.

சமீபத்தில் பொருளாதாரத் திட்டமிடலையும் சந்தைப்படுத்தல், ஒழுங்கமைத்தலையும், எவ்வாறு இணைப்பது என்ற பிரச்சினையை அரசு எழுப்பியது. அரசுத் திட்டங்கள் மூலம் சமூகத்தினதும் தேசிய பொருளாதாரத்தின் தேவைகளையும் எவ்வாறு திருப்திப்படுத்தியது என்பதிலும் குறிப்பாக உண்மையான பொருளாதார வரவுகள் மூலம் சந்தைப் பெறுமதியை அடைவதுமே இந்தப் பிரச்சினையின் சாரம்சமாகும்.

இதற்காக உபகரணங்களையும், முதலீடுகளையும் விஸ்தரிப்பதோடு விநியோகத்தை உயர்த்திடும். அதே வேளை சம அளவிலான தேவையையும், விநியோகத்தையும் கண்காணிக்க வேண்டும். இங்கு ஒரு குறிக்கோளையுடைய பொருளாதாரச் சட்டம் சம்பந்தப்பட்டுள்ளது. உற்பத்தியையும், சந்தையையும் ஒழுங்குபடுத்தல். மற்றொரு பக்கத்தில் அரசுத் தலையீட்டிலும் பாரிய பொருளாதாரத் திட்டங்களிலும் தங்கியிருக்க வேண்டும்.

கைத்தொழில் உபகரணமும், வேலை வாய்ப்பு மட்டமும், விளைத்திறனுள்ள சந்தைத் தேவை மட்டத்துடன் ஒரு குறிப்பிட்ட விகிதாச்சார முறையில் தொடர்புடையதாக இருக்க வேண்டும். முதலீட்டின் அளவு பொருளாதார வரவைக் கொண்டு வரும் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். உற்பத்தித் திணைக்களங்கள் மீது சந்தைத் தேவை போதுமான அழுத்தத்தை உருவாக்குமானால் அது உயர்மட்ட இலாபத்தின் மூலம் ஊக்குவிக்கப்பட்டு ஸ்தாபனங்கள் முழு உற்பத்தி

அளவுக்கு இயக்கப்பட்டுக் கூடுதல் உபகரணப் பாவனை மேற்கொள்ளப்பட்டு நிர்வாகத் தரத்தை முன்னேற்றுவதற்குத் தேவையான அழுத்தத்தைக் கொடுத்து அதன் மூலம் செயற்திறமை அதிகரிக்கும் நிலை உருவாக்கப்படும்.

இது நிதி நுட்பத்தோடு ஒன்றினையும்போது முதலீடு மேலும் வளைந்து கொடுக்கும் தன்மையைக் கொண்டிருப்பதோடு சீனாவின் பொருளாதார செயற்திறனையும் முன்னேற்றும்.

நான் திரு. ஹீக்லை சரியாக விளக்கிக் கொண்டிருப்பேனேயானால் நிலைமையை அவரும் இதே வழியில்தான் அணுகுகின்றார். சமநிலையான திட்டம் மற்றும் சந்தை உறுதிப்பாடு என்ற மாதிரியிலேயே அணுகுகின்றார்.

சு.சு. :

திரு. ஹீக்லின் மாதிரி அவருக்குப் பொருளாதாரத் துக்கான நோயல் பரிசைப் பெற்றுத் தந்தது இல்லையா?

ஹீ. :

ஆம். அது சரிதான். சீனாவைப் பொறுத்தவரை விநியோகத்துக்கும், தேவைக்கும் இடையிலான சக்தி வாய்ந்த சமநிலைக் கோட்பாடு மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. தூர தீர்ஷ்டவசமாக சீன பொருளாதார நிபுணர்கள், சமீப காலங்களில் இதைக் கவனத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளத் தவறிவிட்டனர். அதற்குப் பதிலாக வழக்கத்திலுள்ள கோட்பாடுகள் ஜே. எம். கீனெஸ்சின் (J. M. Keynes) நிதி பற்றியதும் உயர் பாவனை பற்றிய கோட்பாடுகளே. அத்தோடு பி. ஏ. சாமுவேல்சன் (Samuelson)னின் சீரிய சந்தை பொருளாதாரக் கோட்பாடும் ஹங்கேரியரான

ஜனோஸ் கொர்னாய் (Janus Kornai)யின் பற்றாக்குறைக் கோட்பாடு ஆகியனவுமே ஆகும்.

சீனாவின் தற்போதைய கைத்தொழில் உற்பத்தி அளவு ஏற்கனவே மிகவும் பெரியதாக உள்ளது. அத்தோடு நாட்டின் கைத்தொழில் அஸ்திவாரம் போதுமான அளவு உறுதியானதாக உள்ளது. உற்பத்திச் சக்திகள் எதுவித பற்றாக்குறையையும் எதிர்நோக்கவில்லை. அதற்குப் பதிலாக ஒரு கட்டமைப்பு மேன்மிச்சநிலை இருக்கின்றது. ஆகவே சீனா தன்னைத் தாழ்வாக நினைக்கவோ அல்லது அதன் ஆற்றலைக் குறைத்து மதிப்பிடவோ தேவை இல்லை.

சில துறைகளில் சீனாவின் கைத்தொழில் உபகரண வேலை வாய்ப்பு மட்டும், ஏற்கனவே சீனாவில் நிலவும் சந்தைத் தேவையை மிஞ்சினிட்டன. இலாபத்தில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சிக்கு பிரதான காரணங்களில் இதுவும் ஒன்று.

18. சீனாவின் பொருளாதார அபிவிருத்தியை முன்னேற்றுவதற்கான ஆலோசனைகள்

கசு :

நீங்கள் சிபாரிசுகள் செய்யக் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டால், சீனா அதன், பொருளாதார வளர்ச்சியை விரைவுபடுத்த என்ன ஆலோசனையை வழங்குவீர்கள்?

ஹீ :

வேலையில்லாத திண்டாட்டம் திவாலாகும் நுட்பங்கள் போன்ற முதலாளித்துவ நடைமுறைகளை அறிமுகப்படுத்தும்படி சிலபேர் ஆலோசனைகளைக்

கூறுகின்றார்கள். உண்மையில் இத்தகைய நடைமுறைகள் சில பகுதிகளில் பரீட்சார்த்த நடைமுறைக்கு விடப்பட்டன. ஆனால் முடிவுகள் திருப்தியளிக்கவில்லை.

மக்களுக்கு உணவு முக்கியமானது. அது இல்லாவிட்டால், அது சமூகக் குழப்பங்களுக்கு வழிவகுக்கும். ஸ்தாபனங்களிலிருந்து தொழிலாளர்களை விலக்கி விட்டு அவர்களை எவ்வித ஆதரவும் இல்லாது கைகழுவினால், அவர்களுக்கு சமூகத்தில் எவ்வித பங்கும் இருக்காது. மேலெழுந்தவாரியாக நுண்ணிய பொருளாதார நோக்கில் பார்த்தால், ஒரு தனிப்பட்ட ஸ்தாபனத்தின் செயல்திறன் முன்னேற்றமடைவது போல் தோன்றினாலும் பாரிய பொருளாதார நோக்கில் அத்தகைய நடவடிக்கைகள், சமூகத்துக்கு அதிகரித்த பல பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவிக்கும். அதைவிட முழு சமூக உற்பத்தி என்ற அடிப்படையில் செயல் திறன் அப்போது அதிகரித்திராது.

இதைவிட வேலையிழந்தவருக்கும் அவரது குடும்பத்திற்கும் ஆதரவு வழங்க வேண்டிய கடப்பாடு அரசுக்கு அப்போதும் இருக்கவே செய்யும். நீண்ட காலத்திற்கு இத்தகைய ஒரு சூழ்நிலைக்கு சீனாவால் நிதிவசதியளிக்க முடியாது. இது ஒரு நேரிடையான தீர்வு அல்ல.

சுசு :

அப்படியானால் எத்தகைய நடைமுறைகளை நீங்கள் பிரேரிக்கிறீர்கள்?

ஹீ :

நான் ஒரு பொருளாதாரவாதி அல்ல. ஆனால் உற்பத்தி சக்தியை முன்னேற்றும் அதே வேளையில் உள்நாட்டு வெளிநாட்டுச் சந்தை வாய்ப்புக்களை

விஸ்த்தரிப்பது ஒரு நேரிடையான தீர்வாக அமையலாம்.

உயர் பாவனையை வலியுறுத்தும் பிரச்சாரத்துக்கு நான் எதிரானவன். ஏனென்றால் அது சீனாவின் நிலைமைகளுக்கு பொருத்தமானதல்ல. ஆனால், சந்தையை விஸ்தரிப்பதையும் குறிப்பாக கிராமப்புறங்களில் பாவனையாளர் சனத்தொகையை விஸ்தரிப்பதையும் நான் ஆதரிக்கின்றேன். இதற்கு கிராமப்புறங்களில் வறுமையை ஒழிப்பதற்கு மேலும் செயலுக்கம் கொண்ட முயற்சி தேவைப்படும். அரசு நிதிஉதவியின்றும் ஏனைய பொருளாதார சீர்திருத்த முறைகள் மூலம், வறுமையை ஒழிக்க உழவர்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். சீனாவில் முழு கிராமப்புற மக்கட் தொகையும், பாவனைப் பொருள் பொருளாதாரத்தில் நுழைய வேண்டும். ஒரு சில செல்வந்த உழவர்கள் மட்டும் அல்லாமல் அனைவரும் நுழைய வேண்டும். விவசாய ஆதரவு என்பது அதிகரித்த தானிய உற்பத்தி என்பதைக் காட்டிலும், அதிக வரும்படியை கொண்டதாக இருக்க வேண்டும் என்று நான் நினைக்கிறேன். மிக முக்கியமான விஷயம், உழவர்களின் கரங்களில் மேலும் பணம் கைவசம் இருக்கச் செய்வதுதான். கிராமப்புறங்களில் பொருள் வாங்கும் சக்தியை முழுமையாக அதிகரிப்பதுதான், சீனாவின் கைத்தொழில் துறையில் மிதமிஞ்சிய உற்பத்திப் பிரச்சினையை விளைத்திறன் உள்ள வகையில் தீர்த்து வைக்கும். அத்துடன் இது ஒரு உண்மையான, ஆழ்ந்த பொருளாதார, சமூகப் புரட்சியாகவும் அமையும்.

உண்மையில் கடந்த 40 வருடங்களில் சீனாவின் நீண்டகால சமூக உறுதிப்பாட்டிற்கான அடிப்படை கிராமப்புறங்களிலேயே அமைந்திருக்கின்றது. சீர்திருத்த தசாப்தத்தின் போது பொருளாதார சாதனை

கள் முதலில் கிராமப்புறங்களிலேயே உருவெடுத்தன. அதே வேளையில் துல்லியமாக கிராமப்புறங்களில் தான் பொருளாதாரத் திட்டமிடல் திணைக்களம் தனது கடமைகளைக் குறைவாகச் செய்திருந்தது.

கசு :

ஐப்பானிய சஞ்சிகை ஒன்றில் “உடற்கூறு ஆட்சி” (Physiocracy) பற்றி நீங்கள் ஒரு கட்டுரை எழுதியதை நான் தற்போதுதான் நினைவுகூர்ந்தேன்.

ஹீ :

1988இல் விவசாயம் புறக்கணிக்கப்பட்ட நிலவரில் அதற்கு முந்தைய வருடங்களில் வர்த்தக மயப்படுத்தல் (Merchantism) நோக்கிய விரைவும் காரணமாக எங்கள் நாட்டின் கொள்கை வகுப்பாளர்களுக்கு “புதிய உடற்கூறு ஆட்சி” (New Physiocracy) கருத்தை அறிமுகப்படுத்துமாறு ஆலோசனை கூறினேன்.

அத்தோடு எங்களுடைய சந்தைகளை வெளிநாடுகளில் விஸ்தரிப்பதற்கான ஒரு ஒருமுகப்படுத்தப்பட்ட முயற்சியும் மற்றுமொரு சாதகமான நடைமுறையாகும். பாரிய அளவிலான வெளிநாட்டுச் சந்தைப்படுத்தலில் கிடைக்கும் இலாபம் தங்களுடைய செயற்திறனை உயர்த்தவும், தங்களை மீளக்கட்டியமைத்துக் கொள்ளவும் (இங்குள்ள உற்பத்தி) ஸ்தாபனங்களை ஊக்குவிக்கும்.

கசு :

ஓ!

ஹீ :

சமீபத்திய வருடங்களில் சீனப் பொருளாதார நிபுணர்கள் அடிக்கடி உற்பத்தி ஸ்தாபனங்களையும்,

பொருளாதார மாதிரி அமைப்பையும் நியாய ஸ்திரப படுத்துவது பற்றி பேசி வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு முன்னதாக ஒரு சீரிய ஸ்தாபனங்களையோ, பொருளாதார மாதிரி அமைப்பையோ பொருளாதார நிபுணர்கள் வடிவமைக்கவில்லை. உண்மையில் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் தொடர்ச்சியான மீளச் சீர்செய்தல், பொருந்தச் சாப்படுத்தல், தரத்தை உயர்த்துதல் ஆகியவற்றின் ஒரு பகுதியாகவே இந்த நியாய ஸ்திரப்படுத்தல் rationalization இடம் பெற்றுள்ளது. இதே வகையில் ஐப்பாவிய தொழில் ஸ்தாபனங்களில் முன்னேற்றங்கள் இடம் பெற்றிருக்கவில்லையா?

கூ :

ஆம், அது சரிதான் உண்மையில் 1960லான சீனாவின் "அன்சான் இரும்பு மற்றும் உருக்குக் கூட்டமைப்புச் சாசனம்" சில ஐப்பாவிய தொழில் அதிபர்களால் தத்தெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. உதாரணமாக, புகழ் பெற்ற இரட்டைப் பங்களிப்பு, ஒரு சீர்திருத்தம், மூன்று வழி ஒருங்கிணைப்பு (உற்பத்தி வேலையில் நிர்வாக ஊழியங்களின் பங்களிப்பு, நிர்வாகத்தில் தொழிலாளர்களின் பங்களிப்பு, பகுத்தறிவுக் சொல்வாதம், காலத்துக்கு ஒவ்வாத சட்டங்களைச் சீர்திருத்தல், அத்தோடு தொழிலாளர்கள் நிர்வாக ஊழியங்கள் தொழில் நுட்பவியலாளர்கள் ஆகியோருக்கிடையிலான நெருங்கிய ஒத்துழைப்பு) என்ற கொள்கையாகும்.

ஊ :

இது மரபு முறையான சீனக் கலாச்சாரத்தின் புல்வேறு அம்சங்களை கொண்டதாகும். இங்கு அவை ஒதுக்கப்பட்டோ, மறுக்கப்பட்டோ போய்விட்டன.

ஆனால் ஜப்பானில் அவை அங்கங்களாகப் பகுக்கப் பட்டு அதன் நவீன நாகரீகத்தினுள் ஒன்றிணைக்கப் பட்டுள்ளது.

கொன்பூசியஸ் கூறியதோடு இது ஒத்துப் போகின்றது. அவர் சொன்னார், ஒரு தொலைந்து போன சடங்கை வனாந்தரத்தில் கண்டு பிடித்து விடலாம். "இங்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படாத கோட்பாடுகளைத் தேடி ஒருவன் கிழக்குக் கடலை கடக்கலாம்" வனாந்தரம் கிழக்குக் கடல் என்று அவர் கூறியது பெரும்பாலும் கொரியாவையும், ஜப்பானையும் குறிக்கலாம். ஜப்பானுடைய வெற்றியின் ரகசியம் ஜப்பானியர்களிடம் ஒரு ஆழ்ந்த புரட்சிகர உணர்வு இல்லாதிருப்பதும் அதற்குப் பதிலாக மரபு முறைகளை ஆதரிப்பதிலும் தங்கி இருக்கலாம்.

கக :

(சிரித்துக்கொண்டே) ஓ! உண்மையாகவா? இது மிகவும் ருசிகரமாக இருக்கின்றது:

19. சீனா ஏன் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையை வலியுறுத்த வேண்டும்

ஊ :

சீனாவின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் தடையாக இருக்கும் மற்றும் ஒரு பிரதான காரணி, இந்த நாட்டின் வரையறைக்குட்பட்ட வெளிநாட்டுச் சந்தை ஆகும்.

இதற்குப் பிரதான காரணம், எனது கருத்துப்படி குறிக்கோளுக்குடன்பாடான சுயமாக எழுகின்ற இரு

வகைக் காரணங்களாலும் சீனா ஒரு நீண்ட காலத்துக்கு சர்வதேச சந்தையின் முதலீடுகளைப் பயன்படுத்தத் தவறிவிட்டது.

சீனா கலாச்சாரப் புரட்சியைத் தொடங்காமல் இருந்திருந்தால் 1966க்கும் 1976க்கும் இடையில் யுத்தத்திற்கான தயார்படுத்தலை செய்யாதிருந்தால் அதற்குப் பதிலாக அதனிடம் கைவசம் இருந்த கைத்தொழில், தொழிற்நுட்ப அஸ்த்திவாரத்தை முழுமையாகப் பாவித்திருந்தால், அதன் ஆதாரவளங்களை முழுமையாகப் பெற முயன்றிருந்தால், உலக சந்தையை தீவிரமாகப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற மக்களுடைய கருத்தை சாதகமாக எடுத்து செயற்பட்டிருந்தால், ஆசிய-பசுபிக் பிராந்தியத்தின் விரைவுப் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கான வாய்ப்பு நான்கு சிறிய டிராகன் நாடுகள் கையில் வீழ்ந்திருக்காது. எந்த நாடு பலம்மிக்க பொருளாதார சக்தியாக உருவெடுக்கப் போகின்றது என்ற கேள்விக்குக்கூட ஒரு வேறுபாடான பதில் கிடைத்திருக்கும். 1949க்குப் பின்பு நாங்கள் மிகப் பெரிய அரசியல் தவறுகள் செய்த காலம் இந்தகால கட்டமாகத்தான் இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். சீனாவின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கான அற்புதமான வாய்ப்புக்கள் நிறைந்த ஒரு தசாப்தத்தை நாம் இழந்து விட்டோம். ஏனென்றால் இந்த தசாப்தத்தின் போதுதான் ஜப்பானும் இந்த நான்கு சிறிய டிராகன் நாடுகளும் தங்கள் முன்னேற்றத்தைத் தொடங்கின.

சுசு :

நீங்கள் சொல்வது சரி.

ஹீ :

தொழில் மயப்படுத்தலுக்கும், நவீன மயப்படுத்தலுக்கும் பெருந்தொகையான நிதி தேவை என்பதை சம

சீ-10

கால வரலாறு நிரூபிக்கின்றது. அத்தகைய நிதி உள்ளூர் சந்தையில் இருந்து மட்டும் திரட்டப்படுவது ஒன்றல்ல.

உதாரணமாக 19ஆம் நூற்றாண்டின் கைத் தொழில் புரட்சியின் போது பிரிட்டனும், பிரான்சும் காலனியாதிக்கக் கொள்ளை மூலம் பெரும் தொகையான நிதியைத் திரட்டின. 1870ஆம் ஆண்டில் பிரஷ்ய—பிரான்சு யுத்தத்தின்போது ஜெர்மனி தான் பெற்ற வெற்றியின் காரணமாக பிரான்சிடமிருந்து பெறப்பட்ட யுத்த நட்டஈட்டுத் தொகையைப் பாவித்து தொடர்ந்து வந்த மூன்று தசாப்தங்களில் அதன் கைத்தொழில் அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்தியது.

மெய்ஜி சீர்திருத்தத்திற்கு பின்பு ஏற்பட்ட ஜப்பானின் பொருளாதார வளர்ச்சியும் கூட 1894—1895ஆம் ஆண்டு சீனா—ஜப்பானிய யுத்தம், ஜப்பானிய-ரஷ்ய யுத்தம் ஆகியவற்றால் பெறப்பட்ட யுத்த நஷ்ட ஈட்டுத் தொகையின் ஆதரவினால் உருவானதே. 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும், 20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் அமெரிக்காவில் ஏற்பட்ட கைத்தொழில் அபிவிருத்தியும் கூட பசுபிக் முன்னாள் ஸ்பானிய காலனிகள், தென் அமெரிக்கா, கரீபியன் பிரதேசங்களில் கையகப்படுத்தப்பட்ட, கொள்ளை அடிக்கப்பட்ட ஆதார வளங்கள் மூலம் பெறப்பட்டதே. ஆகவே முதலாளித்துவ நாடுகளின் கைத்தொழில் மயப்படுத்தல் ஏனைய நாடுகளின் ஆதார வளங்களைக் கொள்ளையடித்ததன் மூலமே செய்யப்பட்டன.

ஆயினும் கைத்தொழில் மயப்படுத்தலுக்கான சோசலிசப் பாதை மாறுபாடானது. சோவியத் யூனியன், சீனா ஆகிய இரண்டு நாடுகளும் பிரதானமாக தங்களுடைய உள்ளூர் சந்தையிலேயே தங்கி

யிருந்தன. விஞ்ஞானம், தொழில் நுட்பம் ஆகிய வற்றின் அபிவிருத்திக்கும் கைத்தொழில் மயப்படுத்தலுக்கும் தேவையான நிதிகளைப் பெறுவதற்கு வகாதிபத்திய நாடுகள் பொருளாதாரத் தடை விதித்திருந்தமையே இதற்குப் பிரதான காரணமாக இருந்தது.

இதைவிட தங்களுக்கு இருந்த நிதிப்பற்றாக்குறை மட்டுமன்றி சோவியத் யூனியனும், சீனாவும் ஏனைய அபிவிருத்தி அடையும் நாடுகளுக்கு உதவி வழங்க வேண்டிய சுமையின் பெரும் பகுதியைத் தாங்க வேண்டி இருந்தது.

நிதி திரட்டுவதற்கு உள்ளூர் சந்தையை நம்பி இருத்தலுக்குக் கடுமையான உழைப்பு, சிக்கனம் எங்களுடைய மக்களின் தியாகம் ஆகியன தேவையாக இருந்தது. இந்த நிலைமை சில சமுதாயப் பிரச்சினைகளையும் தோற்றுவித்தது. அதே வேளையில் விரைவான பலாபலன்களை எதிர்பார்க்கும் பொது மக்களின் மனோ எழுச்சியையும் தோற்றுவித்தது.

ஆகவே சீனாவின் நவீன மயப்படுத்தலுக்கு நாடு தொடர்ந்து திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிப்பது அவசியமாகின்றது.

சுசு :

அது சரி.

20. சீனாவின் அபிவிருத்திக்கு வாய்ப்பு வழங்கல்

நீ :

என்னைப் பொறுத்தவரை, கடந்த பொருளாதார மாற்றத் தொடக்கத்தின்போது, பூர்வாங்க வேலை

களுக்கு சீனா அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தது. எதிர்காலத்தில் சீனா அதன் கைத்தொழிலை உலக சந்தைக்குள் செலுத்த முயற்சிக்கவேண்டும். நவீன மயப்படுத்தலுக்கான நிதியை உள்ளூர் சந்தையில் இருந்து திரட்டுவது போதுமானதல்ல. அதேவேளை வரையறுக்கப்பட்ட அளவு வெளிநாட்டு நிதியையே பெறமுடியும். சர்வதேச நிதி ஸ்தாபன சந்தையில் இருந்து கூடுதல் விகித வட்டிக்கு அளவுக்கு மிஞ்சிய கடன்களைப் பெறுதல் ஒரு பொருளாதாரத் தற் கொலைக்கே இட்டுச் செல்லும். ஒரே ஒரு சாத்தியமான வழிமுறை கூடுதலான உற்பத்திப் பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்வதேயாகும்.

சீனாவின் மொத்தக் கைத்தொழில் அஸ்திவாரமும், தொழில்நுட்ப வலுவும் ஆசிய-பசுபிக் பிராந்தியத்திலுள்ள நான்கு சிறிய டிராகன் நாடுகளைக் காட்டிலும் சில துறையில் நல்ல நிலையில் இருக்கின்றன. நிலைமை இவ்வாறாக இருக்க அவர்களுடைய கைத்தொழில் சந்தையில் ஏன் சீனா நுழையாமல் இருக்கின்றது என்று நான் ஆச்சரியப்படுகின்றேன். அதற்கு மாறாக தன்னுடைய சொந்த சந்தையை அவர்கள் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று சீனா ஏன் எதிர்பார்க்கின்றது.

சுசு :

நல்லது. நீங்கள் தற்போது சொன்னது போல தற்போதைய உலக வர்த்தக நிலைமை வளர்முக நாடுகளுக்கு வாய்ப்பானதாக இல்லை.

ஹீ :

நீங்கள் கூறுவது சரி. ஆனால் சீனா, அதன் தற்போதைய கைத்தொழில் வளங்களை முழுமையாக முயற்சித்துப் பெற்றால் தற்போதுள்ள உபகரணங்களை முழுமையாகப் பயன்படுத்துவதோடு அவற்றை

மறுசீரமைத்து அதன் பின்பு முதலில் பசபிக் விளிம்பிலுள்ள நாடுகளிலும் பின்பு ஆசியா, ஆப்பிரிக்கா, லத்தீன் அமெரிக்கா நாடுகளிலும் உள்ள சந்தைகளில் நுழைந்தால் நாட்டின் கைத்தொழிலை மீள்வலுவூட்டும் அதன் முயற்சியில் சீனா ஒரு புதிய சக்தி மிக்க உத்வேகத்தைப் பெறும்.

சுசு :

ஐப்பானிலுள்ள சிறிய, நடுத்தர தொழில் நிறுவனங்கள் தாய்வான், கொரியா ஆகிய நாடுகளின் நிறுவனங்கள் இந்தக் கருத்தைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றன. இதே போன்ற ஒரு நிலையை அடையவே இவர்களும் முயற்சி செய்கின்றார்கள்.

ஹீ :

இந்தப் பொருளாதார யுத்த களத்தில் முதலீட்டுத் தொழில்நுட்ப ஆதரவு சீனாவிற்குக் குறைவு. ஆனால் மிதமிஞ்சிய மனித வள சக்தியும் ஒப்பீட்டளவில் மலிவான சம்பள விகிதமும் சாதகமாக இருப்பதாக சீனா பறைசாற்றுகின்றது. இதில் இரண்டாவது சாதக நிலை கடந்த சில வருடங்களாக சீனாவில் செயற்படும் பல்தேசிய நிறுவனங்களால் தளர்ந்து போய் விட்டன.

நாணய ஒப்பீடு அடிப்படையில் சீனா குறைந்த சம்பளங்களை வழங்குகின்றது என்ற கருத்து உண்மைதான். சீனத் தொழிலாளி ஒருவரின் சராசரி வருடாந்த சம்பளம் அமெரிக்க டாலர் 400 முதல் 500 ஆகும். இருப்பினும் சீனாவின் நுகர்ச்சிப் பொருட்களின் விலைகள் அடிப்படையில் நுகர்ச்சிப் பொருட்களாக இதை மாற்றி, பின்பு இந்த நுகர்ச்சிப் பொருட்களின் பெறுமதியை ஐப்பானிய அமெரிக்க சந்தைகளின் நுகர்ச்சி விலைகள் அடிப்படையில்

அமெரிக்க டாலர்களாக மாற்றிக் கணக்கிட்டால் சீனத் தொழிலாளியின் சராசரி வருடாந்த சம்பள விகிதம் முழு மாறுபாடான ஒரு தோற்றத்தைத் தரும். பண வருமானம் தவிர்ந்த ஏனைய வருமான அடிப்படையிலும், பொருட்களை வாங்கும் சக்தியின் அடிப்படையிலும் பார்த்தால், கைத்தொழில் நாடுகளோடு சீனாவின் சம்பள விகிதத்தை ஒப்பிடவே முடியாது. அந்த அளவுக்கு சீனாவின் சம்பள விகிதம் குறைவாக உள்ளது.

சீனாவின் வாழ்க்கைத் தரம் வளர்முக நாடுகளின் வாழ்க்கைத் தரத்தோடு ஒப்பிடுகையில் குறைந்த தென்று கூற முடியாது. ஆகக் குறைந்தது என்று கூறுவதற்கு இடமேயில்லை. வளர்முக நாடுகளின் சாதாரண மக்கள் ஒரு சீன விவசாயியோ அல்லது மத்திய தர வருமானமுள்ள குடும்பம் ஒன்றோ அனுப்பிவிக்கும் உணவு, உடை, வீட்டு வசதி, போக்கு வரத்து வசதி ஆகியவற்றைப் பார்த்துப் பொறாமைப் படுவர். உதாரணமாக சீனாவை அது ஒரு வாகன வசதியுடைய தேசம் அல்ல. அது பைசிக்கிளில் (மிதி வண்டி) நகரும் நாடு என்று ஒரு காலத்தில் மக்கள் கேலி செய்தனர். சீனாவில் சைக்கிள்கள் பிரபல்யம் அடைந்ததை அவர்கள் பார்த்தார்கள். கிராமப் புறங்களிலும், நகரப் புறங்களிலும் ஒவ்வொரு வயது வந்தவரிடமும் பெரும்பாலும் ஒரு சைக்கிள் இருக்கின்றது. வெகு சில நாடுகளில் மட்டுமே குடும்பங்கள் சொந்தமாகக் கார்களை வைத்திருப்பது பிரபலமாக உள்ளது என்பதை இவர்கள் அறிய மாட்டார்கள்ளா? கார்கள் உற்பத்தி செய்யும் நாடான ஜப்பானில் கூட ஒவ்வொரு குடும்பமும் சொந்தமாகக் கார்களை வைத்திருக்கவில்லை. உலகில் உள்ள எத்தனையோ வளர்முக நாடுகளில் கிராமங்கள் வீதிகளால் இணைக்கப்பட்டவில்லை. நடப்பதற்குப் பதிலாக வேறு

ஏதாவது வழியில் பயணம் செய்ய இயந்திர வாகன வசதிகள் இல்லை. அதற்குப் பதிலாக மக்கள் ஒன்றில் நடந்து செல்கிறார்கள் அல்லது கழுதைகளில் சவாரி செய்கிறார்கள்.

சீனாவின் அபிவிருத்தி பற்றிய ஆதாரமற்ற விமர்சனங்களுக்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டான உதாரணமாகும். சீனாவின் சமூக நுகர்ச்சி அளவு, நல்வாழ்வுக்கான சேவை அளவுகளை சில பேர்கள் எப்பொழுதும் அமெரிக்காவுடன் ஒப்பீடு செய்கிறார்கள். ஆனால் இவர்கள் ஒன்றை மறந்து விடுகிறார்கள். உலகத்தில் ஒரே ஒரு அமெரிக்கா மட்டும்தான் இருக்கின்றது. அது பொருளாதார ரீதியாக, அரசியல் ரீதியாக ஏனையவர்களுக்கு நீதியாக நடக்காத உயர்ந்த மேலாதிக்க நிலையுள்ள நாடு. இரண்டாவதாக அமெரிக்கா சிதைந்து வருகின்ற நாடு. உலக வரலாறு முக்கியமான மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகி வருகின்ற ஒரு கால கட்டத்தில் எத்தனை காலத்துக்கு அமெரிக்கா அதன் ஆடம்பர வாழ்க்கை முறையையும் விரயமாக்கும் வாழ்க்கை முறையையும் தொடர முடியும். இந்தக் கேள்வி உலகம் முழுவதும் கேட்கப்படுகின்றது.

சுசு :

ஓ! நீங்கள் கடுமையாக கண்டனம் செய்கின்றீர்கள்.

ஹீ :

கடந்த சில வருடங்களில் உயர்வான நுகர்ச்சிப் பொருள் விலை, உயர்ந்த சம்பளம் போன்ற கைத் தொழில் நாடுகளின் முறைகளை சீனாவில் அறிமுகப்படுத்த சில மனிதர்கள் முயற்சி செய்துள்ளனர். சீனத் தொழிலாளர்களின் உண்மையான சம்பள விகிதத்தை கைத்தொழில் நாடுகளின் சம்பள விகிதமளவுக்கு உண்மையில் உயர்த்தினால் சர்வதேச

சந்தையில் சீன நுகர்ச்சிப் பொருட்கள் போட்டி போடுவது இயலாத காரியமாகின்றும். சீனா வெளி நாட்டு மூலதனத்தை அறிமுகப்படுத்தியபோது இந்தப் பிரச்சினையை எதிர்நோக்க இல்லை.

இந்தவழி தவறில்லை. தற்போது திருத்திக் கொள்வதில் சிரமங்கள் இருந்தபோதிலும் அவ்வாறு செய்வதற்கு இன்னமும் காலம் கடந்துவிடவில்லை.

சீனாவின் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை நான் மேற்குறிப்பிடும் சிந்தனை அடிப்படையில் மாற்றம் பெறுமானால், கடுமையாக உழைப்பதற்கான மனோதிடத்தை சீனா மீண்டும் வளர்த்துக் கொள்ளுமானால், ஐப்பானியர்களாகிய நீங்கள் 1950, 1960 களில் எவ்வாறு உங்கள் வாயையும் வயிற்றையும் கட்டிக்கொண்டு கடுமையாக உழைத்தீர்களோ ஏற்றுமதிகளை விஸ்தரித்தீர்களோ அவ்வாறு சீனாவும் செய்யுமானால் சீனாவின் பொருளாதார அபிவிருத்தி மிகுந்த வளமுள்ளதாக நிச்சயம் மாற்றமடையும்.

21. எதிர்நோக்கும் ஒரு "முன்றாவது அலை"

கசு :

1978—1988க்கு இடையிலான 10 ஆண்டுகளில் சீனாவின் பொருளாதார அபிவிருத்தியை திரு. ஹீ அவர்களே, நீங்கள் எவ்வாறு மதிப்பீடு செய்கின்றீர்கள்?

ஹீ :

இது ஒரு முக்கியமான கேள்விதான் இது பற்றி இன்னமும் யோசித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன்.

இன்னமும் படித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். இதை நான் முழுமையாக ஆராய்ந்து முடிக்கவில்லை.

1978—1988க்கும் இடையில் 10 ஆண்டுகள் நீடித்த இந்த சீர்திருத்தத்தை இரண்டு கட்டங்களாகப் பிரிக்க வேண்டும். முதலாவது கட்டம் 1984இல் முடிவடைந்தது. இக்கால கட்டத்தில் சீனப் பொருளாதாரம் அதன் உத்வேகத்தை விவசாய சீர்திருத்தம் மூலம் பெற்றது. இந்தக் கால கட்டத்தில் பொருளாதார சீர்திருத்தம் உறுதியான சாதனைகள் மூலம் சிறப்பும் பெற்றது. 1979—1983க்கு இடையில் சீனப் பொருளாதாரம் 8 விகித சராசரி வருடாந்த வளர்ச்சியைப் பெற்றது. நுகர்ச்சிப் பொருட்களின் விலைகள் உறுதியாக இருந்தன. சந்தை விநியோகமும் சிறப்பாக இருந்தது.

இரண்டாவது காலகட்டத்தின்போது சீர்திருத்தத்தின் மையம். நகரங்களுக்கு மாறியது. பிரச்சினை மேலும் சிக்கலாகியது. அந்த வருடங்களில் சீனப் பொருளாதாரம் மிக உயர்ந்த வளர்ச்சியை அடைந்தது. நகர்புற, கிராமப்புறங்களின் வேளித் தோற்றம் பிரமிக்கத்தக்க மாறுபாடடைந்ததோடு அவர்களின் வாழ்க்கைத்தரமும் வெகுவாக உயர்ந்தது.

1984 கடைசியில் எப்படியிருப்பினும் சீன நகர்புறப் பொருளாதாரத்தில் மூன்று அலைகள் உருவாகின.

ஒன்று வியாபார தொடக்க அலை. இந்த அலையின் வளர்ச்சி “மூன்றாவது அலை” என்று அழைக்கப்படும் விஷயத்தோடு தொடர்புடையது. இந்தக் கோட்பாடு அமெரிக்காவின் நம்பிக்கையுள்ள எதிர்காலத்தாடு தொடர்புடையது. சமூக வளத்தை விநியோக நடைமுறை மூலம் உருவாக்க முடியும் என்று இது வலியுறுத்துகின்றது. இந்தக் கோட்பாட்

டில் கவரப்பட்டு முழுக் கட்சியும், அரசும், இராணுவமும், வெகுஜனங்களும், மாணவர்களும் மூன்றாவது தொழிற்றுறையில் இறங்கினர்.

இருப்பினும் இந்த “மூன்றாவது தொழிற்றுறை” அமெரிக்கப் பொருளாதாரத்தைப் பொறுத்தவரை சர்வதேச நிதியம், கடன் வழங்கள், உயர் தொழில் நுட்பம், உயர் தொழிற்றுட்ப வர்த்தக உரிமை, ஏனைய துறைகளில் தங்கியிருக்கிறது. இது அடிப்படையில் சீனாவின் மூன்றாவது தொழிற்றுறையில் இருந்து மாறுபட்டிருக்கிறது. சீனாவின் இத்தொழிற்றுறை பிரதானமாக சில்லறை வியாபாரம் வர்த்தகம், சிக்கை அலங்காரம் போன்ற அன்றாட சேவைகளையே உள்ளடங்கியுள்ளது.

லத்தீன் அமெரிக்காவின் சமகாலப் பொருளாதார வரலாறு பற்றிய ஒரு புத்தகத்தை நான் படித்தபோது 1940களில் லத்தீன் அமெரிக்கப் பிராந்தியத்தில் முழுத் தேசிய உற்பத்தியில் 51 சதவீதம் “மூன்றாவது தொழிற்றுறையால்” பெறப்பட்டுள்ளது. அது பிரயோசனமற்ற தேவைக்கதிகமான ஊழியர்களைக் கொண்ட மூலப் பொருள் தேவைப்படாத உற்பத்திப் பிரிவு அங்கு இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதோடு (லத்தீன் அமெரிக்கப் பொருளாதாரம் பக்கம் 29. பீப்பிள்ஸ் பப்ளிஜிங் ஹவுஸ்) அங்குள்ள பொருளாதாரம் மிகவும் பின்தங்கியது என்பதையும் வெளிப்படுத்துகின்றது.

மற்றுமொரு பக்கத்தில் ஒரு தகவல் வழங்கும் சமூகம் அல்லது ஒரு தகவல் வழங்கும் காலகட்டம் எதிர்காலத்தில் உற்பத்திக் கைத்தொழிலை மாற்றிடு செய்யுமா என்பது கேள்விக்குரியதே. சமீபத்தில் மொறிட்டா அக்கிபு என்பவரின் ஒரு புத்தகத்தைப் படித்தேன், (ஐப்பானிய சொனி கார்ப்பரேஷனின்

பணிப்பாளர் குழுத் தலைவர் இவர்) அத்தகைய ஒரு காலகட்டம் பற்றிய கருத்தை இவர் மறுதலித்திருக்கிறார். அத்தோடு அமெரிக்கர்கள் உற்பத்திக் கைத் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதைவிடுத்து சர்வதேச கடன் வழங்கல், ஏனைய நடவடிக்கைகளில் தங்கள் முயற்சிகளை பிரத்தியேகமாக செலவழிப்பார்களா எனால் அது அமெரிக்காவுக்குத் தீங்கை விளைவிக்கும் என்று எச்சரிக்கிறார், அமெரிக்கப் பொருளாதாரம் அழுகி வருவதற்கு இது ஒரு காரணம் என்று அவர் நம்புகிறேன்.

சுச :

த ஜப்பான் தட் கான் சே நோ? (" The Japan that can say no ") என்ற புத்தகத்தையா நீங்கள் குறிப்பிடுகின்றீர்கள்?

ஹீ :

ஆம், வியாபார வெறி ஏற்பட்டபின்பு உயர் பெறுமதிப் பொருட்களின் நுகர்ச்சி அலை-மிகவும் குறிப்பிடக் கூடியதாக உயர்தர வீட்டுப்பாவனை மின்சார உபகரணங்களின் நுகர்ச்சி அலை உண்டாகியது. சீனாவின் நகரங்களிலும் கிராமப்புறங்களின் ஒரு பகுதியிலும் ஆடம்பரமான வீட்டுப்பாவனை மின்சார உபகரணங்களின் நுகர்ச்சி மட்டத்திற்கு வளர்முக நாடுகள் மட்டும் அல்லாது கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகள், சோவியத் யூனியன், ஸ்பெயின் ஏனைய சில ஓரளவு கைதொழில் மய நாடுகள் கூட ஒப்பீட்டளவில் வரமுடியாது என்று கூறப்படுகின்றது.

அதே வேளை அமெரிக்க கலாச்சாரமான மாடு மேய்ப்போர் (Cow Boys) ஹிப்பி, யுப்பி கலாச்சாரங்களும் உயர் பெறுமதி நுகர்ச்சி அலையோடு எழுந்த இலக்கியம், கலை, நாடகம் ஆகியன சீனா முழுவதும்

பரவின. கொஞ்சக் காலத்திற்கு சீனாவில் அமெரிக்க-கலாச்சாரம் பிரதான நீரோட்டமாகவும் தலையாய குரலாகவும் ஒழித்தது. இது சீனாவைப் பொறுத்த வரை மிக மோசமான ஒரு மாற்றமாகும். ஒரு வளர் முக நாடு முன்பிருந்தது போலவே அதன் பொருளாதாரம், விஞ்ஞானம், தொழில்நுட்பம் ஆகிய துறைகளில் அபிவிருத்தி அடைவதற்காக கடுமையான உழைப்பை எதிர்நோக்கி இருக்கும் நிலையில் அதை அடைவதற்காக நீடித்த போராட்டத்தையும் கடும உழைப்பையும் வேண்டி நிற்கும் நிலையில் இது மிக மோசமான ஒரு மாற்றமாக அமைந்தது.

சுச :

அது சரிதான்.

ஹீ :

முன்றாவது அலை, பல்வேறு பகுதிகளிலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆடம்பர உல்லாசப் பயண விடுதிகள் என்று வர்ணிக்கப்பட்ட பாரிய அளவிலான கட்டிடங்களை நிர்மானித்தவையாகும்.

ஒரு கீருத்தில் பார்க்கப்போனால் இந்த வசதிகளை உருவாக்குவதற்கு உபகரண முதலீடு தேவை. இதில் ஈடுபட்ட பல்வேறு நிறுவனங்கள் இதை உல்லாசப் பயணத்தை முன்னெடுப்பதற்கு உதவி செய்யும் அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டித் தரும் ஒரு உற்பத்தி சக்தியாகவே கருதுகின்றது.

இதில் ஒரு பழைய பிரச்சினை தலைதூக்குகின்றது. மனத்தூண்டுதலில் எழுகின்ற தேவைகளெல்லாம் உண்மையான தேவைகளல்ல. இந்த ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் உல்லாசப் பயண விடுதிகள் கட்டுவதில் பெருமளவிலான முதலீடுகளைச் செய்த பெருமுது ஒரு மதிப்பீடு செய்யப்பட்ட ஒரு பொருளாதாரத்

தேவையை அடிப்படையாக வைத்தே இவ்வாறு செய்தார்கள். ஆனால் அந்த உள்ளூர் உல்லாசப் பயணத் துறையின் பரிமாணம் எவ்வளவு பெரிதாக இருக்கும் என்பது பற்றி அவர்கள் தீவிரமாக ஆலோசிக்கவில்லை. இதன் விளைவு என்னவென்றால் இந்த ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் உயர்மட்ட விடுதிகள் பல இடங்களில் காளான்கள் போல் முளைத்தன. ஆனால் இவற்றின் பாவனை பொதுவாகக் குறைவாகவே இருந்தது. இதனால் விடுதிகள் உறைந்து போன கட்டிட முதலீடுகளாயின. மக்கள் விடுதிகளைக் கட்டுவதற்கு தீர்மானித்த நேரத்தில் இந்த விஷயங்களை உணரவில்லை.

பார்வையாளர் மண்டபங்கள், விடுதிகள் ஏனைய கட்டிடங்களைக் கட்டுவதில் செய்யப்பட்ட மிதயிஞ்சிய முதலீடுகளும் பிரதான கட்டிடங்களின் விஸ்தரிப்புக் கட்டுமானமும் பெருமளவு அரசு நிதிகளை காலியாக்கிவிட்டன. அத்துடன் அவை கட்டிமுடிக்கப்பட்ட பிறகு அவற்றின் தொகை அதிகமாக இருந்தன. ஆனால் இவற்றில் தங்குவோர் விகிதம் குறைவாக இருந்தது. முதலீட்டுப் பணத்தை முதலீடு செய்தவர்களுக்குத் திருப்பிச் செலுத்த முடியாமற் போயிற்று. இந்த இடத்தில் முதலீடு செய்தது அரசாங்கமே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இருப்பினும் இந்த முதலீட்டின் குறிப்பிடத்தக்க அளவு தொகை பல்வேறு வகையான கடன்கள் மூலம் வழங்கப்பட்டிருந்தவை. முதலீடு வெற்றிபெற்றதோ, இல்லையோ, முதலும் வட்டியும் குறிப்பிட்டக் காலங்களில் திருப்பிச் செலுத்தப்பட வேண்டும். இது அரசின் நிதி நிலையில் பாரிய அழுத்தத்தை ஏற்படுத்துவதோடு கடந்த வருடங்களில் மத்திய உள்ளூர் அரசுகளில் நிதி நிலை பற்றாக்குறை ஏற்பட்டதற்கு இதுவும் ஒரு காரணமாகியது.

1989 கோடைகாலத்தில் நீண்ட கால மிதமிஞ்சிய முதலீடுகளின் விளைவாக ஏற்பட்ட பொருளாதாரப் பதட்ட நிலை திடீரென்று வெளிப்பட்டது. இது நுகர்ச்சிப் பொருள் பற்றாக்குறை எரிபொருள் சக்திப் பற்றாக்குறை, கச்சா மூலப் பொருட்கள் பற்றாக்குறை முதலீடுகளில் இருந்த கட்டிட அமைப்புச் சமன் சீரற்ற நிலை, விரைவாக ஏற்பட்ட பணவீக்கம் ஆகிய தோற்றத்தில் உருவாகியது. 1988—1989இல் உரிய விகிதத்தில் இல்லாத பொருளாதார அபிவிருத்தி ஏற்பட்டதற்கு இதுவே காரணமாகியது.

மேலெழுந்த வாரியாகப் யார்த்தால், விநியோகத்தைவிட தேவை அதிகமாக உருவானதே இதற்குக் காரணம் என்பதோடு இதன் விளைவாகப் பொருட்கள் ஆதார வளங்கள் முதலீடு அனைத்திலும் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. இருப்பினும் மிதமிஞ்சிய முதலீட்டை பலன் தரக்கூடிய துறைகளில் ஈடுபடுத்தியும் அந்த சந்தையின் தாக்குப்பிடிக்கும் சக்தியை மிஞ்சப் போனதுமே இந்தப் பிரச்சினைக்குப் பிரதான காரணம் என்று நான் கருதுகிறேன். இதனால் உபகரணங்கள் சோம்பிக்கிடக்கின்றன. உற்பத்தித் தயாரிப்புக்கள் கூடுதலாக இருப்பில் இருக்கின்றன. இது அரசின் நிதிநிலையில் மிதமிஞ்சிய அழுத்தத்தைக் கொண்டதோடு கடன் தொகைகள் அரசுக்கு திருப்பிச் செலுத்தப்படாததால் அதனால் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய பொருளாதாரப் பெறுபேறுகளை அரசு பெறுவதில் தடை ஏற்பட்டது.

பொருளாதாரச் சூழலை முன்னேற்றும் கொள்கையை அரசு அறிமுகப்படுத்தியிருப்பதும் 1988ஆம் ஆண்டின் பொருளாதார நடைமுறையை திருத்துவதும் இந்த திசை மாறுபாட்டை திருத்திக்கொள்ளும் நோக்கத்திலானவையே. தற்போது இந்த முயற்சி

நல்ல பெறுபேறுகளை தந்துள்ளது. 10 வருட பொருளாதாரச் சீர்திருத்தம் எப்படி இருப்பினும் சீனாவை ஒரு உறுதியான கைத்தொழில் விவசாய அஸ்திவாரம் ஒன்றை கட்டி எழுப்பியுள்ளது. அத்தோடு ஒரு சக்திமிக்க விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப னியலாளர்கள் கட்டமைப்பையும் உருவாக்கியுள்ளது. சீனா அதன் அரசியல் உறுதிப்பாட்டை பேணுகின்ற வரைக்கும் சீனா அதன் பொருளாதாரத்தை மேலும் அபிவிருத்தி செய்து கொள்ள முடியும். சீனாவின் நவீன மயப்படுத்தல் குறிக்கோள் எட்டப்படும் என்பதில் நான் முழு நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறேன்.

22. எதிர்காலம் பற்றிய ஜப்பானின் தெரிவு

தீரு. ஹீ அவர்களே! சீனா ஜப்பானுக்கிடையான எதிர்கால உறவுகள் பற்றி என்ன கூற விரும்புகின்றீர்கள்?

சீனாவுக்கும் ஜப்பானுக்கும் இடையிலே ஒரு விளங்கிக்கொள்ள முடியாத சிக்கலான, நீண்டகால உறவு இருக்கிறது. புனியியல் ரீதியான, கலாச்சார ரீதியான தொடர்புகளோடு உலகப் பொருளாதாரத்தில் அதிகரித்து வரும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிலையில் ஜப்பான் இருப்பதாலும், இந்தத் தொடர்புகள் மேலும் உறுதியாக வேண்டுமென்பது அவசியமாகிறது.

உலகத்தில் ஏற்பட்டு வரும் மாற்றங்களோடு, ஜப்பானிய, அமெரிக்க உறவுகளில் ஏற்பட்டு வரும் மாற்றங்கள் காரணமாக, ஜப்பான் அதன் பூகோள மூலோபாயத்தை மீள்சீரமைத்துக் கொள்ளுவதில், ஜப்பான் தற்போது ஒரு முக்கியமான தெரிவை எதிர்

நோக்கியுள்ளது. ஜப்பான் தற்போட்களை எதிர் நோக்கியுள்ளதாகத் தெரிராணுவ சித்தாந்தம். பொருளாத அடிப்படையிலான ஏகாதிபத்தியம், வடனான நெருங்கிய பொருளாதார அஉறவு, சீனாவுடனும் ஆசிய-பசுபிக் துடனுமான நெருங்கிய பொருளாதாரக் என்பவையே இந்த நான்கு தெரிவுகளுமாகு.

இந்த நான்கு தெரிவுகளும் ஜப்பான் அரசியல் பொருளாதார சிந்தனாவாதிகளால் திக்கப்படுவதை நான் அவதானித்திருக்கிறே. அத்தோடு அங்குள்ள மக்கள் தங்கள் ஆலோசககளை இது விஷயத்தில் கூறுவதற்கு தயாரா இருக்கிறார்கள்.

சுசு :

அது உண்மை! ஆனால் உங்களுடைய கருத்து என்ன?

ஹீ :

அதன் பொருளாதார விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப வலுவோடு மீண்டும் இராணுவப்பாதையைத் தெரிந்து அதில் நுழைவதற்கு இன்றைய நிலையில் ஜப்பானுக்கு சக்தி இருக்கின்றது. ஆனால் இந்தப் பாதையை ஜப்பான் ஒருக்காலும் தெரிவு செய்யக் கூடாது. வெளிப்படையாகக் கூறினால் இத்தகைய ஒரு தெரிவு ஜப்பானுக்கு தற்கொலைக்கு சமமாகவே முடியும். ஒருபுறத்தில், ஆசியா முழுவதும் உலகமும் உசார்நிலை அடையும். ஏனைய அனைத்து நாடுகளும் கூட்டாக ஜப்பானுக்கு எதிராக பொருளாதாரத் தடை நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டால் அதன் விளைவு ஜப்பானியப் பொருளாதாரத்திற்கு தாங்கிக்

கொள்ள முடியாத நிலையை ஏற்படுத்தும். ஏனென்றால் ஜப்பான் நூறு சதவீத உலக சந்தையே நம்பி இருக்கின்றது. மற்றொரு புறத்தில் இந்த அணு ஆயுத யுகத்தில் ஜப்பானியத் தீவுகள், சோவியத் மற்றும் சீன அணுவாயுதப் படைகளின் தடுப்பு சக்திக்கு உட்பட்டே இருக்கின்றன. இந்த இரண்டு பெரும் வல்லரசுகளும் ஜப்பானின் ஆயுத விரிவாக்கத்தை அனுமதிக்குமென்று நான் நம்பவில்லை. ஏனென்றால் அது சீனாவின் பிரதான நிலப்பரப்பிற்கும், சோவியத் தூரகிழக்குப் பகுதிக்கும் ஒரு பாரிய ஒரு மறை பொருள் உள்ள அச்சுறுத்தலாக இருக்கும்.

அமெரிக்க மக்கள் தொடர்பு சாதனங்களில் சில பகுதியினர் ஜப்பானை இராணுவ நடவடிக்கைகளை விரிவாக்கம் செய்யும்படி தூண்டுகிறார்கள். இந்த ஆலோசனை நல்ல நோக்கத்தோடு எழந்ததா? அல்லது அந்தரங்கமான கொள்கை அடிப்படையிலானதா என்பதை தீவிரமாக ஆராயும்படி நான் ஜப்பானியர்களைக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

இரண்டாவது தெரிவு ஏகாதியப் பாதையை தேர்ந்தெடுத்து முடிவற்ற பொருளாதார விரிவாக்கத்தில் ஈடுபட்டு மேலாதிக்க நிலையை நோக்கி அத்தோடு ஏனைய வல்லரசுகளோடு சேர்ந்து உலகத்தை மீள்பிரித்து ஆளுவதே இந்தத் தெரிவு. ஜப்பான்தான் அமெரிக்காவிற்கும் ஐரோப்பிய பொதுச்சந்தை நாடுகளுக்கும் பொருளாதார அடிப்படையில் போட்டியாளனாக இருக்கக்கூடிய ஒரே நாடு. இறுதியில் அது தன் சொந்த வழியிலேயே மேலாதிக்க நிலையை அடைவதற்கு போட்டியிடக் கூடும். இந்தப் பாதையைத் தெரிவு செய்வதற்கு நோக்கமுள்ள ஒரு

இயக்கம் ஜப்பானில் இருப்பதுபோல் தெரிகின்றது. ஆனால் இது ஒரு ஆபத்தான வழியாகும்.

மூன்றாவது தெரிவு அமெரிக்காவுடன் கூட்டுச் சேர்வது ஆகும். இந்தக் கருத்தை பிரதிநிதித்துவப் படுத்தும் ஒரு கட்டுரையை நான் சமீபத்தில் படித்தேன். "மூன்றாவது நூற்றாண்டு" என்ற இந்த நூல் ஒரு அமெரிக்கராலும் ஒரு ஜப்பானியராலும் கூட்டாக எழுதப்பட்டது. ஜப்பானிய செய்தித்தாளில் ஒரு கருத்துப் படத்தையும் (Cartoon) பார்த்தேன். அதற்கு இடப்பட்டிருந்த கேலியான தலைப்பு "ஜப்பான்நான் அமெரிக்காவின் ஆசைநாயகி"

கக :

ஜப்பானியர்களிடம் அத்தகைய சுயகேலி ஷூக்கம் உண்டு. ஏனென்றால் ஆசைநாயகிதான் எப்பொழுதும் பணவிசயங்களை கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்கின்றாள்.

ஹீ :

ஆனால் அமெரிக்கர்கள் நிதியதிகாரத்தை ஜப்பானியர்களிடம் கையளிக்க விரும்புவார்கள் என்று நான் நம்பவில்லை.

பூகோள கலாச்சார காரணங்களுக்காக ஐரோப்பாவும் அமெரிக்காவும் ஜப்பானுடன் எடுகொடுப்பதற்காக ஒரு ஒருமுகப்படுத்தப்பட்ட நடவடிக்கை எடுக்கத் தீர்மானிக்கலாம். ஜப்பான் கைத் தொழில் நுட்பங்களுக்கிடையே தனித்துவிடப்பட்ட ஒரு நிலையில் தற்போது இருக்கின்றது.

கக :

ஓ! ஆம்!

23. கிழக்குப் பசிபிக் பிராந்திய பொருளாதார விளிம்பு

ஹீ

ஜப்பானுக்கு ஒரே ஒரு வழியிருக்கிறது. அதுதான் படிப்படியாக சீனாவுடன் பொருளாதார ஒத்துழைப்பை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வது. ஜப்பானின் மூலதனம் முன்னேற்றமான தொழில் நுட்பம் ஆகியவற்றை சீனாவின் மனிதவளம் கைத்தொழில் மூலவளங்களோடு ஒருங்கிணைப்பதே இந்த வழி. சீனாவும், ஜப்பானும் ஒருங்கிணைந்து ஒரு கிழக்குப் பசிபிக் பிராந்திய பொருளாதார விளிம்பை உருவாக்கி ஸ்தாபிக்கலாம். சீனாவும் ஜப்பானும் ஒப்பீட்டளவின் உறுதியான பொருளாதார கூட்டுறவுத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டால் அது சீனாவின் நவீன மயப்படுத்தலுக்கும் ஜப்பானுக்கும் சாதகமானதாக இருக்கும். இது ஜப்பானை இறுதியாக ஒரு தனித்து விடப்பட்ட தீவுகளைக் கொண்ட நாடு என்ற நிலையில் இருந்து விடுவித்துக் கொள்ள உதவுவதோடு ஆசியக் கண்டத்தில் ஒரு மூலோபாய ஆதரவைப் பெற்றுக் கொள்ளவும் உதவும். அதன் மூலம் ஜப்பான் ஆசிய பசிபிக் பிராந்தியத்தின் அபிவிருத்திக்கும் அதன் உறுதிப்பாட்டிற்கும் ஒரு பலமிக்க ஆதரவாளனாக இருக்க முடியும்.

ஜப்பானியர் பக்கத்திலே ஜப்பானிய பொருளாதார நிபுணர்களிடையே இந்த மாதிரியான கருத்துக்கள் உள்ளனவா என்று நான் அறிய விரும்புகின்றேன்.

சுசு :

ஆம். அவர்கள் அத்தகைய முன்னேற்றங்களை எதிர்பார்க்கிறார்கள். சமீபத்தில் ஜப்பானிய நிதி வழங்குவோர்கள் ஜப்பான் கடலைத் தழுவியதாக

ஒரு பொருளாதார விளிம்பை ஏற்படுத்துவதற்கு முன்மொழிந்துள்ளார்கள். அதில் சீனாவின் பிரதான நிலப்பரப்பும் கொரியக் குடா நாடும் சோவியத் தூர கிழக்கும் அடங்கும்.

ஹீ :

அதே வேளை ஜப்பானிய அரசியல் வட்டாரங்களில் 50 வருடங்களுக்கு முன்புதான் சீன-ஜப்பான் உறவுகளில் ஏற்பட்ட காயங்களைத் தொட விரும்புவோர் இன்னும் இருப்பார்களேயானால் அல்லது சீன அரசியல் அல்லது அதன் சமூக முறைமை ஆகியவை குறித்து தங்கள் விரல்களை ஆட்டுபவர்கள் இருப்பார்களேயானால் அத்தகைய பொருளாதார விளிம்பு எதுவும் ஸ்தாபிக்கப்பட முடியாது போகலாம் என்று நான் அஞ்சுகின்றேன்.

சுசு :

உங்கள் கிழக்கு பசுபிக் பிராந்திய பொருளாதார விளிம்பு பற்றிய கருத்து பெரிய கிழக்கு ஆசிய கூட்டு அபிவிருத்தி ஆதிக்க எல்லையின் மீள் ஆக்கம் என்று கணிக்கப்பட மாட்டாதா?

ஹீ :

பெரிய கிழக்கு ஆசியக் கூட்டு அபிவிருத்தி ஆதிக்க எல்லை ஆசிய-பசுபிக் பிராந்தியத்தை ஆக்கிரமிக்க ஜப்பான் எடுத்த முயற்சியின் வழிகாட்டல் கோட்பாடாகும். இன்று எப்படி இருப்பினும் சீனாவிலும் ஆசிய-பசுபிக் பிராந்தியத்திலும் நிலைமை அடிப்படை ரீதியிலேயே வித்தியாசமாக உள்ளது. ஜப்பானுக்கு எதிராக கடலுக்கு அப்பால் அரசியல் ரீதியாக ஐக்கியப்பட்டுள்ள பொருளாதார ரீதியாக செழிப்பான வளர்ச்சி பெற்றுள்ள இராணுவ ரீதியாக பலம் வாய்ந்த சீனா இந்தக் கண்டத்தில் இருப்பது ஒரு குறிப்பிடத்தக்க வித்தியாசமாகும். இது ஒரு நீண்ட கால சூழ்நிலையாக இருக்கப் போகின்றது. ஒரு

குறுகிய கால சூழ்நிலையாக அல்ல. ஜப்பானிய அரசியல்வாதிகளும், இராணுவ மூலோபாய நிபுணர்களும் இதுபற்றிப் போதுமான அளவு மதிப்பீடு செய்துள்ளார்களா என்பதை நான் அறியேன்?

சுசு :

1989 சம்பவத்தை அனுபவித்த பின்பும் சீனாவால் அதன் தொடர்ச்சியான உறுதிப்பாட்டைப் பேண முடியுமா?

ஹீ :

கொள்கை உருவாக்கலில் 10 வருட சீர்திருத்த காலத்தில் இருந்தும் கடந்த வருட (1989) சம்பவத்தில் இருந்தும் போதுமான அளவு பாடங்களை சீனா பெற்றிருக்கிறது. சீனாவின் தற்போதைய வெளிநாட்டு, உள்நாட்டுக் கொள்கைகள் மிகவும் புத்தி சாதுரியமானவை. சீனா தற்போது சில கஷ்டங்களை எதிர்நோக்கியுள்ள போதிலும் நீண்ட கால உறுதிப்பாடற்ற நிலை என்ற பேச்சுக்கே அங்கு இடமில்லை.

சுசு :

நாங்கள் இன்னமும் இதுபற்றிப் பொறுத்திருந்து பார்க்க வேண்டும் என்று நான் பயப்படுகிறேன்.

ஹீ :

சீனாவும், ஜப்பானும் வெகு நெருக்கமாக பூகோள ரீதியாகவும், வரலாற்று ரீதியாகவும், கலாச்சார ரீதியாகவும் ஆழமான தொடர்பு கொண்டுள்ளன. சீனா ஆசியாவில் ஒரு பெரிய சக்தி. இதை ஒருவரும் கருத்துக் கொள்ளாமல் விட்டுவிட முடியாது.

எதிர்காலத்தில் சீனாவின் ஒத்துழைப்பு இன்றி ஆசிய பசுபிக் பிராந்தியத்தில் ஒரு பொருளுள்ள

பொருளாதார விளிம்பு இருக்கமுடியாது. சீனா தனக்கான இந்தப் பிராந்தியத்தின் நிலையை அடைய முயற்சிக்காது. அதேவேளை இந்தப் பகுதியில் ஒரு புதிய மேலாதிக்க சக்தி உருவாவதைப் பொறுத்துக் கொள்ளவும் மாட்டாது.

ஆசிய-பசுபிக் பிராந்தியத்தின் பொருளாதார அரசியல் இராணுவ அரங்கத்தில் ஒரு நெம்புகோல் போன்ற கடமையைப் புரியும் ஒரு வல்லரசாக சீனா உருவெடுத்துள்ளது. அது அந்தப் பணியைத் தொடர்ந்து செய்யும். இந்தப் பிராந்தியத்தில் செயற்பாடுகளில் இறங்க விரும்பும் எந்த நாடும் இந்த விஷயத்தைப் புறக்கணிக்கவோ பாராமுகமாக விடவோ முடியாது. சீனா மிகுந்த பலமுள்ளதாகவும் தனது அளவு கடந்த சக்தியை வெளியே காட்டாமலிருக்கின்ற வல்லரசாகவும் இருக்கின்றது.

சமீப காலங்களில் துரதிர்ஷ்டவசமாக இந்த உண்மையை சில சீன மக்கள் கவனியாது இருந்து விட்டார்கள். சில வெளிநாட்டு அரசியல்வாதிகளும் சீனாவின் வலுவைக் குறைத்து மதிப்பிடுவார்களா எனால் அவர்கள் ஒரு வரலாற்று ரீதியான பிழையை விடுகிறார்கள். 1989இல் எனக்குத் தெரிந்தபடி சில மேற்குலக அரசியல்வாதிகள் இந்தப் பிழையைச் செய்தார்கள். சீனாவின் தற்போதையை சமூக முறைமையை, பொருளாதாரத்தைப் பற்றி எதுவும் அறியாத மேற்கத்தியக் கொள்கைகளை வணங்குகின்ற அரசியல் அறிவில்லாத, ஒரு சில புத்தி ஜீனிகளால் இலகுவாகக் கவிழ்த்துவிட முடியும் என்று அவர்கள் கருதினார்கள். இதன் விளைவாக அவர்கள் ஒரு புத்திசாதுரியமான அரசியல் தெரிவை மேற்கொள்ளத் தவறிவிட்டார்கள்.

24. தேசபக்தி பற்றிய பிரச்சினை

சுசு :

உங்களைப் பற்றி ஒரு கேள்வி கேட்பதற்கு என்னை அனுமதியுங்கள். நீங்கள் ஒரு கம்யூனிஸ்ட் அல்ல. அப்படியானால் நீங்கள் யார்?

ஹீ :

முதலாவதாகவும், முதன்மையாகவும் நான் ஒரு தீவிர தேசபக்தன். ஒரு கல்விமான் என்ற வகையில் நான் மார்க்சியத்தை நம்புகிறேன். சிக்கலான சமுதாயப் பிரச்சினைகளை அவதானிப்பதற்கும் ஆராய்வதற்குமான மிக விளைத் திறன் உள்ள நடைமுறை அது தான்.

சுசு :

இன்று சமகால உலகம் படிப்படியாக ஒருங்கிணைப்பு, பல்தேசிய மயப்படுத்தல் நோக்கி முன்னேறுகையில் தேசபக்தி என்ற உணர்வில் ஏதாவது முக்கியத்துவம் உள்ளதா?

ஹீ :

உலகம் ஒருங்கிணைப்பை நோக்கி முன்னேறிக் கொண்டிருக்கின்றது. இருப்பினும் பிரச்சினை எதிர் தங்கியிருக்கின்றதென்றால், யார் பிரதான பாத்திரத்தை வகிப்பது? யார் பயன்களைப் பெறுவது? யாருடைய நலன்கள் பிரதானமானவை? என்பதில் தான். இவைதான் மிக உண்மையான மிகத் தேசிய ரீதியான கேள்விகள். இந்தக் கேள்வி மிக முக்கியமானது. அத்தோடு மிகவும் சிக்கலானது. பெரும்பாலும் எதிர்காலத்தில் இந்த விஷயத்தை நான் விசேடமாக ஆராய்வேன். எனது கல்வி சார்பான

செயற்பாடுகளின் மகோன்னை குறிக்கோள் எனது
தாய்நாட்டின் நலனுக்கானதே.

சு.சு. :

உங்களைச் சந்திக்க கிடைத்தது எனக்கு கிடைத்த
ஒரு பெரிய கௌரவம். நீங்கள் ஒப்பற்ற குணம்சங்
களுடைய ஒரு புத்திசாலி. நீங்கள் உண்மையைத்
தவிர வேறு ஒன்றையும் வேண்டாத ஒருவர் போல்
தோன்றுகிறீர்கள். உங்களுடன் கதைப்புதற்கு
கிடைத்த இந்த சந்தர்ப்பத்திற்காக நான் நன்றி
கூறுகின்றேன். □

சுவத் ஏசியன் புகஸ்